

OPUSCULE IMPRESCINDIBLE
"34 REGLES PER A ESCRIURE
CORRECTAMENT LA LLINGUA
CATALANA"
per R. Folch i Capdevila
Demaneu-lo a totes les llibreries
(Administrador: Bonavia)

LA PUBLICITAT

ANY LIV.—NUM. 17.988.—PREU: 15 CENTIMS
BARCELONA, DIMECRES, 6 D'ABRIL DE 1932
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 17 I 19. — TELEFON 19463
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 189, 1.º. TELEFON 11430

AJUNTAMENTS
Il·lumineu els carrers amb refractors
HOLOPHANE i obtindreu una il·luminació
econòmica i uniforme
Més de 7.000 refractors HOLOPHANE in-
stal·lats a Barcelona
Més de 80 quilòmetres de vies il·luminades
ORME-TN Plaça Catalunya, 9

Cent anys de catalanisme

L'hora patriòtica

Si volem compendiar la història del catalanisme reduint-la a un sistema segons un criteri cronològic, començarem per situar la naixença en l'aparició de la "Oda a la Pàtria", d'Aribau, en 1833; la restauració dels Jocs Florals, en 1859, marcarà la seva creixença sentimental i efectiva; l'intent federalista de la proclamació de l'Estat Català, suscitat pel pensament republicà i frustrat per la República espanyola de 1873, senyala la transformació del moviment de literari en polític; les Bases de Manresa són la primera manifestació orgànica política de la consciència catalanista independent i superior al concepte federalista; les eleccions dites dels quatre presidents signifiquen la incorporació dels interessos econòmics en la ideologia catalanista i l'intervencionisme sistemàtic; el 14 d'abril finalment registra la consecució momentània de la plenitud del catalanisme com a força política. Després d'aquelles hores delirants d'ara farà un any, la inflació catalanista es reduí ràpidament, per condensar-se en forma jurídica en el text de l'Estatut, que, d'aquí a pocs dies, d'acord amb les estipulacions concertades a San Sebastián, serà sotmesa a l'aprovació de les Constituents.

No cal, doncs, gaire esforç per a comprendre que el catalanisme es troba a l'hora crucial de la seva història; mai no havia justificat unes esperances tan concretes com ara ni mai per aquesta

CARLES GAPDEVILA

La situació social

No ha passat res a la Seu d'Urgell

L'agitació promoguda per elements forasters només ha motivat que les autoritats prenguessin precaucions

MESURES DE VIGILANCIA
Albir a la matinalada van observar-se moltes mesures de vigilància adoptades per l'autoritat en previsió dels rumors que havien circulat a propòsit de possibles alteracions d'ordre per part d'alguns elements extremitats.

Sembla que també a les principals ciutats dels voltants s'havien pres semblants precaucions.

L'ordre no es va alterar per res durant tot el dia.

A LA SEU D'URGELL TAMPOO NO HAVIA PASSAT RES
També va dir-se amb insistència que a la Seu d'Urgell s'havien registrat desordres, i es parlava d'una "invasió" dels vaguistes de la Shafa d'Andorra, a la qual feien chor els 70 obrers sense feina que hi ha a la Seu, i altres tants de Puigcerdà.

Els rumors no tenien un gran fonament. Els fets es reduïren a què, havent vist que arribaven a la Seu d'Urgell gent que no són de la comarca ni catalans, les autoritats han fet investigacions. Han pogut esbrinar que aquells elements, d'acord amb els obrers, també no catalans, que treballen a les obres hidroelèctriques d'Andorra, es proposaven de perllorar l'ordre a fi de deslluir les festes populars del 14 d'abril.

Foren fets alguns escorcolls i ocupats uns quants fulls de caràcter sediciós.

Va ésser reforçada la guàrdia civil i preses altres mesures que han impedit de bon començament tota temptativa.

Es va dir que els sediciosos complaven amb part d'exèrcit. Podem assegurar que els escorcolls només han produït el resultat de trobar fulls clandestins a uns dos o tres soldats.

La tropa ha estat acasernada. Hi ha completa normalitat, i creiem poder assegurar que l'alarma ha estat excessiva.

A Puigcerdà també foren preses algunes precaucions per a evitar el desplaçament de gent sospitosa.

No hi ha hagut cap detenció d'elements civils.

Full de dietari

La confiança

Els nombrosos economistes que hi ha en el nostre benaurat país són d'acord a proclamar que tots els mals que pateix l'economia espanyola deriven d'una falta de confiança. Ah, si hi hagués confiança! Ah, si el recel desaparegués! De seguida veuríem com el diner surt del cau on s'amaga esporgut; immediatament la indústria reprendria el seu ritme de salut, els espectacles s'anirien de bell nou, les llibreries vendrien llibres i els marxants vendrien quadros... En fi, el paradís retrobat!

I els economistes ho expliquen tan bé que no triguen a sentir-se seduïts per l'ur test. Quin dubte hi ha? Els nostres mals deriven de la falta de confiança!

Però, quan us heu reït del goig de trobar un diagnòstic clar i concret, us adoneu amb sorpresa que són els mateixos economistes els que més s'esforcen a impedir que reneixi la confiança.

No tots exerceixen aquesta paradoxal funció de denunciar el mal i alhora d'augmentar-lo? Conformes. Tots, no. Però la majoria, sí. La majoria afirmen que no hi ha confiança i s'esforcen a demostrar que no n'hi ha d'haver. Es planten, braços enlaire, del recel de la gent adinerada i simultàniament li criden: "Ves amb compte! Això és un desori. Els que manen no saben manar i els que administren no saben administrar. Malfia't!"

No és que les dues coses siguin metafísicament incompatibles; ja ho sabem. És possible diagnosticar la falta de confiança i al mateix temps analitzar els motius d'aquest desagradable fenomen... Perfectament. Però caldrà reconèixer que aquesta duplicitat és sospitosa i a estones exasperant quan l'orador acaba el seu anàlisi amb un oferiment de serveis personals.

Cal que els economistes polítics o els polítics economistes d'aquest benaurat país es desassin de paròdia. Lluís XIV i deixin de repetir-nos en diversos tons: "La confiança sóc jo."

CARLES SOLDEVILA

Comentari

Desvetllament

Com si coincidís amb el retorn anual de les florides, notem que alguna cosa s'agita i reflorix entre nosaltres. Catalunya torna lentament a despertar del son letàrgic de l'hivern. Massa l'havien ensopit amb la cantarella de polítiques forasteres, amb invencions continues al desordre i a la catàstrofe; massa havien volgut jugar-se-li la sang i la vida al roig i negre de la ruleta anarquista; o als reis, cavallers i sotes del tute monàrquic. Massa s'havien gaudit d'ella els trapeles i la gent improvisada. Tots plegats s'aprofiten d'aquell son que l'abollia. Però ella ara desperta; primer diu aquells mots encara embolicats de sonni que es pronuncien quan els ulls es mig desclouen. No tingueu por; ja vindran les paraules desesperades; tornem a ésser nosaltres mateixos. Retornem la primavera.

I cal despertar ben del tot i ben aviat, car la feina és dura. S'han trencat codenes materials; tot és a fer, una altra vegada; d'altres cadenes, de grills morals, invisibles, ens encarcen i ens traven. Un cos recent deslligat, immòbil per centúries, ha perdut molta de la seva clasticitat; cal entrenar-lo. Aquesta és la primera tasca.

De les dificultats de l'hora present, cap ens sembla tan gran com de renovar el nostre càlcul de la feina i de la jerarquia. El captiveri que patíem, presoners a casa nostra, ens ha ensenyat de rondinar, als més febles; de conspirar, als més audaçs; d'ésser violents, als més fells, i, a tots plegats, de considerar el de dalt com un enemic. Tenim tant aquesta marca de

R. LL.

La situació de l'Estatut

Unes declaracions interessants del senyor Martí Esteve

El diputat per Barcelona explica el curs de les tramitacions i es mostra optimista per la sort de l'Estatut

Donades les informacions que asseguren que vindres l'Estatut prendria estat parlamentari ens ha semblat oportú demanar al senyor Martí Esteve, redactor de l'Estatut a Núria i diputat a les Constituents, l'estat de la tramitació i el seu parer personal sobre la qüestió.

—Sembla-li diem—que la tramitació de l'Estatut ha avançat molt en aquests darrers dies i que està pròxim a entrar a la seva darrera etapa.

—Efectivament. Hi hagué uns moments que vaig sentir—i no era jo sol—una certa inquietud. El projecte no guanyava cap tràmit nou i les tasques en curs marxaven amb una lentitud inesperada. La Comissió parlamentària estava pendent, per a completar el dictamen de l'informe de la Comissió mixta financera i aquesta, malgrat l'esforç dels representants catalans, no acabava d'emetre el seu informe, perquè—vull creure que aquesta és la raó determinant del retard—els tècnics designats per l'Estatut estaven absorbits per les tasques presupostàries, feixugues i inajornables. Amb tot això vingué l'annunci d'unes possibles vacances parlamentàries, coincidint amb la publicació d'unes manifestacions del cap del Govern i unes altres del president de les Corts, en les quals, en anunciar les activitats pròximes del Parlament, s'ometia tota referència a la discussió de l'Estatut. El mateix dia que es feien públiques aquestes declaracions, la possible gravetat de les quals LA PUBLICITAT cultivava a remarcar, ens reuníem els diputats de la minoria catalana que érem a Madrid i, al mateix temps que els representants de la Generalitat a la Comissió financera es disposaven a imprimir la màxima activitat al compliment del seu comès, acordàvem visitar el President del Consell per tal d'assegurar que l'Estatut prengués estat reglamentari abans de les breus vacances anunciades. Ja sabem l'acolliment favorable que vam trobar en el cap del Govern.

—En aquesta visita amb el senyor Azàña es va parlar del fons de la qüestió o només d'apressar la tramitació de l'Estatut?

—Només d'això darrer; però poguérem apreciar la disposició d'ànim del cap del Govern, tan favorable a Catalunya com sempre. Aquesta impressió m'ha estat confirmada posteriorment per altres fets i referències que permeten d'esperar la discussió de l'Estatut amb serè optimisme.

—Els informes dels tècnics financers poden fer variar en alguna cosa cabdal el projecte d'Estatut plebiscitari per Catalunya?

—Els tècnics financers s'han limitat, fonamentalment, a il·lustrar la Comissió parlamentària d'Estatut, traient en xifres els principis de distribució de finances consignats a l'Estatut de Catalunya. Els estats numèrics de l'informe i de l'altre no coincideixen en absolut perquè el punt de partida és diferent. Per exemple, els tècnics de l'Estat prenen per base el pressupost de 1930; els catalans—més lògicament, a judici meu—cerquen un promedi en els quatre exercicis darrers. El resultat, naturalment, és dis-

—Si, ho crec fermament, i em sorprèn una mica que en aquest moment, esvatis els recels d'un possible i deliberat ajornament de l'Estatut, es manifestin, no sols impaciències, sinó atacs a l'Estatut mateix.

—S'ha parlat en aquests darrers temps de crisi del catalanisme. Tant de bo que, si fos certa, fos més aparent que real. Voldria, però, que els que s'apliquen a salvar-la es lliressin, més que a l'extremisme verbalista, a intensificar la catalanitat, les valors permanents del catalanisme, l'afany de superació, la capacitat d'autogovern.

—Com veieu el futur pròxim de la política catalana?

—Crec que, si hi ha hagut desengany, cal cercar el remei, no en els que segueixen els mateixos mètodes de prometre des de l'oposició allò que el govern no es pot complir, sinó en els que ofereixen la garantia d'una conducta i d'un programa polític invariables.

Crec que la qualitat de les persones tornarà a tenir el seu just valor en les luites electorals pròximes. Crec que la futura Generalitat serà governada per homes i per partits que ostentïn la doble condició de catalanistes i de republicans. Convié, però, que siguin, entre els catalanistes i republicans, una selecció, per llur ètica, per llur consecució política i per llurs aptituds de govern.

Quant al primer Parlament de Catalunya, el mitjà selectiu més eficaç és la Representació Proporcional, que permetrà de donar-hi entrada a la representació de tots els partits i d'escol·lar els millors homes de cada Partit.

Les actuals organitzacions polítiques han de sacrificar patriòticament postals avantatges partidistes i fer-se càrrec dels deures que el moment històric els imposa.

L'ESTATUT DE CATALUNYA

Es examinat per la Comissió

Madrid, 5.—Aquest matí s'ha reunit al Congrés la Comissió d'Estatut, per estudiar l'Estatut de Catalunya.

Segons les nostres notícies, ha continuat l'examen de l'informe dels tècnics sobre la qüestió econòmica.

La Comissió tornarà a reunir-se a darrera hora, per prosseguir la seva tasca amb el propòsit d'activar-la tot el possible, a l'objecte que el dictamen pugui llegir-se a la Cambra divendres vinent.

MORTS ILLUSTRES

Berlin, 5.—En la seva residència de Saxònia, ha mort el famós professor Guillem Oswald, ex-director de la Universitat de Física i Química de Leipzig. Tenia 79 anys. —Fabra.

Berlin, 5.—El professor Klemmer ha mort als 76 anys d'edat. Era un famós especialista en el tractament de la tuberculosi pulmonar. Fou el primer en aplicar el tractament del neumotòrax.—Fabra.

A la pàgina POLITICA:

"Encara l'afar de Prats de Molló. — L'eloqüència d'un silenci", per X. Sanahuja

que la guàrdia civil i la policia.

Referent a si ha ocorregut alguna cosa a la Seu d'Urgell —acabà dient—, puc afirmar que allí no ha passat res d'anormal.

NO HI HA MOTIUS D'ALARMA

A l'hora de tancar l'edició, la tranquil·litat continua essent absoluta a tot Catalunya.

Les autoritats, que coneixen els propòsits d'alguns elements extremitats de provocar desordres per pertorbar el 14 d'abril, estan displicades a impedir tot intent en aquest sentit, i esperen que no hauran d'intervenir perquè els desordres no arribaran a produir-se.

Són vint-i-set els diputats que volen el restabliment del joc

S'ignoren llurs noms

Madrid, 5.—La Comissió perennat de Governació ha autoritzat que es llegeixi a la Cambra una proposició firmada pel senyor Usabiaga i vint-i-set diputats més de distintes regions, demanant que s'autoritzi a Espanya el joc, degudament reglamentat.

Exposen en aquesta proposició l'avantatge que representaria per a algunes poblacions, com Sant Sebastià, per a les quals és una font d'ingressos molt considerable, i a més ho solliciten tenint en compte la proximitat de Sant Sebastià a la frontera i la proximitat d'algunes poblacions franceses on existeix el joc, la qual cosa produeix un greu perjudici a poblacions com Sant Sebastià.

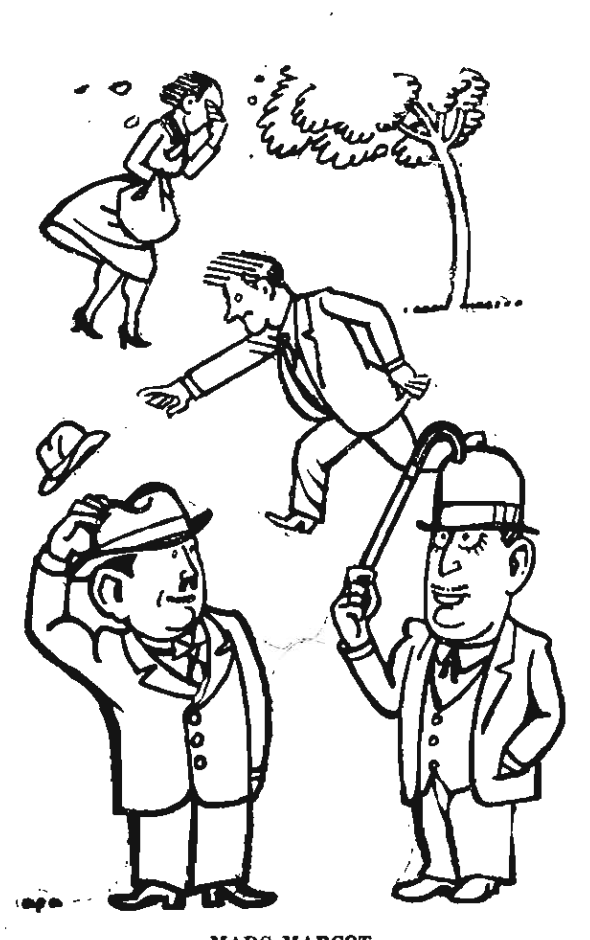
A SUECIA

Les accions de la casa Kreuger i Toll baixen

Estocolm, 5.—Les accions de la Kreuger and Toll han sofert una depreciació d'un 30 per 100 a conseqüència de la decisió de la Compañia de restringir els diferents stocks de fabricació i la reducció del treball a quatre dies per setmana en lloc de cinc, com es venia efectuant actualment. — Fabra.

A la pàgina de LES ARTS:

Articles de J. A. Maragall, Fòcius i M. A. Cassanyes

MARC MARÇOT

—Per bufaruts enormes als Estats Units: allí tot és gran.
—Adhuc els fracassos de la policia.

A IRLANDA

La contesta del Govern irlandès a la nota britànica

Dublin, 5.—La resposta del Govern irlandès a la nota del Gabinet britànic diu que el punt de vista de l'Estat lliure és el que el jurament de fidelitat a la corona ha de desaparèixer de la Constitució, tota vegada que es tracta d'una qüestió purament interior, que interessa tan sols a l'Estat lliure d'Irlanda.

Quant a la qüestió del pagament de les anualitats, s'indica que podria ésser objecte de negociacions, manifestant-se el senyor De Valera disposat a traslladar-se a Londres per a discutir-la. — Fabra.

Els ministres de les colònies i l'activitat de De Valera

Londres, 5.—El primer ministre d'Austràlia, Mr. Lyons, ha tramès un cable al primer ministre de l'Estat Lliure d'Irlanda, Mr. De Valera, expressant el sentiment del seu Govern per les declaracions fetes recentment per Irlanda amb relació a l'Anglaterra, que tendeixen a debilitar l'autoritat de l'Imperi britànic.

Un altre cable concebut en

El viatge del "Graf Zeppelin"

Friedrichshafen, 5.—Aquest matí, a dos quarts de set, ha sortit el "Graf Zeppelin".

Notícies rebudes d'aquest Aeròdrom diuen que a un quart de deu el dirigible passava sobre Dijon en direcció a Nantes. A les 12.10 s'internava a l'Atlàntic. — Fabra.

Lió, 5.—El "Graf Zeppelin" ha volat per damunt de l'aeròdrom de Longvic a les 9.15, mantenint-se en relació amb l'estació de T. S. F. de Le Bourget per tal d'obtenir informacions meteorològiques. — Fabra.

Nantes, 5.—Després d'haver volat sobre aquesta població, el dirigible "Graf Zeppelin" ha continuat la seva ruta sobre l'Océ a les 14.10. — Fabra.

Bordeus, 5.—A les 18, hora de Greenwich, el dirigible "Graf Zeppelin" es trobava a l'altura de Sables d'Ologne. — Fabra.

termes semblants ha estat tramès pel primer ministre de Nova Zelanda, a Mr. De Valera. — Fabra.

El present d'art reflecteix la personalitat del donant

LENA, S. A.Reproduccions d'art escultòric
LàmparesPasseig de Gràcia, 68
(A prop de València)

La decoració de la casa denota el gust del seu propietari

Revista de premsa**EL MITING DE MONTJUIC**

L'Opinió dedica el seu editorial al miting de Montjuic. L'article es titula "Comentari seri", Realment el comentari de l'òrgan de l'Esquerra demostra que el partit no és una doctrina sobre aquestes qüestions. L'Opinió no diu tampoc que l'exercici que hi havia diuenge a Montjuic era en part deguda al fet d'haver estat suspès el miting del diumenge anterior. I, naturalment, tampoc no diu per indicació de qui va estar suspès aquell miting. Però, sembla que no és l'únic de suposar, que de tot això en té la culpa la policia.

Heus ací el "comentari seri" de l'òrgan de l'Esquerra:

"Hi ha hagut un temps del catalanisme, que algun lloc de tant en tant encara qualifica d'heroic, durant el qual van establir-se unes relacions molt especials entre els catalanistes militants i els zelosos membres de la policia espanyola. Els bons catalanistes cercaven adalats els policies, els cantaven una canço que els altres consideraven subversiva, i de seguida (i en això començava la part lamentable de la maniobra) es dedicaven a rebre per a poder gemenar. La policia, pel seu compte, es prestava de bon grat a aquest joc. Els himnes i les senyes res, com més respectables, més deien d'indignitat i llur complicitat i llur fúria latent. Orbe per a la discreció, sords als consells del seny, desmuntaven, empujaven i pegaven com altres tantes encarnacions del pur instint del cop de sabre.

Els esdeveniments de diumenge al Palau de Projeccions ens tornen de sobte una mica d'aquells temps antics que ja creiem desapareguts per a sempre. Els veritat que els guardes d'assalt no són ben bé com aquells policies del sabre. Potser són més serens, potser dominen millor els impulsos de llurs ressentiments. Però tanmateix ja és ben vist que un estel els deserta neguits que tal vegada dormiren com a soques a la vista d'una "roja y gualda" monarquia. És cert que els organitzadors del miting, alguns d'ells de coratge provat, no són del mateix tremp dels "herois" del regionalisme. Però darrera llur bravata no es veïa pas l'organització indispensable al front de batalla que ha d'ésser el suport dels símbols ultracors.

Lamentem de tot cor que els milions d'Estat Català no hagin pogut fer llur miting, encara que n'haguessin hagut de dedicar la major part a dir mal de l'Esquerra. Ho lamentem per la policia republicana, perquè ens sembla que no l'havíem d'estrenyar valvules de seguretat que, obertes, no hauríem fet sinó permetre expansions de vapors intencional. Ho lamentem per la policia catalana que veu un dels seus extremitats perdut en la ineficàcia de simples renyines de nois entremaliats.

Tot plegat lamentable, amb l'únic atenuant d'haver provocat unes oportunitats declaracions del president de la Generalitat. Com tanta d'altres cops que els esdeveniments han dut a l'ànim dels ciutadans l'angúnia de la desorientació, Francesc Macià, amb ben poques paraules, ha situat les coses en el terreny de la solta que hauria d'imprimir sempre en els afers de Catalunya.

Es ben cert que en autoritzar un miting com el que havia de celebrar-se diumenge al Palau de Projeccions, hom ja sap aproximadament tot l'abast del que hi ha de passar. Es curiós de comparar la susceptibilitat policia de diumenge amb la tolerància amb què hom deixà expandir-se els oradors cavernítics d'aquell miting del teatre del Bosc, on la República fou insultada impunement a pleiet de monarquia. En el cas del Palau de Projeccions no calia pas el delegat governatiu hagués fet els ulls tan enormement grossos. N'hi hauria hagut prou amb el seu aparell visual hagués vingut una mida normal, d'acord amb l'autorització donada amb els ulls ben oberts.

Ara, que també hi ha una certa raó en les paraules amb què el governador ha comentat certes actituds extremistes. Cal que tots els bons catalans mirin ben bé el que fan i que s'abstinguin de desbarbar amb neguitjats inoportuns la tasca dels legítims representants de Catalunya. Encara no s'ha vist que l'Estatut era a punt de prendre estat parlamentari han tornat a sorgir els seus enemics tradicionals. És hora, doncs, de no fer res que pugui dificultar la bona voluntat dels bons republicans que ens ajuden fora de Catalunya, sense que això vulgui dir que minvi gens la fermesa de l'energia catalana que ha de dur l'Estatut a bon terme.

El Miting comenta el miting i les declaracions del senyor Moles. El punt de vista d'aquest diari és molt interessant, i creiem que val la pena de fixar-se en el quart paràgraf del text que reproduïm. El Miting sosté que no hi ha ningú que vulgui el naufragi o la modificació de l'Estatut, contràriament a la posició dels homes de l'Esquerra, segons la qual hi ha qui desitja el naufragi de l'Estatut.

"Els manifestacions del senyor Moles, o, per dir-ho més exactament, del senyor governador civil de la "provincia", sobre la suspensió del miting d'Estatut Català de diumenge passat, acaben de posar de manifest l'orientació política del Govern espanyol respecte l'Estatut.

Qui les hagi llegides amb deteniment haurà vist que el motiu de la suspensió va ésser la inoportunitat de les manifestacions del catalanisme radical a les vigílies d'ésser discutit l'Estatut a Madrid, perquè podrien posar-lo en perill, i és de conveniència de tots salvar-lo.

No és un secret per a ningú, que per al catalanisme dels components de l'agrupació política Estat Català, i dels de prop o de lluny coincidents, l'Estatut és d'un minimalisme excessiu; però tampoc no ho és que, malgrat d'aquesta tara, després del plebiscit, és acceptat per totes les tendències del catalanisme, la radical inclosa, per ésser expressió de la voluntat de Catalunya.

Partir de la base que avui hi ha a Catalunya catalans nacionals que desitgen que l'Estatut naufragui, i que s'esforcen a ésser imprudent per a posar-lo en perill, és partir d'una d'aquelles equivocacions que un governament no té sinó quan li convé de mantenir-se. El Govern espanyol, i el seu representant a la "provincia", disposen de sobrades fonts d'informació per a haver-se certificat que, a hores d'ara, l'Estat d'opinió de Catalunya és ben clara en el sentit de voler, més que l'Estatut, la seva integritat.

A què obediexen, doncs, les temences i els refinaments del Govern espanyol?

Obedeixen a l'errada de creure que l'opinió catalana es donarà per satisfeta amb una concessió que sigui batejada amb el nom d'Estatut, i no sigui l'Estatut votat pel plebiscit. S'ha d'ésser cec per a no veure que la substitució, que és ésser de dificultats insuperables de l'endemà del vot plebiscitari, és va fent del tot impossible com més dies passem, i, sobre tot, no ha esdevingut des d'unes setmanes ençà.

L'intent de contestar Catalunya, substituint el si que va donar, amb un no, encara que sigui presentat amb safeta de plata, afés i ara, és un plet perdut; si el Govern de la República creu el contrari, no farà més que demostrar que té per tàctica caure en els mateixos vicis de la monarquia.

En interès de tots, és a dir, tant de la República espanyola com de la terra catalana, convidaria que, qui pot fer-ho, començant pel seu representant aquí, li ho fes veure."

La detenció de la senyora Maria Rosa Sagnier

Havent recollit El Correo Catalán certes ironies del senyor Moles a propòsit de la detenció de la senyora Maria Rosa Sagnier, advocat senyor Manuel Sagnier, germà de la detinguda, ha enviat al diari tradicionalista la lletra que reproduïm:

"Sr. Director de "El Correo Catalán"

Molt senyor meu: He pogut veure en el diari que vostè dirigeix que, en comunicar el senyor Moles als periodistes la notícia de la detenció de la meua germana Maria Rosa, s'havia permès aquells excessos de llenguatge que, segons la veu pública, el mateix reconeix que li han donat fama de preocupat adhoc entre els sindicalistes.

Trobar el senyor Moles molt natural que les meves germanes fossin multades per haver protestat contra una obra panfletària que presentava en un teatre barceloní el cunyat del president del Consell de ministres, va dir, amb tot despectiu i irònic, que les circumstàncies feien de mal gust, que creia que les meves germanes formen part d'una associació anomenada "Amagones de Crist Rei".

POLITICA**Encara de l'afer Prats de Molló****L'eloqüència d'un silenci**

El senyor Xavier Sanahuja, que ja havia demanat el nostre acolliment per a parlar de l'afer de Prats de Molló, ens ha enviat novament un article pregonos que el publiquem. A continuació inserim el nou article:

Perfectament. Ha estat possible; avui Barcelona es troba exactament com durant la Dictadura en què no més es podien conèixer les veritats "oficials". Fa uns quants dies, des d'aquestes columnes, foren invitats a parlar, tots aquells que hi tenen dret, d'un "fet" l'origen del qual és més misteriós que la correspondència secreta d'En Primo de Rivera. Hem vist que la resposta ha estat el manteniment d'un mot d'ordre: silenci.

Es evident, que si d'aquell fet van nàixer envejables posicions i altres carreres polítiques, avui els beneficiats han de concentrar llur esforç, no solament per defensar-les, sinó també per a consolidar-les. Doncs el mot d'ordre s'ha d'acabar.

Silenci com aquests pertanyen a la categoria de silencis imposats.

Es natural que si jo no hagués provat la imposició d'aquest silenci, els "silenciosos" podrien ésser considerats per l'opinió pública com a simples comparses al servei d'un alt magnat.

En part posicions és així, però també hi ha impositors que alguns tenen el deure d'acceptar per a evitar un mal p'tor, tot i reconèixer, potser, la falsetat d'aquella situació creada contra llur pròpia voluntat.

I el provar d'insistir sobre el silenci "oficial" consti que és únicament per a disculpar aquells que no tenen ni tan solament el coratge de justificar-los ells mateixos, que, emprant el llenguatge de delictors La Humanitat, equival a qualificar-los d'incondicionals al servei d'un partit.

I si no, per què no parla el senyor Joan Casanoves, per exemple, que abans i després de Prats de Molló combatia a París, amb la iogositat i l'escomesa que li són tan naturals, tots els "macianistes", i, sobretot, el senyor Macià amb un llenguatge gens honorable, i avui el trobem constituït en un dels més fermes puntals d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'on el propi senyor Macià és el cap suprem en qualitat de president. Doncs davant aquest cas, no hi ha dubte possible, el sacrifici (llegit silenci) del senyor Casanoves s'imposa pel bon renom (?) de Catalunya.

Com que els mèrits d'aquesta categoria són forçosament nombrosos seria superflú anomenar-los, però si entre ells n'hi ha un que mereix especial atenció citare el senyor Bordas de la Cuesta.

Perfectament: tots tenim encara a la memòria l'excel·lent conducta d'aquell soldat que en la famosa expedició contra els opressors de Catalunya, i considerant, segament, nulla la resistència de l'enemiga, va creure que un paraguai, en lloc d'un sabre, seria més útil per atampar als Pireneus.

Excel·lent, de París, d'aquells dies, publicava la fotografia dels detinguts al pati de la presó de Perpinyà, i uns periodistes parisencs, no comprenent segurament el simbolisme d'aquell paraguai, dedicaren unes frases més aviat iròniques als llavors general Bordas de la Cuesta, el qual, de tornada a Catalunya, també ha hagut de fer prova d'esperit de sacrifici.

Altament, en un setmanari catalanista barceloní, en data 19 de desembre de 1931, llegíem: "El que poden les envejades. Ningú més modest i menys desitjós d'ésser que el senyor Bordas de la Cuesta. Sabuda aquesta prou d'emperit-se que té el més genuí heroi de Prats de Molló, hom s'estremaria que li haguessin donat el títol d'ésser diputat.

Pss... Poc el conecien! — manifestava un company seu que en les eleccions de diputats va haver de restar en terra a conseqüència de la designació per a candidat recaiguda en el nostre simpàtic amic senyor Bordas de la Cuesta. — No el posaven pas, de primer, a la llista. Però, quan ell va saber-ho, tot era cridar a veu plena pel pati del taronger de la Generalitat: "Faré un llibre! Ho diré ben alt; faré un llibre! Ho diré tot. Absolutament tot! Que jo hi era!" I l'endemà el posaven en candidatura."

No crític ni censuro; constato solament que el silenci del senyor Bordas de la Cuesta quedà llargament justificat el 28 de juny propassat. És impossible que parli tot home, per honorat que sigui, si se li tapa la boca,

estat mai caval·ler d'un ideal. I, naturalment, no deu haver anat mai a la presó, i s'admira que hi hagi persones que sapiguin anar a la presó.

La informació publicada pel diari que vostè dirigeix és, doncs, exacta. M'interessa només fer constar als lectors del seu diari que, en opinió meua, no hi havia cap necessitat que el senyor Moles, amb una informació inexacta, fes objecte de menyspreu la meua germana.

Pot fer l'ús que cregui convenient d'aquesta carta.

El saluda atentament e. s. affm. s. — Manuel Sagnier, Bové."

I tothom reconeix, que en fer-ho amb una acta de diputat, el suplici del senyor Bordas de la Cuesta havia d'ésser cruel.

La casualitat m'ha portat a fixar-me també en l'evolució experimentada de certa col·laboradors del senyor Macià a Prats de Molló, que si llavors eren separatistes, avui no ens diuen perquè ho eren, tot i haver-los invitat a què ho diguessin, i, per contra, i sense que ningú no els ho preguntés, ens fan saber per què són comunistes.

Jaume Miravilles avui diu: "No cal avergonyir-se de matar un rei". En canvi, ell s'avergonyeix "com tot comunista que es respecta" d'haver de confessar que un dia havia decidit, per la seva pròpia i sobirana voluntat, fer-se agafar pels gendarmes francesos cantant Els Segadors. I així fou, car l'afer Prats de Molló necessitava moltes víctimes (?). Així, doncs, la imposició d'aquest silenci ja és diferència dels altres tot i ésser el mateix "silenci".

Tampoc no hi tenia res a veure el periodista Domènec de Bellmunt, per bé que pot donar interessants detalls del conjunt de l'afer, detalls que tal vegada també ha callat per conveniència més o menys patriòtiques.

Ara bé: ha quedat palesament demostrat que l'afer Prats de Molló no pot ésser discutit seriosament. Els seus principals actors no volen obrir la boca, ni tan solament per a deixar conèixer al gran públic certà la seva pròpia opinió sobre la comèdia que van representar per a divertir una galeria estrangera. En conclusió, i per a tallar curt, diguem que l'afer Prats de Molló és mort i enterat.

Molt bé; no seré pas jo, humil i avergonyit testimoni, qui intentaré desmentir-los; aquesta feina m'interessa solament el dia que hom la faci únicament i exclusivament per a practicar l'autopsia.

Car, serà solament llavors que tindrem ocasió de confirmar o negar les tres qüestions que es posen: Primera: ¿S'anava seriosament a passar la frontera? Segona: ¿Va ésser solament un pretext per a justificar les mil i mils pessetes rebudes d'Amèrica? i tercera: Segons declaració del ministre de l'Interior francès en aquella època, és de bona llei revolucionària demanar protecció a una policia, mentre es prepara un complot contra una altra policia que no és pas enemiga de la primera?

Per ara ja estic satisfet en suposar que l'opinió pública haurà comprès el per què d'aquest silenci que haurà resultat més eloqüent que el més xarrodor discurs.

Però... Car ara ve el més greu. Em refereixo al procés dels conjurats catalans. Cal saber distingir entre una innocent calatjada més o menys premeditada i el descabellament d'un procés al Palau de Justícia de París que no és pas el comissariat del districte cinquè de Barcelona, i sobre tot si tenim en compte les figures que hom hi fa desfilar directament o indirectament, les qüestions que s'hi debaten i el per què d'això, ja que no tenen res a veure, ni de lluny, amb el pla fracassat (?) de Macià.

M'incloïa a creure que solament sobre aquest tema, entre juriconsults, es trobaria matèria llarga de conversa.

Ho deixo, doncs, per a ells, i m'ocuparé només d'allò que podem tractar els humils, la massa.

Començaré per donar les gràcies a l'Opinió, portanveu del partit Esquerra Republicana de Catalunya per haver-me'n proporcionat l'ocasió.

Aquests dies ens recomana que comprem La Catalogne Rebelle, llibre editat en francès.

Si és per a fer-nos conèixer a nos-

altres, catalans, el descabellament del "Procés dels conjurats", el procediment de divulgació és originalíssim. Els senyors de l'Opinió no haurien d'ignorar que a Catalunya són molts els que desconeixen la llengua francesa, i fins crec recordar que un cap de minoria parlamentària ho digué pel seu compte i públicament.

Quant al preu del llibre, potser no presenta cap inconvenient al dit senyor, perquè la xifra 10, només porta un zero, en canvi 10 pessetes faran rodar el cap a més de quatre abans de comprar el llibre.

Doncs el preu normalment inabordable i el text en llengua estrangera restaran probablement efíccia a la seva divulgació, deixant ben sentat, de tota manera, que l'esperit d'aquell llibre no tindrà cap relació directa amb l'afer Prats de Molló si no fos el pretext dels acusats.

I és així el més greu, si tenim en compte les "declaracions" espontànies, és a dir, sense que ningú les ha hi demanades, fetes pel senyor Macià, avui president de la Generalitat de Catalunya.

Per boca del seu advocat Henry Torrès, demana a la presidència que li permeti una "curia declaració" (així consta a les pàgines 74, 75, 76 i 77 del llibre La Catalogne Rebelle), i en ésser-li concedida la paraula comença així:

"Abans de respondre a les vostres preguntes em permetré, senyor president, de fer-vos, amb tots els meus respectes, algunes declaracions en nom de tots els meus companys inculpatos.

Serà per a nosaltres menys penós seure ací, sota la denominació de delinqüents de dret comú, si abans podem proclamar l'enlairat esperit de la gran causa que servim, i per la qual anàvem a sacrificar les nostres vides.

Nosaltres som ciutadans d'un poble que ha estat lliure i vol ésser-ho de nou. Refugiats a França i tenint plena consciència que els drets dels pobles i dels homes no prescriuen mai, hem continuat treballant per la nostra causa de la mateixa manera que ho hauríem fet trobant-nos refugiats a qualsevol altre país del món. I per això, en anar cap a Catalunya a provocar-hi l'aixecament que havia de deslluir-la, havem tingut la més gran cura d'aparar-ne tot allò que podria degenerar en un conflicte diplomàtic per a França. Per això, doncs, nosaltres no creiem cometre cap delictes.

Si existeix alguna relació entre la nostra expedició i França serà solament en un sentit especial a favor seu. Car en conclusió nosaltres hi anàvem per a combatre un enemic històric de França, Espanya; també per a alliberar-ne un poble amic d'ella: Catalunya; també per a transformar una frontera hipòcritament hostil en el límit que la col·laboració i l'amistat haurien de seguida esborrar.

Si Catalunya, oprimida, va donar un dia, dins la falsa neutralitat de l'Espanya que governava, 14.000 voluntaris a França, el dia que seria lliure no seria altra cosa que l'aliada més entusiasta del vostre país. Això no ho proclamem pas solament amb l'esperança d'una col·laboració en temps de guerra, sinó també en un desig de pau i de treball.

Una República catalana independent seria exactament un guaita a la Mediterrània que vetllaria tota temptativa d'atac contra França. No seria pas una amiga vostra com ho és Espanya, que en el record nostàlgic del seu gran imperi, i situada al bell mig de les vostres rutes marítimes d'Àfrica, crida, encara amenaçadora, des de la seva base naval de Mahón, que aviat fortificaria i adaptaria a les exigències modernes, per oferir-lo, probablement, al dictador italià, amic seu, com a testimoni d'agraïment pel tractat d'amistat entre Itàlia i Espanya.

Volem una República Catalana independent que seria la vostra Bèlgica peninsular; república que anàvem a obtenir per la violència, únic mitjà que ens permet de posar Espanya a la raó, ja que mai no ha editat cap dret a cap poble oprimir per ella, si aquell no l'ha exigit per les armes.

Volem una Catalunya lliure que pugui disposar d'ella sola sense que això impliqui un nacionalisme retrògrad, ni un esperit d'exclusivisme local.

Volem entrar com a Estat independent en el concert de pobles lliures, car no pot haver-hi pau internacional mentre hi hagi nacionalitats esclaves que no puguin parlar en una Conferència universal.

Volem deslluir la nostra Pàtria d'aquesta dominació espanyola que pesa damunt nostre des de 1714. ja que el nostre ideal democràtic i de llibertat no pot fer causa com amb l'ideal d'aquesta Espanya endarrerida que durant la gran guerra esperava la victòria dels enemics del Dret i de la Justícia.

"Volem, etc., etc." i així continua en l'audiència del 20 de gener de 1927, la "curia declaració" de "Monsieur le colonel Macià".

I bé: què significa aquesta paròdia?

"Permitidme dir, senyors, que la República española, siendo unitaria, siendo un régimen nacional para España, ha venido, entre otras cosas, a dar cultura, a libertar los sentimientos y los intereses regionales contradiendo y borrando para siempre la opresión del unitarismo anterior, que no se fundaba en un unitarismo de carácter nacional, sino en el unitarismo de carácter dinástico, como si la unidad de la persona reinante obligase a todo el país a modelarse bajo un régimen uniformista."

(Del discurs del senyor Azàña, a València).

UNA REPLICA DE MARCEL·LI DOMINGO A VENTOSA I CALVELL

El ministre d'Agricultura ha fet les següents declaracions a un periodista:

"Anoche, antes de regresar a Madrid el ministro de Agricultura, sostuvimos con él una interesante conversación acerca del discurso pronunciado por el ex-ministro señor Ventosa en Sevilla, sobre el proyecto de reforma agraria. Al preguntarle si había leído las manifestaciones del señor Ventosa, nos contestó:

—Sí; he hecho con el discurso del señor Ventosa en Sevilla lo que el señor Ventosa no ha hecho con el proyecto de reforma agraria: leerlo. Porque si es que lo ha leído no se ha enterado. Y si se ha enterado ha hecho algo peor que hablar de lo que no se entiende o no se conoce: desfigurarlo.

Aunque este procedimiento polémico no es nuevo en el señor Ventosa. Lo empleó ya en su conferencia dada en el Círculo Mercantil de Madrid, en la que alteró cifras y hechos con un propósito que a los hombres y a la obra de la República no le causa el menor daño. Lo que desde luego puede afirmarse es que no produce beneficio alguno a los intereses que pretende representar el señor Ventosa. Actuar como derrotista en la extrema izquierda donde se tiene el propósito irrealizable de la revolución social se comprende; lo que no se comprende es que se actúe como derrotista desde la derecha con el propósito de no contribuir a la pacificación social o trabajando intensamente para que aquella se perturbe. No ha sido nunca clara ni limpia la política de los hombres de la Lliga. En estos momentos es menos clara y menos limpia que nunca.

Querex llançar sobre els socialistes la responsabilitat del radicalisme del projecte és incidir en una conducta insidiosa i reproable. Què ens amen la legalitat han de inclinar-se ante la República que la ha restaurado después de ocho años

L'Espanya essencialment espanyola tolerarà semblant llenguatge?

¿Amb quin dret pot declarar que Espanya és l'enemiga històrica de França?

I nosaltres, catalans, ¿què podem pensar d'un home que ja hipoteca la nostra independència abans d'haver-la conquerida?

I en aquest extrem, ¿quina relació pot haver-hi entre el gest espontani i generós de Bèlgica i la humilitat claudicat d'un possible cap d'Estat?

Preferiria tornar a deixar aquest tema als mestres de la jurisprudència, i penso que a Madrid no deuen pas mancar-ne, si tanmateix cal molt de sentit comú per comprendre'n les seves enormitats.

Han passat cinc anys i el senyor Macià ha fet moltes d'altres "declaracions", les uns menys afortunades que les altres, i s'ha parlat sovint de "bluff" en comentar-les.

Però també el "bluff" té un límit, car és evident que les paraules del senyor Macià no són pas interpretades de la mateixa manera a Madrid que a Barcelona, i per això pregunto: ¿Quina intenció anima als senyors de l'Opinió en invitar-nos a llegir "La Catalogne Rebelle"?

Per a nosaltres, catalans, és de capital importància saber amb tota claredat en aquests dies d'angúnia en vetlla de la discussió de l'Estatut de Catalunya, votat no pas solament per l'Esquerra Republicana, sinó per tots els catalans sense distinció de partit ni de classe, que significa aquesta "curia declaració" de qui, essent avui president de la Generalitat de Catalunya i president d'Esquerra Republicana, alhora, té el deure sagrat de dir-nos sempre la veritat!

Una declaració d'aquesta categoria té molta més importància de la que sembla en aparença, més encara en ésser resuscitada pel portanveu del partit de l'Esquerra.

Al seu autor, doncs, amb tots els respectes, demano si en quedar escrita aquella declaració pensa ratificar-la públicament o prefereix que la gran opinió pública la consideri com un "bluff" més.

La seva paraula és doblement esperada per tots els catalans sincers, car ja és hora que tothom pugui jutjar si és també sobre un "bluff" que reposa tota l'obra política i social del seu partit.

Els interessos sagrats de Catalunya exigeixen aquesta seguretat abans d'ésser plenament confiats a les mans vulnerables d'un sol partit o d'un sol home.

X. SANAHUJA

de viure fuera de ella; y quienes rindan a la República el honor de haber realizado esta obra han de inclinarse ante los socialistas, que como ninguna otra fuerza política han posibilitado su realización. Cuando se ve demandada y airada a otras fuerzas sociales, los partidarios de la paz social han de reconocer el esfuerzo heroico de los socialistas para mantenerla. Si ante la reforma agraria—y esto puedo yo declararlo más que nadie—los socialistas han tenido alguna actitud no ha sido la de imponerse irracionalmente, sino la de transigir. La reforma no es socialista ni individualista; no es radical ni es conservadora. Es una reforma atenta a la realidad española y realizable. No verlo así es situarse ante un gran problema nacional en una posición miserable de pequeño partido político. Esto también es propio de los hombres de la Lliga.

¿Que en vez de reforma agraria lo que habría convenido es una transformación agrícola? Si esto era lo conveniente, ¿por qué no lo hacían o lo imponían los hombres de la Lliga cuando gobernaron? Han pasado tres o cuatro veces los hombres de la Lliga por el Gobierno y han pasado ocupando cargos desde donde esta actividad transformadora podía llevarse adelante. ¿Por qué no lo hicieron si lo juzgan ahora necesario? Si hubieran hecho a su tiempo la transformación agrícola tal vez la reforma agraria no se imponería con el apremio actual. No hicieron nada; no reformaron nada; no afrontaron nada; no cambiaron nada. Por esta actitud pasiva de incompetencia, de abandono unible o de punible fán de pasar por los cargos públicos sin pensar en los intereses públicos, la Monarquía no dejó a la República problemas, sino conflictos. Los problemas se habían convertido en conflictos por no haberlos resuelto. La República, más sensible a su deber, convierte los conflictos en problemas aborándonlos resueltamente. Y los va resolviendo en el Parlamento dentro de la ley como los problemas se resuelven en los Estados modernos."

¿Que la reforma no hace propietarios? La reforma no impide hacernos. Lo que significa que el otorgamiento de la propiedad en modo absoluto exige garantías que no pueden darse al hacer asentamiento. Sobre este aspecto he hablado ya con amplitud en unas declaraciones recientes que convendría que el señor Ventosa leyere, y que las leyere para enterarse; y que después de enterado no mixtificare arbitrariamente.

Decir, no en Barcelona ni en Madrid, sino en Sevilla, que la reforma agraria no viene a resolver ningún problema económico y social, y que el proyecto de reforma presentado por este Gobierno es perturbador por lo radical; decir esto en Sevilla equivale a haber pasado por Andalucía con los ojos y los oídos cerrados y con el alma totalmente ausente de la realidad circundante. Es haber pasado por Andalucía sin el afán de ver y saber, de pulsar y percibir que ha de tener un político que se estime y sienta su responsabilidad. Decir en Sevilla que la reforma agraria es perturbadora, es una herejía o una botarata del mismo volumen que la que cometería quien dijera inconscientemente ante las líneas magníficas de la Giralda que la bella torre de la catedral sevillana desentonaba por ser antieclásica.

Los hombres de la Lliga salieron una vez a correr España. Fué cuando en la guerra quería hacerse aquí lo que se hacía en el mundo: imponer los beneficios extraordinarios. Se opusieron a ello y encontraron medios para lograrlo. Han vuelto a salir ahora. Esta segunda salida, no de Don Quijote, sino de Sancho Panza, está más fuera de las exigencias o las inquietudes del tiempo que la primera. De la primera, de todos modos, se sabía a quien servían; de esta segunda no se sabe exactamente lo mismo. Porque servir directamente a los enemigos de la paz social es contribuir a perturbarla. Y aunque ello no se logre, porque por encima de los que se empeñen en perturbarla estamos los que nos hemos comprometido a afianzarla, el hecho es que desde la derecha, sembrando la desconfianza

Un perill per a la pintura i l'escultura

per
Joan A. Maragall

Les Corts de la República han autoritzat el ministre d'Hisenda per a crear un impost sobre els articles de luxe. El ministre ha de fer la llista dels articles que han de sotmetre's a aquest impost, que pot arribar a ésser d'un 3 per cent sobre la venda.

Una equivocada concepció de la pintura i l'escultura fa, generalment, seguir considerades com a objectes de luxe. I precisament per a desfer aquest fals concepte convindria que artistes, comerciants, col·leccionistes i els cercles i associacions de tots ells fessin arribar llur veu fins al Ministeri d'Hisenda.

Són innombrables els motius que, ultra l'experiència obtinguda en altres països, aconsellen de no implantar aquest tribut sobre la pintura i l'escultura a Espanya.

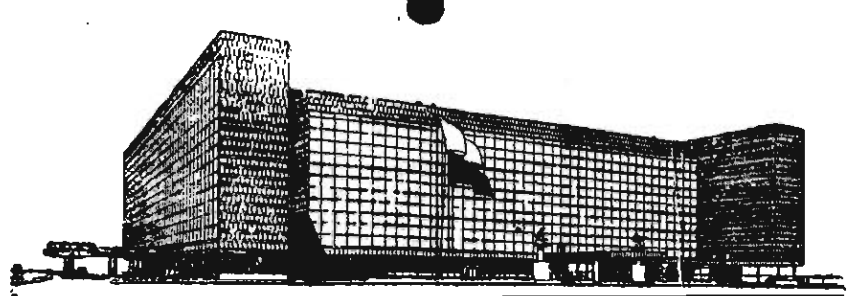
Es impossible de gravar un article que no té una valor material, que no té un preu fix, sinó que la quantitat que d'ell s'obté respon a una valor moral. Una pintura no és un metall precios, com una pedra, com un mobiliari de gran luxe. Cal situar la pintura molt enllà entre les valors espirituals d'un poble, i hauria de respectar-se i protegir-se la seva producció i difusió com es respecta i es protegeix la literatura, la música i altres arts no plàstiques.

Però si malgrat això l'impost s'establís, per una d'aquelles aberracions que solament preveuen els que coneixen l'entrany de les operacions mercantils artístiques, l'impost no seria mai pagat pel comprador (que en

LES ARTS

L'Arquitectura de la ciutat nova, segons Le Corbusier, i la de la ciutat socialista

per
FOCIUS

La presència a Barcelona dels delegats urbanistes internacionals que es dirigeixen a Moscou per reunir-s'hi en congrés, ha fet actual altra vegada el nom de Le Corbusier i dels seus delirants. També ha fet actual el nom d'alguns dels heretics de l'estil nou, o, millor, d'alguns dels seus dissidents doctrinaris. Entre aquests hi ha precisament els urbanistes soviètics i alguns arquitectes del grup comunista francès que titllen Le Corbusier d'"ideòleg" (com els literats proletariats hi titllen Freud amb aquell no insuperablement pedant que és llur característica) i acusen la seva concepció de la ciutat nova de petit-burguesa i de contra-revolucionària.

Recordem la posició arquitectònica i urbanista de Le Corbusier: arquitectura i urbanisme, en la materialitat dels fets responen a les funcions essencials a l'home modern. Una ciència moderna guia l'arquitectura que es fa de construir la casa d'un home. Les tècniques modernes han fet la revolució arquitectural. La revolució arquitectural està realitzada "virtualment". Efecte dels càlculs i de les màquines. Una doctrina arquitectural s'esbossa, internacional, fundada sobre la ciència i sobre la tècnica. L'arquitectura revolucionària és adequada a la consciència moderna: és d'ella que procedeix. Però un home sol dins la seva casa sola no és res, no existeix. Els homes, a la ciutat, són milions. L'arquitectura, però, tot i haver fet la revolució, no pot fer res per la societat moderna. Resta immòbil perquè no té programa (estatut social) ni mèdi (estatut urbà). La falta l'urbanisme del qual hom fa les ciutats. La ciutat nova no és sinó el damunt el paper: l'acte de fer que la farà sorgir i viure seria el de l'autoritat. L'autoritat, però, no s'ocupa d'urbanisme, no ha pres contacte amb l'urbanisme, que vol dir: preveure i preparar. Hi ha, però, un pla: el pla de la ciutat nova.

Característiques: la ciutat (una gran ciutat, una capital) és molt menys esplanada que l'existència: les distàncies són, doncs, més curtes; la jornada de treball i de repòs en benefici. No hi ha suburbi, però a gran solitud a la crisi de transport que ens ha valgut la paradoxa: ciutat i ciutat-jardins. La ciutat-jardins és una utopia pre-maquínica. La densitat de la ciutat és tres o quatre més forta que les densitats ideals, ruïnes i imposteres. Aquesta nova densitat vol dir valorització del sol. En la ciutat nova el peatí no troba "mai" el vehicle. La xarxa de les circulacions mecàniques és un òrgan novell i és una ciutat. El sol enter (la "terra") pertany al peatí. L'acceptació del "carreer" desbarreja. L'esport, múltiple, és al peu de les cases, al mig dels arbres... arbres, fenàs, peces d'alguna. La ciutat és enterament verda: és una Ciutat Verdada. Cap canvi d'habitatge sense tot els arbres i el cel són l'espectacle de cada dia. A la ciutat nova, la "libertat individual" constitueix la pedra angular de la doctrina.

La casa co s'ha de construir amb pedra, rajola, ciment, sorra i aigua: s'ha de construir "en sec a les fàbriques" i tallers de la gran indústria, de la metal·lúrgia, de la fusta i dels productes artificials. Les indústries construïran la casa "en sec" i l'equiparan tan minuciosament com equipen un avió. Abans, però, "cal urbanitzar".

Resum: Revolució arquitectural? "Es un fet". Indústria, mitjans tècnics de realització? "Existeixen". Urbanisme? "L'autoritat". L'habitud maquinista satisfer les fúretres latents de la consciència moderna. Postulat filosòfic? És la clau de volta. Revisió. Afirmació de l'individu. Refosa social. Per revolució? No és pas obligatòria. "Per claredat, equilibri, seny, ideal, fe i força." "Per caràcter."

Una arquitectura, un barri ciutadà, una ciutat, han d'ésser només "organismes", això és, "equilibri", "harmonia", "simetria". A Rússia es desenvolupa l'arquitectura moderna. La realització d'una economia nova segueix la construcció d'edificis oníformes i fàbriques, vil·lages agrícoles, ciutats industrials, immobles oficials, clubs, estadi, estacions o aeroports, etc. Les reglamentacions a Rússia han estat posades de nou, amb tota la seguretat de la teoria, amb tota la limpidesa d'un programa. La funció està designada: l'arquitectura o l'urbanista responen per "organismes enters". Neixen uns éssers. Als terrenys lliures de l'U. R. S. S. aporten el pla lliure.

Cal construir els llocs de la renascença de l'ésser. L'organització de les funcions col·lectives de la ciutat aporta la llibertat individual. Un home disciplinat en les seves relacions amb el conjunt. Disciplinat i no subjectat. Un home lliure.

A l'home d'ara no hi ha ni repòs ni solitud, perquè no hi ha PLA. Ens cal un despatx. Tots esperen el despatx. El despatx és el PLA. El pla just, ver, exacte. El pla de la ciutat nova, "obra biològica destinada als humans i realitzable per les tècniques modernes".

Aquest és, molt en síntesi, la "filosofia arquitectural" de Le Corbusier. Per què la combaten els comunistes? Le Corbusier, diuen, vol ignorar els problemes polítics. Le Corbusier no creu en la lluita de classes. Després esmenten alguns mots de l'arquitecte rus: "En 1929, les autoritats de Moscou em preparen de respondre un qüestionari relatiu a la reconstrucció de Moscou. Moscou acollí la meua resposta amb una barreja de blasmes i d'elogis. La meua particularitat en aquest afer, serà de no haver volgut deixar mai el terreny biològic i psicològic: "un home davant meu". Això és revolucionari no li ho perdonen. "Un home!" Sota el règim del comunisme integral l'home, l'individu, no compta.

"De Styl" ha publicat el darrer número

per
M. A. Cassanyes

El fet que hagi aparegut el darrer número de la tan coneguda com atrevida revista holandesa "De Styl", que dença de la seva aparició — l'any 1917 — fou una de les publicacions en les quals les mostres més combatives i interessants de l'esperit modern es donaven a conèixer amb més celeritat i selecció, ens ha mogut a comentar-lo, no solament com un record a una de les manifestacions més decidides de un període d'exclusiva i insubornable depuració plàstica que, potser, ja lineix, ans també perquè l'esmentat darrer número de "De Styl" està dedicat per complet a homenatjar la memòria del seu malaurat fundador, director i, com ara es veu, ànima de la dita revista: Theo van Doesburg, la mort prematura del qual, fa un any a Davos, ja comentarem aci mateix.

Per aquesta especialització el darrer número és com una monografia que permet d'estudiar en escors les múltiples activitats d'aquell esperit inquiet i doctrinari que fou van Doesburg, i és, ensems, un aplec d'homenajes a la seva memòria i comentaris a les seves diverses manifestacions escrites en diversos idiomes, com sempre fou el costum en aquesta publicació, i que incia un poema de la interessantíssima personalitat que és Hans Arp, i clou un testimoniatge ardent d'un dels seus darrers amics: el doctor Kurt Schwannhauser, de Davos.

Si ara examinem les obres van Doesburgianes reproduïdes en aquest darrer número — homentaje ens trobem ja de bell antuvi amb les d'una sèrie de pintures que, pel ben seleccionades, permeten que hom es faci càrrec perfectament de l'evolució solemnia per aquest esperit assecat de netedat i puresa, i la qual sèrie comença amb un ferm "Retrat d'home" de l'any 1917: que, ultra revestir l'estudi comperi de Cézanne i Van Gogh, es fa remarcar per una expressiva solidesa hodièrnia, al qual segueix una subtilíssima "Natura morta", de l'any 1913, sorprenent per tal com oспassa en finor i primàcia les realitzacions del goddós Nouveau Fauvisme. Amb el "Moviment heroic", de l'any 1917, ens trobem ja de cop en ple període abstracte, la qual obra es fa remarcar per una rara barreja de vehemència i sequedat que ens recorda les del

El doctor Serra-Hunter inaugura el cicle de conferències sobre cultura catalana a la Universitat

Ahí, a les set de la tarda, tingué lloc la inauguració del cicle de conferències sobre cultura catalana que organitza l'Associació Professional d'Estudiants de Filosofia i Lletres sota el patronat d'aquella Facultat.

Serra-Hunter, catedràtic magistrat, i en la seva manera acostumada sobre l'esperit modernitzant, ens ensenya el món de la Catalunya vuitcentista. El valor rectoral, que és on se celebra la conferència, estava començant ple de professors i estu-

Universitat

CURS DE CINEMA A LA UNIVERSITAT
Les conferències de Guillem Díaz-Plaia
Avui, dimarts, dia 6, es reprenen les conferències sobre cinema, les quals tenen lloc a la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Barcelona. Finalitza la sèrie de set a càrrec dels professors Apraiz, conferències preliminars que han estat: Moragas, Maria Luz Morales, Pallas, Llates, Montanyà, Carner-Riballera i Valbuena Prat.

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

ATENEU NACIONALISTA BARCELONA VELLA
Per a demà, dijous, a les deu del vespre, aquesta entitat ha organitzat una conferència, la qual tindrà a càrrec de la senyora Amanda Llobet, de la Junta Directiva d'Arenys de Mar, sobre el tema: "Catalanisme".

UN ACORD DE LA DELEGACIÓ REGIONAL DE BARCELONA - CIUTAT

En la seva reunió reglamentària celebrada ahir, aquesta Delegació acordà protestar de l'actitud de la policia en dissoldre violentament el miting d'Estat Català. Confia, però, que l'autoritat governativa evitari, en el successiu, fets semblants, contraris a l'esperit de llibertat que amb altres agrupacions polítiques s'ha demostrat.

CENTRE CATALANISTA REPUBLICA DE LES CORTS

Amplí motiu de la inauguració oficial del seu estatge social, el Centre Catalanista Republicà de Les Corts ha organitzat per al dimenge que ve, dia 10, a les onze del matí, un important acte de propaganda. Hi prendran part els oradors Francesc Huguet, Josep Saliner, Josep Sanjaume, Teresa Isern, Vicenç Bernades, J. Coll i Mas, J. Tomás i Piers i Martí Esteve i Guau.

NOTICIARI POLITIC

"SOLIDARIDAD OBRERA" DENUNCIADA ALTRA VEGADA
Ha estat denunciada "Solidaridad Obrera" per la publicació d'un article considerat injuriós per a les autoritats.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES
AGUSTI PERE Pintura
JACME MONTAUDO Escultura
Fins al 9 d'abril

GALEIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 913
Exposició de "Creadors de les Arts"
E. SATLE Pintura
A. FERRER " "
J. ORTIGUERA " "
M. GONZALEZ " "
Fins al 15 actual

LA PINACOTECA
PASSIG DE GRACIA, 96
LL. MONTAUDO Pintures i dibuixos
Fins al 8 actual

SALA BARCINO
V. GARCIA SIMON
RAMBLA CATALUNYA, 20
Exposició de pintura moderna

SALA BUSQUETS
PASSIG DE GRACIA, 84
Mobles i objectes d'art, pintures i vidres de MURANO
OLEGUER JUVENAT Pintures
Fins al 20 de l'actual

SYRA
DIPUTACIO, 228
Galeria d'Art
J. CAMERONER Pintura
Fins al 9 d'abril

SALA GASPARD
CONSELL DE CENY, 825
(entre R. de Catalunya i Balneari)
A. CARDUENY Dibuixos
JOAN ANTONIO Pintura
Pintura catalana moderna
Del 26 al 9 d'abril

"Confidences et querelles littéraires"

Conferència de Georges Duhamel al Conferencia Club

Saló de festes de l'Hotel Ritz, a les set del vespre d'ahir: Noctúria concurrencial: aspecte brillant. Més brillant encara després que han estat acompanyats tres pocs: Georges Duhamel, conferenciant ple d'exigències (així es qualifica ell mateix), ha fet. Hom ha tancat la porta d'entrada al saló: hom ha fet callar la música de jazz que venia del saló de ter: hom ha donat, finalment, més llum. El conferenciant vol veure amb ous se les lletres, i demana que es doblí la claror de la sala. Una conferència, diu, és un acte de col·laboració. Vol veure el públic. Així farà la conferència que aquest mercederà. També li concedeix el dret de fer les reclamacions que cregui necessàries.

Seguidament defineix el veritable títol de la seva conferència: "Mal de la introducció dels mètodes comercials en els arts de l'esperit". Encara un altre títol genèric: "Deontologia literària". I defineix aquesta expressió, inexistència fora de la medicina. És la ciència dels deures, diu: com que no existeix, provarem de crear-la.

Parla dels literats que amem, i retreu la decepció que de vegades produïx en la persona que veient-lo per primera vegada el coneix. Lla-

en totes les professions, formant així una societat moral diferent dels sindicats, que són comunions amb vistes al bé material, mentre que el primer es refereix a l'espiritual. Per tant, existeix una comunió d'escriptors. L'escriptor, segons Paul Claudel, és aquell que transforma l'inconegut en conegut.

Un gran escriptor, diu, no basta a fer un gran poble. Un gran poeta no fa un gran poble. Un imbecil, diu, és un home que diu sempre niceses; un home normal diu alguna nicesa de tant en tant. Diversos països, Itàlia, Alemanya, Anglaterra, Espanya, han tingut un Dante, un Goethe, un Shakespeare, un Cervantes. Als francesos se'ls pot preguntar: ¿qual és el que teniu? Una cadena de muntanyes. Cal que els creadors siguin molts.

Retreu una dita de Nietzsche que fa: evaluar és crear. Si el públic aprecia l'obra de l'escriptor coopera amb ell. Seguidament parla del paper de la crítica que consisteix a introduir el públic al ple de la lectura, al ple sense reserves, no pas al ple ben entès. Ha d'ofereix elements de judici. Diu que en realitat no existeix la crisi i és manifestació iròica davant de certes literatures, entre elles l'esport.

Si ell hagués de donar una definició de la vida diria que viure és triar i transformar. La planta tria, l'animal tria, l'home tria l'element temporal i l'espiritual. Totes aquestes tries comporten una funció de comparança. Exposa un mètode per a triar les lectures. Dona amb el tallapaper una dotzena de còps d'opinió. Si els troba bons llegirà tot el llibre; sinó, el deixa un cop fet la comprovació. Dona dos experiments, un de musical i un de gastronòmic, per a la tria. Si hom invita a donar el "la" a una persona és difícil que de cop i volta el pugui donar, ans ha de fer la comparació amb altres notes. També serà una bona mesura el tast per a triar el vi que més plau.

En referir-se a les dedicatòries (diu que antigament hom posava en un llibre, "homenatge de l'autor"), l'home quedava content. Ara designem un autògraf i que desitgem? Un elogi. Perquè la humanitat vol coquetis, cinema i elogis. Però l'escriptor no guanya res en aquest aspecte, perquè avui es fa firmar, a ciclistes, nedadors, cantants, boxadors, celebrats, etc. Aduch a les colòries s'ha arribat a fer signar als antropòlegs. Elogia l'home que no ha escrit mai, en el qual es pot tancar un geni perquè no té "sobre què", hom el pot jutjar. Aviat serà digna d'adquisició un exemplar seue s'firmar, com una cosa rara.

Fa una facciosa enumeració de les gremes de correspondència que acostuma a rebre un escriptor, i seguidament fa consideracions sobre les lletres com a carrera, ço que fan fracassar els romàntics. Ataca els instituts creats als Estats Units per

a la confecció d'escriptors on tot és comercial i per tant la literatura és presa com una substància comercial. De la mateixa manera deien que tenien un institut que produïa cent quaranta cirurgians per setmana. La literatura, afirma, no és una professió; les lletres són una gràcia. Un simbolista aspirava a guanyar argent per començar a publicar un llibre; ell diu que cal arribar a fer quelcom de bé.

Finalment, es refereix al paper que ha de fer l'escriptor en la societat. Tota societat ben constituïda és formada per professions ben organitzades. L'escriptor ha de poder-ho definir tot. Ell ha d'ajudar-nos a pensar els nostres pensaments, aquells que pensem sense donar-nos-en compte. I sempre és un motiu d'alguna el veure pensat el que hom pensa. Totes aquestes raons són prou per a defensar la literatura dels atacs comercials.

En acabar Georges Duhamel fou premiat amb una mostra general de simpatia traduïda en ovació.

L'ensenyament

INAUGURACIO DEL PARVU. LARI FORESTIER

Diuenge vinent, a les onze del matí, tindrà lloc l'acte de lliurar, per part del Patronat Escolar de Barcelona i Comissió Municipal de Cultura, al senyor alcalde de la ciutat el "Parvulari Forestier", nova escola per a nens i nenes d'un a sis anys, situat als jardins del Parc de Montjuïc.

Amb aquesta nova Escola per a parvuls, el poble districte compta amb un centre d'ensenyament destinat especialment a la cura dels fills de famílies obreres, durant les hores en què els pares estiguin ocupats en fàbriques i tallers, i atendre alhora aquests infants l'estona del dinar, puix que no poden ésser atesos per llurs famílies.

A l'acte de la inauguració es descobrirà una làpida commemorativa dels treballs efectuats per l'eminent jardiner Mr. Forestier, per tal d'embellir la muntanya de Montjuïc.

Amb el mateix motiu, es repartirà entre els concurrents a l'acte un fascicle editat per la Comissió de Cultura, el qual contindrà la biografia de Mr. Forestier, una nota de l'organització escolar d'aquest Parvulari i diverses perspectives i plantes de la nova escola.

El senyor Pere Comes, president de la Comissió de Cultura, convidà a aquesta festa totes les escoles de la barriada, els centres i institucions culturals que simpatitzen amb l'obra d'educació popular, les Escoles Normals i totes aquelles persones a les quals interessi aquest acte.

NOTICIARI

L'ASSOCIACIÓ DE PESSEBRISTES

L'Associació de Pessebristes de Barcelona, per tal de commemorar el X aniversari de la seva fundació, celebrarà una missa a l'església de Sant Sever diumenge vinent, dia 10, a dos quarts d'onze, durant la qual l'escolania de la Seu cantarà motets apropiats. Acabada la missa, l'Associació visitarà corporativament l'Arxiu Històric de la Ciutat, que es guarda a la Casa de l'Ardiaca.

L'Associació convida tots els seus associats i llurs famílies a aquestes actes.

ELS PAGAMENTS D'HISENDA

El delegat de Finances ha disposat els següents pagaments per a avui:

Antoni Ibáñez, 2.000 pessetes; Joan Mas Sardà, 269'08; i Joan Pladellors, 500.

PER A EVITAR LES CATASTROFES EN ELS PASSOS A NIVELL

Divendres, dia 8 del mes que som, a les tres de la tarda, tindrà lloc a la línia de Lleida a Saint Giron, prop de l'estació de Termens, les proves oficials d'un aparell per a evitar les catàstrofes en els passos a nivell i altres encruaments ferroviaris, inventat pel maquinista de la Companyia de M. S. A., resident a Girona, Jeroni Trilla i Rostell.

A l'acte hi assistirà el director general de Ferrocarrils i els tècnics del Ministeri d'Obres Públiques. Hi han estat convidats el president de la Generalitat i les autoritats catalanes.

JOIES VERITABLE OCASIÓ

Per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magrifa, Tallers, 41

UN CASAMENT

Diumenge passat, a l'església parroquial de Santa Anna, se celebrà el matrimoni de la senyoreta Mercè Porcel i Vives amb el senyor Albert Bastardes i Perera.

Beneficiària de la reverent P. Escalapi Albert Singla i foren padrins per la núvia els senyors Emili Raguell, J. Jover i Francesc Batlle; i pel nuvi, els senyors Rafael E. Delator, Francesc Moragas i Barret i Joan Roig i Font.

El mateix dia celebraren les noces d'argent els pares del contraent, el senyor Albert Bastardes i Sempere i la senyora Dolores Perera i Bisbal.

OBJECTES TROBATS ALS TRAMVIES

Relació dels objectes trobats als cotxes de "Tramvies de Barcelona", "Companyia General de Tramvies" i "Tramvies de Barcelona a Sant Andrés i Extensions", en el mes de març passat i que estan a disposició dels que acreditin que són seus, a l'oficina de la Rond. de Sant Pau, 41, primer, Secció d'objectes perduts:

Cinquanta-sis paraigues. Setze bosses i manderes. Dotze parells de guants. Un aparell comptador de revolucions. Tres agulles imperdibles. Dos

Moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor noruec "Augvold", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Cabo Huert", amb càrrega general, cap a Pasajes.

Vapor noruec "Augvold", amb càrrega general, cap a Marbella.

Vapor espanyol "V. R. Senén", en llit, cap a Gijón.

Vapor espanyol "Araya Mendí", amb càrrega general, de Vigo.

Vapor espanyol "Astrard", amb càrrega general, de Manila.

Vapor espanyol "Sac 1", amb fosfat, de Casablanca.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Canalejas", amb càrrega general, cap a Cartagena.

Vapor espanyol "Ciudad de Palma", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor americà "Laforno",

arracades. Dos tapabocues. Documents a nom de Josep Grisó. Documents a nom d'Angel Rostan. Dos mocadors grans. Un abric per a nen. Un mostriu. Una capsa que conté objectes de fantasia. Un llibre de música. Una gorra per a home. Dues mantellines. Un mocador de seda. Un coll d'abric. Unes ulleres. Una petaca. Un metre. Un paquet que conté un vestit per a senyora. Un idem, un tros de roba. Idem, un davantal per a senyora. Idem, una troca de llana. Idem, roba per a infant. Idem, un guardapois. Idem, una tovallola. Idem, roba vella. Idem, una polsera i un altre objecte.

DEMA primer dia SUBHASTA

Pintura antiga i moderna

GALERIES VALENGIANO

Plaça de Maó, número 10

EL SANT DEL REI DELS

El Consol general de Bèlgica i Madame Chaidron, tenen l'honor de posar a coneixement dels seus compatriotes que els rebran divendres vinent, dia 8, en ocasió de complir els anys S. M. el rei de Bèlgica, al seu domicili particular, carrer Nou Belen, lletra E, de set a nou.

FESTA A L'INSTITUT PRO OBRERS SENSE TREBALL

En la darrera Junta celebrada per l'Institut pro-obrers sense treball es va prendre l'acord de celebrar, com de costum, la festa anual dedicada als patrons de l'Institut S. Josep i S. Pancrasi, que tindrà lloc en una església d'aquesta ciutat.

A aquesta festa hi seran convidats tots els adherits i protectors d'aquesta institució i la data serà anunciada oportunament.

CONCERT DE LA BANDA MUNICIPAL

La Banda Municipal donarà el seu 31è concert simfònic popular al Palau de Belles-Arts, diumenge vinent, dia 10, a un quart de dotze del matí. Formaran part del programa la "Setena simfonia", de Beethoven, i la suite "Iberia", d'Albéniz-Lamote de Grignon. Oportunitat publicarem el programa detallat.

CONFERENCIA

Avui, a dos quarts de deu del vespre, donarà una conferència amb projeccions el conegut geòleg senyor Albert Cerdà, sobre el tema: "El llenguatge de la ciència", a l'entitat esperantista "Nova Sento".

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Ebarbà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

BARCELONA

Generalitat

Acords del Consell

El consell de la Generalitat de Catalunya, en sessió celebrada dilluns passat, amb assistència dels comissaris a Girona, Lleida i Tarragona, adoptà, entre altres, els següents acords:

Concedir a l'Ajuntament de Martorell una subvenció de 2.000 pessetes perquè pugui procedir a la restauració de l'arc romà del Pont del Diable.

Suprimir la xermania del despatx de la Presidència, i encarregar a l'arquitecte senyor Bori que realitzi les obres de la supressió de la dita xermania.

Designar el diputat senyor Puig Pujades per a cobrir el càrrec de suplent a la Mancomunitat Sindical Hidrogràfica del Pirineu Oriental.

Designar el diputat senyor Biosca per a ostentar la representació de la Generalitat en els següents organismes:

Patronat de l'Estació Agropecuària de Vic.

Patronat de l'Estació de Viticultura i Enologia de Vilafranca del Penedès.

Comissió Permanent pel Servei de llibres genealògics i comprovació de rendiment (Associació General de Ramaders).

Comunicació agraïment

Els membres de l'Associació d'Estudiants de Medicina, de Ginebra, han tramès al conseller d'Instrucció Pública una comunicació d'agraïment pel cordial acolliment que reberen al Palau de la Generalitat, fent constar el bon record que guarden de llur pas per Barcelona i de llur excursió a Montserrat.

Adhesió a la nota del Conseller d'Instrucció Pública de la Generalitat

El Consell de Cultura, en la seva sessió d'aquesta data, va acordar transmetre un telegrama al ministre d'Instrucció Pública de la República espanyola afirmant la seva adhesió a les aspiracions culturals de Catalunya, assenyalades a l'Estatut, i adherir-se, ensenya, per unanimitat, a la resposta del conseller d'Instrucció Pública de la Generalitat de Catalunya, senyor Ventura Gassol, a les declaracions que en relació amb l'Estatut de Catalunya, i sobre l'actuació de la Normal de la Generalitat, fonamentant-les en uns xifres que no tenien cap base de realitat, va fer el senyor Fernando de los Rios.

Heus ací el text del telegrama:

"Consejo de Cultura de la Generalidad ante declaraciones ministro afirma unanimidad de sus miembros respecto a aspiraciones culturales determinadas por Cataluña en su Estatuto las cuales no significan menos cultura española, sino defensa estímulo cultura catalana como aportación generosa a cultura universal."

Serra Hunter, president; José Níxan, Nicolau d'Olivet, Joaquín Níxan, Antonio Trias, José Estalella, Joaquín Ballell, Jesús M. Bellido, Pompey, Fábria, Rafael Campalans, Carlos Pi y Suñer, Manuel Aynaud, Puig y Ferrer, Ferrat Bonastre, Durán Santpere, Francisco Martorell, Font de Rubinat, Folch y Torres, Jorge Rubió, Anguera de Sojo, Casiano Costal, Miquel Santaló, Ana Rubies, Juan Delcós, Alejandro Gali, secretario.

El conseller de Governació, senyor Terradellas, va comunicar ahir als periodistes que les oposicions convocades entre el personal temporero de la casa han estat ajornades per tal que hi puguin prendre part els funcionaris que la Generalitat té a les oficines de Madrid.

Un butlletí de l'Institut-Escola de la Generalitat

Hem rebut el primer número d'"Institut-Escola", butlletí mensual del primer Institut-Escola de Catalunya, creat pel Consell de Cultura de la Generalitat.

Conté articles de Joaquim Balcells, Josep Estalella, Ra-

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ	Ptes.
Barcelona, mes	3'00
Península Ibèrica, trimestre	10'—
Amèrica Llatina i Portugal, trimestre	12'—
Països convènt postal, id.	18'—
Altres països, id.	30'—

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 5 D'ABRIL DE 1932

El cicló que els darrers dies ha passat per la Península Ibèrica està avui centrat a Alsàcia i s'allunya ràpidament cap a l'Europa Central.

Els ruixats i turbonades encara són importants a Espanya i Migdia de França, i es registren també borrasques de neu a la província de Sòria i al Pirineu.

El corrent polar establert a tot l'oest d'Europa dona lloc a un notable i general descens de la temperatura als països més occidentals.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

El temps ha millorat amb relació al de les darreres 24 hores però encara presenta aspecte de molta instabilitat degut al corrent fred del nord que en el contacte de les ventades atemperats del sud poden donar lloc a borrasques i turbonades isolades.

Les pluges d'ahir foren generals, Ribagorça, Pallars, Urgell i Vall de Ribes.

Ha nevut a l'Estantento i a l'Alt Urgell.

Bloc del transeünt

Fa ja alguns anys, que els ciutadans de Barcelona careixen l'horari del Ajuntament en construir uns minigüters subterranis a la plaça d'Urquidona, ja que tota l'edificació estava la Ciutat d'aquest servei públic d'higiene. Com que ja fa molt de temps que funcionen, és lògic que tinguin ja el seu descompte. Però els interessats no es desenten de recordar-nos que existim. Els transeünts que hi passen diàriament haurien d'èsser que es va trencar una clau de la plaça i ho varen arregar amb fustes, sense trencar una altra del replà baixant les escales, i també ho varen substituir amb el mateix, i així tot com s'han anat prenent hi han anat posant fustes tan mal posades que ja fa un faste horripant. Els grans de l'edificació minigüters, estan tan gastats que no poden sostreure'n els seus plans i es té d'avor amb molt de risc per no desllorigar-se's o trencar-se el cap amb una ruïna.

No podria ésser que les autoritats interessades en aquest assumpte procedissin a canviar aquesta clau de la plaça d'Urquidona?

Municipi

L'Assemblea Ramadera

L'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut un telegrama del president de l'Assemblea Ramadera, que se celebrà a La Corunya, en el qual li diu:

"Reunida Asamblea Ramadera acordó enviar una efusiva salutació a aquesta Corporació agraint vivament interès demostrat nostra producció ramadera enviant brillantíssima representació su saludu presidente signat Pita Romero."

Visita

L'alcalde ha rebut la visita del senyor Manuel Margenat, cònsol general de la República Argentina.

VOLEU COMPRAR? HOTEL SEGUR SUBHASTA A TARDÀ

Vida religiosa

Sants d'avui: Sants Timoteu, Diògenes, Plató i Marcel·lí, màrtirs, i sant Guillem, abat.

Sants de demà: Sant Epifani, bisbe i màrtir; sant Sadurní, bisbe i confessor, i el Beat Herman Josep, confessor.

Quaranta Hores. — Avui: Església de les Escòles Pies (carrer de la Diputació).

Hores d'exposició: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió Reparadora. — Avui: Església de Santa Mònica.

Demà: Església del Bon Succés.

Cort de Maria. — Avui: Visita a la Mare de Déu de Lurdes, a Santa Madrona, o a Santa Maria de Mar.

Demà: Visita a la Mare de Déu de la Font de la Salut, a les Minimes o al Sant Esperit.

Adoració nocturna. — Demà: Torn del Sagrat Cor de Jesús.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn del Sant Angel Custodi i Sant Miquel.

Demà: Torn dels Dolors de Maria.

LA VISITA PASTORAL

Ahir el senyor bisbe administrà el Sacrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Pau, a les tres de la tarda, i a les quatre a la de Nostra Dona del Carme. Avui ho farà a les parròquies de Sant Josep (Santa Mònica), i Sant Miquel del Port, a les tres i a les quatre, respectivament, i demà, dijous, a les tres, a la parròquia de Sant Josep Oriol, i a les quatre a la de Nostra Dona del Pilar.

El dia 11 del corrent, dilluns de la setmana entrant, administrarà el mateix Sagrament a les parròquies de la Sagrada Família, i de Nostra Dona dels Angels, i dimarts a les de Sant Francesc de Paula i de la Puríssima Concepció.

VINT-I-CINC ANYS DE SACERDOCI

Ha celebrat el vint-i-cinc aniversari de la seva ordenació sacerdotal el reverent pare Zacarias de Llorenç, caputxí, resident al convent de Nostra Dona de Pompeia.

Amb aquest motiu, els amics del dit pare li oferen un preciós calze.

CULTES A LLAOR DEL BEAT SALVADOR D'HORTA

Com tots els altres anys, la parròquia de Santa Maria de Jesús de Gràcia celebrarà una Novena, que començarà el diumenge passat, dia 3, durant la Missa de dos quarts de nou, i que continuarà tots els altres dies, a la mateixa hora.

En aquest primer número s'inicia una secció: "La vida de l'Institut-Escola explicada pels alumnes", que té un gran interès pedagògic i d'informació.

FETS DIVERSOS

MORT A CONSEQUENCIA DE CREMADES

En una clínica particular ha mort Antònia Bordes, de 33 anys, a conseqüència de les lesions sofertes per cremades, a casa seva, al carrer de Mur, el dia 22 de febrer darrer.

HOME MORT PER UN AUTOOMNIBUS

Ahir, a les sis de la tarda, un autoomnibus de la línia de Sant Andreu va atropellar el neteja vies de la Companyia de Tramvies Benigne Camins Esteve.

Recollit el ferit pels transeünts

que passaven per aquell lloc, fou portat al dispensari, on morí al cap de poca estona d'haver-hi ingressat. L'accident ocorregué a la carretera del Clot, cantonada al carrer d'Espronceda.

DETENCIÓ D'UN LLADREGOT

Ahir al matí fou detingut al mercat de la Concepció i portat a la Comissaria, on fou reconegut per quinzeneri, Josep Palau González, de vint-i-sis anys.

El motiu de la detenció fou que havia sostret el portamonedes a una minyona al dit mercat.

Els tribunals Vida social

VISTA D'UNA CAUSA A PORTA TANOADA

A la Secció tercera se celebrà un judici a porta tancada i davant el Jurat, contra Francesc Diví, Antònia Rius, Maria Cortada i Maria Cabot, per avortament provocat i parricidi.

El processat Francesc Diví vivia a Caldes de Montbui amb la seva cunyada Josefa Rius, la seva cunyada Rius Cortada, la qual tenia pertorbades les facultats mentals.

Aprofitant aquesta circumstància, Francesc es diu si abusà de la cunyada i quan s'apropava la data del deslliurament, posats d'acord el Francesc amb la seva esposa i amb la seva mare política, cridaren la llevadora Maria Cabot i provocaren l'avortament, a conseqüència del qual morí Josefa.

Enterrat el fetus en una finca que cultivava Francesc i enterrada també la Josefa, la qual, segons diagnòstic del metge, finà de mort natural, comença a circular per la població el rumor de si havia estat víctima de manipulacions que se li feren per tal de provocar l'avortament.

Per disposició judicial fou desenterrat el fetus i exhumat el cadàver de la Josefa, pel qual es pogué comprovar el delict.

A l'acte del judici, defensaren a Maria Cortada i Francesc Diví, que esclaven empresonats, el lletrat senyor Guirao; la germana de la víctima, Antònia Rius, la defensava el senyor Sescras, i la llevadora, Maria, Cabot, tenia per defensor el senyor Maltcu Ferrer.

El Jurat va emetre veredictes d'impunitat i la Sala absolgué els processats. No s'accedí a la revisió de la causa per nou Jurat.

HAN D'EMBARGAR-SE ELS BENS D'UN ATRAQADOR ESTRANGER

S'ha rebut al jutjat de guàrdia un telegrama de Vilanova i Gellí interessant l'embargament dels béns de Ladislau Musial, que està processat per aquell Jutjat pel delict de robatori.

Com es recordarà, Musial s'escapà del vapor "Antonio López", on estava detingut i processat per robatori a mà armada i per haver pres part en diversos atracaments, entre ells l'assalt a la sucursal del Banc de Bilbao, del carrer de Bailén, on resultà mort un guardià de seguretat.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

Audiència Territorial

Sala primera. Menor quantia. Feliu Carbonell contra Indústries del Cuir Armat. S. A. — Incident. Antoni Taverner contra Ramon Garcia.

Sala segona. — Reproducció del rotlle d'apellació de la Junta administrativa de l'Hospital de Mataró contra Dolores Reorder. — Menor quantia. Vicents Bacherro contra Josep i Joan Mateu.

Audiència Provincial

Secció primera. — Un oral per estafa, contra Ricard Brotons i altres. Assenyalat per a tres dies.

Secció segona. — Un oral per furt, contra Margarida Sánchez, i dos per robatori, contra Jane Albalat i Francesc Coll.

Els patrons flequers

La Lliga Industrial de Flequers d'aquesta ciutat celebra diumenge passat, al matí, una assemblea general de socis i es prengué l'acord d'elaborar plans de família, de dos quilos, en quantitat suficient per a satisfer les demandes que es presentin, amb el fi d'atendre les classes necessades de Barcelona. També es va acordar no variar, en absolut, els preus del pa dit de luxe.

La Junta Directiva de l'entitat prega als seus socis que compleixin estrictament els esmentats acords i els assabenta que avui, dimecres, a les sis de la tarda, tindrà lloc una assemblea general, a les local social, Rambla del Centre, 8 i 10, pral.

El règim d'internat

La Unió Ultramarina notifica a la classe patronal del ram d'alimentació que ja no tolerarà per més temps que s'infringeixi descaradament la llei d'abolició del règim d'internat, i que a tal efecte ha nomenat delegats a cada districte amb el fi que el coneixement de la barriada llur representi una més crua campanya de denúncia i sanció dels patrons que, trencant la llei, tenen dependents interns, encara que usin d'aquesta forma encoberta d'internar-los en un pis.

El crim de Badalona

El Jutjat no va efectuar ahir cap nova diligència per haver-li local entrat de guàrdia.

El Jutjat de la Concepció, secretària del senyor Dalmau, que instrueix el sumari sobre aquest crim, va entrar de guàrdia ahir al matí i per aquest motiu no pogué dedicar-se a rebre declaracions ni a practicar cap diligència.

El jutge junt amb el fiscal repassaran i ordenaran les diligències practicades fins ara i disposaran el que procedeix per al total aclariment del fet.

Eulàlia i Balsano continuen a la presó incomunicats. Avui els serà aixecada la incomunicació.

El suposat Romero, al qual es pretén fer responsable de la mort de l'alemanyà, diuen que és a la Presó des del mes de desembre.

Duu un diari:

"Segurament, Benjamín Balsano ignora que Santiago Romero Arilla, que, en efecte, havia sido muy amigo del famoso falsificador Pickman, se encuentra actualmente preso a disposición del Juzgado de la Concepción, que instruye sumario contra él por un delito de hurto. De haberlo sabido, probablemente Benjamín no habría lanzado este nombre, máxime si hubiese tenido en cuenta que Romero está detenido desde el mes de diciembre y, por lo tanto, queda descartado que pudiese haber sido el autor de la muerte de Emmy Langer."

ENVIEU LES NOTES EN CATALA

El Barato DARRERS DIES DE REBAIXES

Amb aquest motiu poden obtenir-se infinitat d'articles corrents molt avantatjosament

Aproveiteu aquesta oportunitat d'economia

PREQUEU A DEU EN CARITAT PER L'ANIMA DELS ESPOSOS

En Salvador Parés García

apoderat de la casa H. de V. Casacuberta, S. A.

Na Carme Ginjaume Lacrampe

en l'aniversari de la seva mort, ocorreguda el dia 5 d'abril de 1931 i 22 de desembre de 1930, a l'edat de 62 i 50 anys, respectivament, després de rebuts els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus apenats fills Salvador i Maria del Carme, germà Enric, oncle, mare política, cunyada, nebots, cosins, parents tots i la raó social "H. DE V. CASACUBERTA, S. A.", en recordar a llurs amics i coneguts tan sensibles pèrdues els demanen una oració per l'ànima dels difunts i l'assistència a alguna de les misses que tindràn lloc demà, dijous, dia 7, de deu a dotze, a l'església dels RR. PP. Dominics (Ausiàs-March, 54), que els en quedaran molt reconeguts.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

La crisi del teatre ací

per
Jaume Passerell

Cada vegada que es produeix un estat de crisi en un sector del país el primer que cal fer és destruir les causes, separant les que són d'ordre moral de les que són d'ordre material. La barreja sol produir una subversió de perspectives i l'error conseqüent en el judici. De no fer-ho, es fa d'allò més difícil amidar la importància i deduir-ne les conseqüències possibles; encara més, poder-les contrarestar o bé combatre amb èxit. En aquest punt, la negligència és de resultats perniciosos.

Cal, doncs, tenir una mira especial, abans que tot, a escatir la seva naturalesa per tal de poder diagnosticar sobre segur. Si son de caràcter econòmic es obvi dir que la crisi sol ésser d'una durada passatgera. Aleshores és qüestió d'esperar. Don punt tornen les coses al seu lloc la crisi desapareix. Altrament succeeix quan obreix a causes d'ordre moral, més complexes, més difícils d'evitar o de combatre, car afecten a l'arrel mateixa de les coses.

Ara mateix, arreu del món, s'alça de nou el fantasma de la crisi teatral. Crisi, tanmateix, palpable, tot i que, per haver-ne parlat tantes i tantes vegades, ja fa l'efecte d'un tòpic; tant, que adhuc la gent ha arribat a maliciar-se'n. Aquest cop, però, res de tan cert com la seva existència. La crisi és palpa a Alemanya, a Itàlia, a tot Europa; a França especialment, ha pres caràcters agutíssims i alarmants.

A casa nostra la toquem amb els dits. De les tres teatres catalans que funcionaven normalment ací, actualment només en funcionen dos, i en un d'ells, es deferen cultivant un gènere estrafolant, barreja de revista castellana i de vedell, per tal de salvar-se.

Dea bé. Aquesta crisi nostra és una conseqüència, com arreu del món, de l'estat de depressió econòmica mundial o és un cas d'esgotament? És l'extrem que cal escatir. Cal saber si el nostre teatre pateix la mateixa malaltia que el teatre europeu; malaltia deguda al desbarbament econòmic produït per la guerra, o si és el contrari. Cas d'esgotament d'origen econòmic la solució seria una qüestió de temps. En el cas contrari el problema podria ésser de vida o mort.

En un recent article publicat a "Mirador", Carles Capdevila, les apunta amb sagacitat les causes d'aquesta crisi. Dintre tots els crítics, Capdevila és el que n'ha parlat més clar. Aquell article seu era com una mena d'invitació al val. M'hi considero convidat i vull dir-hi la meua.

Entre tots no hem sabut o no hem pogut superar el concepte de teatre d'aficionats que s'hi anava "dir". L'afirmació és exacta. Aquest és, en efecte, el nostre mal. Un mal que no vol seroll, que és molt difícil de guarir, si no és possible poder

donar al nostre teatre un tomb radicalíssim.

No es tracta d'un cas de depressió econòmica que ha repercutit al nostre teatre igualment que als altres sectors de la vida social del país fent-lo trollejar circumstancialment. Res d'això. Es tracta de què hem fet un teatre i de què tal com vàrem fer-lo, l'hem deixat. El nostre teatre d'avui és exactament igual al del seute inici. Xarxisme, coïsmos, i rutina, etc.

El mal ve, doncs, de l'arrel, del xarxisme que, avui encara, igual que setanta anys enrera, n'és l'essència. Som pairsals i nostrats, com en els temps del pitarrisme i, potser, amb uns quants defectes de més i uns qualitats de menys. Car del pitarrisme fins avui hem resolt una pila de problemes de totes menes, tot i això, aquests no han influït gens ni mica en la vida del nostre teatre, el qual s'ha mantingut impermeable i amb tendència a la fossilització.

Del coïsmos, amb un coïsmos de persona que té tots els problemes espirituals resolt i per al qual la màxima aspiració se sintetitza "en l'anar fent que tot distreu", en el sector del teatre. En haver-lo recolzat damunt del pitarrisme. Aquest ha estat un error enorme. El nostre teatre, en efecte, ha fet la via-viu molts anys, a força d'injeccions patriòtiques; de certa manera, encara en viu. La qual cosa, ultra no tenir-hi res a veure, li ha fet més mal que bé. Possiblement, és el que ha influït més en el seu estat d'estancament.

El coïsmos, el xarxisme, barrejats amb una bona dosi de tabú patriòtic, vet act a una de les causes de l'estat primari, de l'anquilosament espiritual del nostre teatre.

En un d'aquest tabú grotesc ens hem empassat i encara, de vegades, ens les tornem a empassar, i a consciència, uns considerables raves.

Amb tot el qual hem assolit fer un teatre que podria ésser qualificat de digestiu, això és, apte per a gustar-lo després del bon dinar propi d'un dia de festa assenyada, que és quan hom se sent propici a la benevolència i al perdó.

L'escudella i la carn d'olla, encarnació de la cuina autòctona, podria també ésser-ho del nostre teatre. En el seu clos no hi ha entrat mai el sant neguit, perdut entre boires espesses de coïsmos xaró. I per això tenim el teatre que tenim. Podríem dir, que tenim el teatre que ens mereixem.

Clar que tots hi tenim bona part de culpa. Ho ve a dir Carles Capdevila en el seu article i té molta raó. Però, tanmateix, cal confessar una cosa. I és que el nostre teatre es troba dividit en dos sectors importants. El del públic i el dels autors. Quin és d'aquests dos el que havia de portar el neguit, el que havia de plantejar el problema de la superació, al nostre teatre?

Ens comuniquen que Charlie Chaplin, de pas per Japó, declara als periodistes que el seu pròxim film tindrà per argument la crisi econòmica mundial.

Afirmar que el seu viatge a través del món i les seves observacions personals li han donat una rica matèria per a una bella producció. Charlie no sap encara si el seu pròxim film serà mut o sonor, però pensa que tractant-se del caràcter especial que li vol donar, s'adaptaria millor a la pantalla muda.

Ara es comprén per què Charlie Chaplin, abans de sortir d'Europa, havia demanat a un gran diari anglès de procurar-li una àmplia informació sobre el problema econòmic actual. El misteri s'ha aclarit.

Si la notícia és fundada, confirma les previsions d'aquells que tenien que Charlie esdevingués "filosof". El mim fou general. Esperem que el "filosof" no decepcioni.

MARTENOT

Com és possible que amb el sol moviment de les mans en l'espai s'executin obres musicals?

De la pantalla al feixisme

Quan Charles Farrell i la seva muller, Virginia Valli, estigueren a Roma rebien constantment missatges d'un comte Corrachia sense que en fessin cap cas. Finalment el conserge de l'hotel insistí perquè hi contestessin.

—No coneix cap comte!— aplicà Farrell amb mal humor.

No obstant, agafà l'auricular i, amb gran sorpresa, va veure —va sentir— com el comte (veritable comte, si ésser comte és alguna cosa real) se li tornava Mario Carrillo, al qual havia conegut treballant junts per la pantalla a Hollywood. Ara Carrillo porta uniforme i és un dels ajudants de Mussolini.

ESPECTACLES

Exits teatrals de tres-cents anys enrera

per

J. F. Vidal Jover

L'any 1629 Pierre Corneille debutava triomfalment a París amb la seva primera comèdia "Mélite". En 1630 un altre gran èxit el feia endevinar el futur geni del teatre francès. Pocs anys més tard, "La Veuve" li obria les portes del palau, el consagrava com un dels cinc poetes oficials de l'Estat i el posava a la mercè del cardenal Richelieu, que havia d'encarregar-li diferents obres de teatre obertes al pla que el pròpi cardenal fixava.

És curiós l'examen del panorama teatral d'aquells temps. Corneille feia d'avocat a Rouen. Una aventura amorosa li féu descobrir les seves facultats de dramaturg. Presentant per un amic seu a casa la promesa d'aquest, aviat fou preferit al promès i d'aquí nasqué "Mélite".

Hardy triomfava per aquells temps damunt l'escena. En morir, l'any 1631, havia venut al teatre de Borgonya de cinc a sis-cents peces de teatre en vers, al preu modest de vuit escuts cada una. Les obres de Hardy tenien alhora una ingenuïtat i un encarament que havien de fer relluir més l'aportació, aleshores moderna, de Corneille.

Hom començà aleshores a estudiar el teatre antic i a sospitar que potser hi havia regles i lleis per a fer bon teatre. "Mélite", segons declaració del seu autor, naixia purament i simple sense altra llei que la del bon sentit. El mateix ens diu que l'obra no està enquadrada dins les regles perquè, quan l'escriu, ignorava que n'hi haguessin. El "suc-

cès" fou sorprenent. Una nova "troupe" de sòmics es formà per a dedicar-se a la seva representació. Aquell bon sentit—única guia—havia fet trobar a Corneille la unitat d'acció i l'aversió (són paraules seves) a menar el protagonista a París, Roma i Constantinoble successivament, fent que hi fos respectada també la unitat de lloc.

La senillesa del llenguatge és la característica de la primera obra de Corneille, i el que li donà aleshores un aire de modernitat, del que no hi ha altre exemple—segueix dient Corneille—en cap més idioma.

Una de les regles clàssiques havia escapat al nobilit del teatre. En un viatge que féu a París per a presentar l'èxit de "Mélite" es donà compte que la representació no tenia lloc completament dins la unitat de temps. Els entesos senyalaven això com un gros defecte de la comèdia. El perjudici de les tres unitats, suava descobert, havia arrelat de ferm en el gust dels parisencs.

Per justificar-se contra aquesta censura, "par una espècie de bravade", escriví "Clitandre" dins la unitat de temps sense que això significués que es penedia de no haver-hi sotmès la seva primera producció sinó exclusivament per demostrar que, si no obel aquella llei, "no era perquè ignorés la seva existència".

Voltaire en el seu Discurs sobre les tres unitats arriba encara a una igual exigència (cent anys més tard) i aprova el criteri de Corneille quan

diu: "Si no pòdrem encloure l'acció en les dues hores (que la representació dura) prenem-ne quatre, sis, deu; però no excidim de les vintiquatre per a no caure fora del preceptu".

A malgrat d'aquesta prejudici el teatre anava a renovar-se, ara la tres-cents anys, per obra de Corneille. Per una banda Corneille es resistia—excepte en les primeres obres—a la pretensió dels "divos" d'aleshores, que exigien que en l'obra dramàtica hi haguessin monòlegs que asseguressin el seu lluitament. Per altre costat ell parla, per primera vegada en la seva crítica de "Clitandre" de presentar diversos aspectes d'un mateix personatge. És, aleshores, una idea nova: presentar successivament un personatge com a rei, com a jutge i simplement com a home, amb sentiments diversos i contradictoris. Primer pas, insospitat, cap als domenyos dels subconscients i de les múltiples personalitats, tan cares a la dramaturgia moderna.

Fa tres segles que es descobrien de nou les tres lleis cares al teatre antic. Des d'aleshores els preceptes formularis han estat rebutjats i respectats successivament. La lliçó del cinema potser ens haurà ensenyat, quan menys, a no jutjar, com en altre temps, la conciliació de les famoses regles com un delicte. O potser, contràriament, ens convencerà que, dintre del compliment dels preceptes clàssics, hi ha la diferència essencial entre teatre i cinema.

L'invent de Maurici Martenot

Maurici Martenot féu els seus estudis musicals al Conservatori de París i cursà la composició amb el mestre Gedalge. Mesos després, quan esclatà la guerra, el Govern francès el mobilità i el posà al servei de la telegrafia sense fils. Durant aquest temps, Martenot començà a donar-se compte dels infinits recursos que amb l'electricitat podien aconseguir-se, i d'ací sorgí la idea del seu meravellós invent.

Acabada la guerra, Martenot es dedicà a l'ensenyança de la música, a la qual el seu esperit observador aportava nous i originals conceptes. Aprofundint els seus coneixements en l'electricitat, en la mecànica i fins en la química, el futur inventor lluità fermament i tenacitat increïble fins a trobar, després de llargs i pacients treballs, a la realització del seu ideal. Ell mateix construí els seus primers aparells, i després de llargs experiments, aconseguí perfeccionar-los, fins a tal punt, que avui la "Música de les ondes" és un veritable i meravellós instrument que revoluciona completament el món musical.

Apresem-nos a dir que aquest aparell no té res a veure amb la ràdio ni amb el fonògraf, ni amb els instruments automàtics. Al Gran Teatre de l'Òpera de París, als teatres Imperials de Viena, Berlín i Londres, a l'Escola de Mità, als grans concerts Lamoureux i Colonne de París, i en fi, al Japó, a Turquia i a Grècia, d'on torna actualment, la invenció de Martenot ha deixat el públic realment meravellat.

Entre els innumerable elegs que els crítics del tot el món li han dedicat, un d'ells, el crític del "New York Herald", diu el següent: "Si Martenot hagués viscut a l'Edat Mitjana, l'haurien cremat per bruixeria i cremat viu a la plaça pública". Avui, afortunadament, ja no es fan aquestes coses, i en lloc de fogueres s'aixequen arcs de triomf al talent i al geni. Realment, arrencar el so de l'èter i transmetre'l al públic per mitjà d'una combinació de piles elèctriques, sembla un conte de fades.

Arvi a la nit, la companyia d'Irene López Heredia estrenarà al teatre Barcelona la darrera obra d'Edmond Rostand "Era una vez en Bagdad...".

La part central del programa la integra una "suite" de diversos capítols de "Platero y yo", de Joan Ramon Jiménez.

Arvi a la nit, la companyia d'Irene López Heredia estrenarà al teatre Barcelona la darrera obra d'Edmond Rostand "Era una vez en Bagdad...".

La famosa star succe Greta Garbo es retira definitivament del cinema.

La famosa star succe Greta Garbo es retira definitivament del cinema. El corresponal del "Stockholms Tidningen" a Nova York telegrafia: "He rebut una informació de Hollywood, segons la qual Greta Garbo refusa totes les propostions de contractes. El contracte amb la Metro Goldwyn Mayer acaba el primer de juny d'aquest any. Greta Garbo torna aquest estiu a Suècia per viure una vida completament de retir a una illa."

Festival a benefici dels Hospitals al Teatre Poliorama

Arvi, dimarts, dia 6 d'abril, a la nit, se celebrarà al teatre Poliorama un brillant festival organitzat per l'personal dels establiments de N'Esteve Sala a benefici dels hospitals de Barcelona.

Hi prendran part, entre altres, la companyia Pino-Thuiller, el tenor Joan Riba, Trini Arell, Antoni Palacios, Pep Romeu, Valeri Ruiz París i l'aplaudida Crazy Boys Orchestra amb Carmeta Aubert. També ha promès la seva assistència i unes frases el popular "speaker" de Ràdio Barcelona senyor Torsky.

Tots els artistes han renunciat llurs drets a favor de les benèfiques institucions, i també amb el mateix fi ha cedit una part dels seus jornals el personal dels establiments Sala, organitzador del dit festival de caritat.

CARNET TEATRAL

Al teatre Romea estan a punt de començar els assaigs d'una comèdia en tres actes d'Enric Lluell, que serà la que substituirà en el cartell la d'En Segarra quan l'èxit, per ara extraordinari, de "L'alegria de Cervera" hagi donat de si tot el que pugui.

Dimarts vinent, dia 12, s'estrenarà al teatre Apol l'obra lírica catalana "L'àguila roja", de Víctor Mora. Música del mestre Martínez Valls. Aquesta obra serà la del debut de la companyia que dirigirà Josep Llimona. "L'àguila roja" serà cantada pel tenor Joan Rossich.

Per a la tarda d'avui, dimarts, està anunciat al teatre Goya la segona audició poètica Berta Singerman. Cal destacar del programa la "Sinfonia de ciutadans", que compta pregon de Rio Janeiro, Lisboa i Buenos Aires, molt interessants aquests últims, per haver-se seguit al seu través la història evolutiva d'aquell país.

La part central del programa la integra una "suite" de diversos capítols de "Platero y yo", de Joan Ramon Jiménez.

Arvi a la nit, la companyia d'Irene López Heredia estrenarà al teatre Barcelona la darrera obra d'Edmond Rostand "Era una vez en Bagdad...".

La part central del programa la integra una "suite" de diversos capítols de "Platero y yo", de Joan Ramon Jiménez.

Arvi a la nit, la companyia d'Irene López Heredia estrenarà al teatre Barcelona la darrera obra d'Edmond Rostand "Era una vez en Bagdad...".

La part central del programa la integra una "suite" de diversos capítols de "Platero y yo", de Joan Ramon Jiménez.

Arvi a la nit, la companyia d'Irene López Heredia estrenarà al teatre Barcelona la darrera obra d'Edmond Rostand "Era una vez en Bagdad...".

La part central del programa la integra una "suite" de diversos capítols de "Platero y yo", de Joan Ramon Jiménez.

Arvi a la nit, la companyia d'Irene López Heredia estrenarà al teatre Barcelona la darrera obra d'Edmond Rostand "Era una vez en Bagdad...".

La part central del programa la integra una "suite" de diversos capítols de "Platero y yo", de Joan Ramon Jiménez.

Arvi a la nit, la companyia d'Irene López Heredia estrenarà al teatre Barcelona la darrera obra d'Edmond Rostand "Era una vez en Bagdad...".

La part central del programa la integra una "suite" de diversos capítols de "Platero y yo", de Joan Ramon Jiménez.

Arvi a la nit, la companyia d'Irene López Heredia estrenarà al teatre Barcelona la darrera obra d'Edmond Rostand "Era una vez en Bagdad...".

La part central del programa la integra una "suite" de diversos capítols de "Platero y yo", de Joan Ramon Jiménez.

Arvi a la nit, la companyia d'Irene López Heredia estrenarà al teatre Barcelona la darrera obra d'Edmond Rostand "Era una vez en Bagdad...".

La part central del programa la integra una "suite" de diversos capítols de "Platero y yo", de Joan Ramon Jiménez.

Arvi a la nit, la companyia d'Irene López Heredia estrenarà al teatre Barcelona la darrera obra d'Edmond Rostand "Era una vez en Bagdad...".

TEATRE

per
DOMENEC GUANSE

GOYA. -- DEBUT DE BERTA SINGERMAN

Certament, Berta Singerman no és pas cap esperit ordinari. Les circumstàncies, però, l'han afavorida i encara avui l'afavoreixen molt. Els pocs rapso-des que de tant en tant tenim el gust —vull dir el disgust— d'escollir, són generalment uns energèmens que declamen coses abominables i espantoses. Uns rapso-des que quan es tracta de literatura castellana es pensen, per exemple, que Joaquim Dicenta era un poeta, i que si es tracta de literatura catalana imaginem que qual-sevol vandàlic mestre en Gai Saber és la mateixa encarnació del geni de la raga.

Berta Singerman, no ja per les composicions que tria, ans per les que elimina del seu repertori, demostra viure a unes regions més elevades. Després mostra també delicadesa i tacte. Estrangera, sap orientar-se aviat al país on s'acull i incorporar al seu repertori el més selecte florilegi del país. No fa com tantes altres artistes que passen ignorant-ho tot en llur vanitós engreïment.

Però el que més l'ha afavorida —sobretot la primera vegada que va presentar-se— és que l'art de la declamació era molt negligit als escenaris de la Península. La reacció contra els excessos dels romàntics havia imposat una manera de dir el vers com si fos prosa. Era el realisme, el realisme fotogràfic, sense horitzons, que hom no dubtava ni tan sols d'anunciar a obres que, com les dels clàssics o romàntics espanyols, no tenien res d'aquest realisme.

Berta Singerman havia, doncs, per força de sorprendre. Donava als versos tota l'amplitud, al mateix temps que alliberava el gest. Els seus braços s'obrien com a ales i les seves actituds s'esforçaven de traduir amb tota llibertat, plàsticament, els conceptes.

En realitat, Berta Singerman produïa, als nostres ulls, dos processos a l'art de la declamació. D'una banda el feia esdevenir més líric, com si en un retorn als orígens de la poesia lírica, en volgués expressar tota la seva música. Després, abandonant tot realisme, s'emparava a l'art noble de la tragèdia. En molts moments feia pensar, fa pensar que és una tragèdia que potser per circumstàncies o condicions personals, s'accontenta amb fer de rapso-da.

Així veiem que els poemes dels quals treu més partit, són aquells que contenen més elements lírics o plàstics. Així en "La marxa triomfal" o en "Las campanas", ajudada per una dicció impecable, per un art de traduir la veu que mai no li falla en els seus efectes, per la mateixa noblesa del gest, aconseguí d'emportar-se l'auditori. Hom podrà veure, però, com en

una composició tan lírica i melòdica com "Canción de Primavera", de Pi-ferrer, tot marxa divinament, les paraules volen, fins als dos darrers versos finals, que conclouen una moralitat, expressada sense plàsticitat i sense lirisme. Hom no pot dir que el poeta falli, car en aquells dos versos hi ha tota la substància del poema. Però precisament l'excés de teatralitat, d'importància musical que Berta Singerman vol donar-los, n'evapora l'efecte.

Així mateix l'emoció poètica és molt menys viva, molt menys penetrant en aquelles composicions que, sense contenir gaires elements melòdics, expressen sentiments íntims i recollits. Cert que Berta Singerman troba sempre una manera de dir graciosa i expressiva; però com més senzill és el poeta, més gran li ve l'art d'aquesta rapso-da. El mateix que hi ha per exemple de gràcia i de sal popular en algunes de les composicions poètiques de Lope de Vega, que li hem pogut sentir en aquesta primera audició, s'esbavava en una expressió tan treballada i retòrica.

Una altra de les coses que influïen també potser a minvar l'emoció poètica, és aquest amanerament que posa a retallar, a desglossar la paraula del concepte. La melòdia de la paraula li pren més importància que el sentiment o la idea que expressa.

Aquesta manera de dir, d'isol·lar els mots, em sembla contrari al mateix geni de l'idioma, al geni sobretot de la versificació castellana. Així, per exemple, un endecasílab castellà ha de dur una o dos accents. Tot aquell que el recita, els percebrà i els farà percebre, fàcilment. Als llavis de Berta Singerman, però, amb la vibració especial que dona a cada paraula, sembla que un endecasílab tingui molt més accents rítmics. Això, però —tinguem en compte l'origen eslav de Berta Singerman— no podria ésser una influència conscient o inconscient de la poesia russa, la versificació de la qual és lligada a lleis rítmiques molt més estrictes que la castellana o que la nostra?

Si en canvi, les recitacions de Berta Singerman denoten una forta personalitat, tenen un estil, que es fa inconfundible, produïu efectes cromàtics i melòdics deliciosos. En la primera audició vam poder admirar una vegada més especialment, els patètics sons que arrenca a "Las campanas", de Poe; l'esborronadora poesia d'"El Rey de los Elfos", de Goethe; la grandesa de "La Sardanà", de Maragall, de la qual, ultra fer-nos-en sentir tot el ritme de la dansa, la llustre rapso-da argentina li encomanava, amb els seus poemes de Tanagra, una gràcia més clàssica.

Una escena invisible

Una de les escenes més importants i preparades amb més cura del film "Delicions", els protagonistes del qual són Janet Gaynor i Charles Farrell, no es veu a la pantalla encara que hi intervingueren més de cent persones.

Cap d'aquestes persones era actor o extra, però l'escena, encara que invisible, és audible en forma de "La rapso-da de Nova York", la darrera obra musical de George Gerowin.

La rapso-da fou tocada per una orquestra de vuitanta instruments i registrada per deu micròfons, innovació en la reproducció de sons.

Ultra els vuitanta músics, intervingueren en l'escena els tècnics i els enginyers de so.

Com indica el títol, "La rapso-da de Nova York" és una interpretació musical de la vida tumultuosa de la metròpoli americana.

Durant tota la interpretació, Janet Gaynor juga el seu paper en silenci.

Pau Casals a Barcelona

Ha arribat de Viena Pau Casals, on acaba d'obtenir grans triomfs i homenajes per la seva col·laboració en els Festivals Haydn. Avui comença l'esmentat mestre els assaigs amb la seva orquestra per al concert anunciat per a diumenge vinent a la tarda amb un programa molt selecte.

"Dilema" a Neubabelsberg

Sota la direcció escènica del realitzador Robert Siodmak, s'ha filmat als tallers de Neubabelsberg una nova producció sonora Erich Pommer de la U.F.A. que porta per títol "Dilema", i és inspirada en l'obra dramàtica del mateix títol, representada amb èxit extraordinari aquest hivern al teatre Renaissance de Berlín. Original del cèlebre advocat berlès Max Alsberg i E. O. Heese. L'adaptació del tema a la pantalla ha estat confidada a Robert Robert Liebmann. Les primeres escenes es desenrotllen en el marc de l'estació "Zoologischer Garten", fidelment reproduïda al taller, on acostumen a posar per primera vegada peu a terra a Berlín la majoria dels estrangers que arriben a la capital d'Alemanya. Els principals papers van a càrrec de Jean Perier, Annabella, Colette Darlieux, Bill-Bocket, Gaston Modot, Pierre Frank i Richard Willm.

Henri Chomette secunda Robert Siodmak en la realització de la versió francesa, que pròximament s'estrenarà a Barcelona.

Els operadors són Konstantin Tschet per a la fotografia i Fritz Thier per a la sonoritat.

Signa el decorat Erich Kettelhut.

Envien les notes en català!

URALITA
TUBERIA SANITARIA
DRENA
URALITA, S. A.

Absolutament impermeable
Lleugera - Inoxidable
No calen reparacions

BARCELONA
PLAÇA D'ANTONI LOPEZ, 15
Telèfon 16556

LES CONSTITUENTS

El projecte de llei d'associacions professionals

El Sr. Hurtado intervé i parla dels rabassaires

A dos quarts de cinc comença la sessió, sota la presidència del senyor Besteiro.

Al banc blau els ministres d'Agricultura, Instrucció Pública i Estat. Es llegeix i s'aprova l'acte de la sessió anterior.

El senyor RODRIGUEZ PINEIRO es refereix a la crisi de treball a Cádiz.

El MINISTRE D'ESTAT contesta, en nom del govern, prometent-li prestar atenció al problema.

El senyor GOMEZ ROGI s'interessa per la constitució d'una entitat a la qual es posen determinades dificultats a Hisenda.

Protesta d'uns successos ocorreguts a Castrogrenil, amb motiu d'una yaga.

El senyor GIMENEZ DE GARCIA DE LA SERNA protesta d'uns successos ocorreguts en un poble de la província de Granada i diu que els patrons agrediren a tres obrers pacífics.

Asegura que la guàrdia civil, posada al costat dels patrons, ha comès diversos atropellaments.

Acaba dient que no està disposat a que aquests fets esgueniquen quant encara s'han de fer d'altres, i que arribarà a dir que no és atès pel ministre de la Governació, a renunciar l'acte de diputat.

El senyor GARCIA LOZANO protesta de l'anunciada importació de blat i diu que aquesta seria la ruina de molts camperols, per la qual cosa s'ha d'arribar abans si és precis a la incautació.

El MINISTRE D'AGRICULTURA diu que és un fet evident que el blat escasseja al mercat, i que els en el cas que faltés totalment, es veuria precisat a autoritzar la importació, puix que no hi hauria major catàstrofe que la que representaria que el blat faltés al país.

El senyor MARTIN s'adhereix al prec del senyor Garcia Lozano.

El senyor SANZ DIAZ protesta d'unes detencions que qualifica d'ilegals, practicades en un poble de la província de Còrdova, i demana una sanció per a l'alcalde del dit poble, autor de les esmentades detencions.

El PRESIDENT promet que així es farà.

El senyor DOMINGO parla d'una denúncia contra l'Ajuntament de Blasco Pedro, província de Jaen, per desfalch i censura l'actitud de l'alcalde del dit poble, que ajudat per la força dificulta les gestions per aclarir els fets de referència.

S'entra en l'Ordre del Dia. Es dona per defensada i es pres en consideració una proposició de llei d'Eduard Ortega i Gasset, demanant la inclusió en l'article 60 de classes passives, dels funcionaris de l'Estat que haguessin quedat cecs.

S'aproven diversos dictàmens de la comissió de treball ratificant diversos convenis i es reanuda la discussió del dictamen sobre el projecte de llei d'associacions professionals.

S'aprova l'article 27 que quedà pendent d'aprovació en la sessió de divendres.

L'article 22 es refereix a la manera de convocar les juntes generals i a la celebració de les assemblees generals.

S'aprova aquest article sense discussió.

El senyor LLUHI defensa una esmena en la qual proposa el sistema de compromissaris per a l'elecció de les juntes directives.

L'esmena és refusada i s'aprova l'article 23.

El senyor BALBONTIN defensa una esmena a l'article 24 demanant la supressió del paràgraf que prohibeix reservar el dret de prendre acords de comissió de junta directiva administrativa i gestora a delegats del comitè especial, que també és refusada després de contestar-li amb gran força persuasiva el senyor Gracia.

(El senyor Marraco ocupa la presidència.) S'aproven sense discussió l'article 24 i els següents fins al 29.

El senyor LEIZAOLA diu que l'article 30 planteja el problema dels arrendataris i masovers del camp, que no són en absolut ni obrers ni patrons i que per tant es trobaran en el cas de no poder-se associar.

El senyor GRACIA, per la Comissió, li contesta que d'acord amb la llei podran associar-se com a patrons o com a obrers, segons creguin convenient, però que això que no pot ésser és que es constitueixi una secció mixta de difícil definició.

El senyor AYATS intervé sobre l'article 31, que és aprovat, així com també els següents fins al 35.

Es refusada una esmena del senyor LLUHI a l'article 36, i s'aprova aquest i els següents fins al 38.

El senyor LEIZAOLA defensa una esmena al 38, que es refereix al termini de suspensió de les sancions aplicades a les societats.

Es demana a l'esmena que si al cap de dos anys no ha estat aplicada la sanció, aquesta prescriu.

El senyor GOICOECHEA, per la Comissió, refusa l'esmena, perquè considera que això que s'hi proposa presentaria seriosos obstacles en ésser aplicat.

Es aprova l'article 38.

El senyor MADARIAGA (Di-

mes) defensa un vot particular a l'article 39.

El dit article es refereix a la suspensió del funcionament de les associacions per la Delegació provincial del Treball.

En el vot demana que s'hi afegixi que en els trenta dies anteriors a la celebració d'unes eleccions no podrà decretar-se la suspensió de les associacions professionals, amb dret a intervenir en aquelles.

El senyor GRACIA, per la Comissió, refusa el vot, que és refusat per la Cambra i queda aprovat l'article.

A l'article 40 es diu que en el cas de suspensió d'una d'aquestes associacions, conservarà la seva personalitat com a representant legítim d'aquesta una comissió nomenada per la Delegació del Treball.

El senyor MADARIAGA presta suport a un altre vot particular en el qual demana que en el cas assenyalat en l'esmentat article, la representació de l'associació suspesa la constituïxin elements d'aquesta, i no els designats per la Delegació del Treball.

El senyor GRACIA, per la Comissió, refusa el vot.

El Sr. MADARIAGA diu que ell retirará el seu vot si el ministre de Treball li aclara que aquestes comissions nomenades per la delegació del treball no podran ésser formades més que amb individus del si de l'associació.

El MINISTRE DEL TREBALL es mostra conforme amb el dit pel senyor Madariaga, però diu que en alguns casos hi haurà la impossibilitat absoluta de realitzar-ho pel qual creu preferible que es digui en l'article que seran designats amb caràcter preferent per a constituir les dites comissions els elements que pertanyin a l'associació i que solament en el cas que no n'hi hagués prou, aleshores es podrà recórrer a individus de fora.

El Sr. MADARIAGA retira el seu vot i és aprovat l'article 40 i els següents fins al final.

El Sr. LEIZAOLA defensa un article addicional en el qual rescusa l'esmena presentada en l'art. 38.

La comissió ho rebutja.

El Sr. HURTADO intervé per fer ressaltar que a Catalunya tots els camperols són aparells o rabassaires i dels quals no és possible distingir clarament si es tracta de patrons o d'obers.

Es pronuncia, per tant, a favor de l'esmena del Sr. Leyzola.

El MINISTRE DEL TREBALL adverteix que a pesar que s'estableix la deguda diferència entre patrons i obrers la pròpia llei admet una categoria intermèdia que la constitueixen aquells que paguen menys de 50 ptes. de contribució.

Dóna la seguretat que amb tot i que no s'aprobi aquesta esmena, les classes de què es tracta quedaran degudament defensades, car la legislació espanyola se n'ocupa també.

El Sr. HURTADO insisteix en les seves manifestacions.

El MINISTRE DEL TREBALL pregunta quin denominació se li donaria aleshores a aquestes associacions.

El Sr. HURTADO: Associacions d'obers.

DIVERSOS SOCIALISTES: Però no són obrers, són arrendataris.

El Sr. PITTA ROMERO intervé, també.

(Entra el ministre d'Hisenda.) El Sr. GOICOECHEA, per la comissió, creu que no pot haver-li dubtes, puix que en l'article 3 es regula el que són els patrons i els obrers, i en el primer s'estableix que els uns i els altres tenen el lliure dret d'associació per classes, de manera que aquests camperols per la sort dels quals es preocupen els oradors, es podran associar sense dificultat de cap mena.

El Sr. LEIZAOLA retira la seva esmena i seguidament s'acaba la sessió a dos quarts de nou del vespre.

Terratrèmol a Lorca

Lorca, 4. — A les 9'33 s'ha produït un terratrèmol molt violent. Ha produït gran alarma entre els veïnats.

Hi ha poca aigua al Lozoya

Madrid, 5. — El governador civil de Madrid, senyor Palomo, ha manifestat que havia rebut una comissió composta de dos-cents regans de les hortes properes a Madrid que anaven a comunicar-li que per la Direcció del canal de Lozoya s'ells havia anunciat que a primers de juny se suspndria el subministre de l'aigua per a reg.

A més, li han dit que el canal ja no dóna en aquests moments aigua per a les cèquies velles.

Aquest problema afecta a cinc mil famílies que viuen de l'horta, i el conflicte que s'aprova revesteix quelcom d'importància, tota vegada que els terrenys en qüestió estan tots sembrats i la falta d'aigua amenaça fer perdre la collita.

ESpanya

EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA I EL SENYOR AZAÑA A VALENCIA

El senyor Azaña ha dit: "Vamos a restituir a las regiones sus propias libertades. Yo soy de los hombres que dicen lo que sienten. Mis actos responden a mis palabras"

València, 5. — El cap del govern arribà a aquesta ciutat, a primeres hores de la matinada, acompanyat del seu germà polític, i fou rebut per tot l'element oficial i una gran multitud que l'ovacionà amb entusiasme.

El senyor Azaña es dirigí al govern civil i davant els requeriments del públic, hagué de sortir al balcó, des d'on vitorejà Espanya i València.

A honor al cap del govern, se celebrà al Palace Hotel un banquet l'alcalde senyor Alfaro oferí l'homenatge de quatre-cents coberts. Als postres, nàgse en nom de la ciutat.

El senyor Azaña, després d'agrair al poble de València el que l'elegís diputat, digué que es trobava en un d'aquests llocs on l'esforç de l'home ha perfeccionat la naturalesa.

S'ocupà el senyor Azaña del problema regional, i digué que a través dels segles persisteix el sentiment d'amor local. Jo estimo que és una política destructora anular aquest sentiment regional. S'ha de fer tot el contrari, hi ha que conduir-lo. Les regions són els setells on s'asenta la unitat nacional. Hi ha que empenyer-les perquè siguin les regions mestresses de llurs destins, i així es farà una pàtria gran.

La República ha vingut a donar una llibertat als interessos regionals. Així ha acabat amb el unitarisme que era una imposició del règim monàrquic. Anem a restituir a les regions llurs pròpies llibertats. Jo sóc dels homes que diuen el que senten. Els meus actes responen a les meves paraules.

La República ha vingut per a sempre i he de dir que jo us fio la meua autoritat d'Espanya i per ella us dic que cap perill amenaça la república. Els dies tràgics i dubtosos ja han passat. Tots els hem vençut.

Malgrat que res és fàcil en la vida, jo crec en el difícil, perquè el fàcil no s'ha fet per a mi.

Penso que la República té molt que fer.

M'interessa renovar la història d'Espanya i que el país es posi en peu, perquè per a esfonar-se en un recó de la història, qualsevol tirania és bona.

Després tributà un elogi a la memòria de Blasco Ibàñez.

El senyor Azaña acabà el seu eloqüent discurs essent aclamadíssim.

Arribada del cap de l'Estat

València, 5. — A les deu trenta ha desembarcat el president de la República i els seus acompanyants, i s'els ha tribuat un grandios rebent, essent constantment aclamat.

Degut a l'enorme gentada, el següent tardà en arribar a l'Ajuntament una hora i mitja.

València, 5. — Des de les primeres hores del matí la ciutat presentava un aspecte de les grans animacions.

Tots els edificis públics i molts de particulars apareixien endomatsats.

El dia es presentà esplèndid, i el públic invadi els carrers des de primera hora.

El port presentava un aspecte imponent donada l'enorme gentada que s'hi congregà.

Acudiren a esperar el senyor Alcalá Zamora les autoritats locals, el general Queipo del Llano, la Diputació Provincial, arxibisbe de la Diòcesi, el president de l'Audiència, el contraalmirall francès Darlan i altres personalitats.

Els vaixells que hi havia al port eren guarnits, i nombrosos avions evolucionaven des de primera hora sobre la ciutat.

A les deu del matí arribà al port el senyor Azaña, essent ovacionat mentre la música tocava l'himne de Riego.

El senyor Azaña embarcà en la gasolera de la Junta d'Obrers del Port acompanyat de l'alcalde i de les autoritats.

El vaixell "Onsola", que conduïa des de Cetta a València el senyor Sánchez Guerra quan intentà l'alcalde contra la Dictadura, era preparat al port per salpar, i l'armador el posà a disposició del partit republicà autonomista.

Pocs moments després salpà el dit vaixell, portant a bord tres-cents republicans i una ourida representació del grup fement.

A la proa del referit vaixell s'havia col·locat un gran cartell, en el qual es llegia: "Los republicanos autonomistas de Valencia saludan al presidente de la República".

Quan l'"Onsola" arribà a la vista del creuer "Almirante Cervera", la banda que anava a bord tocà l'himne de Riego i l'himne regional valencià, victorejant-se Espanya, la República i València.

En passar l'"Onsola" davant el creuer francès "Marechal Foch" la banda de música del primer interpretà "La Marsellesa", donant entusiasmes visques a França. La marineria del vaixell francès escoltà l'himne del seu país formada sobre coberta.

A dos quarts d'onze les sirenes de tots els vaixells ancorats al port sonaren.

Seguidament han desembarcat el senyor Alcalá Zamora, els ministres senyor Giral i Prieto, el cap del govern i les autoritats de València que havien pujat a bord del creuer a alta mar.

El visques se succeïen sense interrupció, mentre les bandes de música interpretaven l'himne de Riego.

El senyor Alcalá Zamora ha revisat les forces que li reten honors i ha encaixat la mà del capità que les manava.

Totes les banderes republicanes congregades al moll, que passaven de dues-cents, s'han inclinat saludant el senyor Alcalá Zamora.

La comitiva, amb grans esforços ha arribat a obrir-se camí per entre la gentada que la voltava.

Per últim, s'ha organitzat la comitiva que havia de dirigir-se a l'Ajuntament.

Molts balcons del trajecte eren endomatsats.

Moments abans de desembarcar el president hi hagué una gran emoció per haver corregut la veu que els elements comunistes s'havien situat a determinat indret del port amb intenció d'exterioritzar llur protesta llançant crisis subversius, però el rumor no s'ha confirmat.

En el trajecte d'El Grao a València s'ha suspès la circulació rodada, i especialment els tramvies.

La comitiva ha tardat a arribar a l'Ajuntament prop de dues hores i mitja.

A la sortida del pont de la Mar la gentada que hi havia congregada feia materialment impossible tota temptativa d'avançar cap a la capital.

Des d'aquell lloc les forces cobrien la carretera.

Davant l'Ajuntament s'aixecaven tres tribunes, i a cada costat de la porta de l'Ajuntament n'hi havia aixecada una altra.

Aquestes darreres han estat ocupades per les autoritats i invitats.

En baixar del cotxe el senyor Alcalá Zamora ha estat voltat per la gentada, que pretenia entrar-lo a pès de braços a l'Ajuntament.

Grups de pagesos eren a l'escala principal i han ofert al cap de l'Estat bells rams de flors.

Davant la insistència del públic el senyor Alcalá Zamora ha hagut de sortir al balcó, i ha estat objecte d'una grandiosa ovació.

L'alcalde de València ha pronunciat un discurs agraint la rebuda dispensada al senyor Alcalá Zamora, en nom del qual els parlava.

No obstant això, degut a les insistències del públic, el president ha pronunciat un breu discurs agraint la rebuda i remarcant la diferència entre els mesos d'abril dels anys 1930 i 1931 comparant-los amb el de 1932 en el qual es recollien els fruits d'aquells altres.

El President fou ovacionat amb entusiasme.

Seguidament trobà en audiència diverses comissions.

Els periodistes madrilenys arribaren a València fatigadíssims, a conseqüència del maraig.

Dien que a pesar de l'imponent estat de la mar a l'Eivissa, el senyor Alcalá Zamora, els ministres i altres persones del seu seguici embarcaren a la gasolera per a passar al creuer "Almirante Cervera". L'embarcament fou difícil.

La desfilada de les forces de la guarnició resultà brillantíssim i durà prop de dues hores.

Després anà a presentar una sessió del tribunal d'Aigües. Es presentaren diversos casos i el President es convecnà de la rectitud i justícia amb què procedeix aquest tribunal.

Després el senyor Alcalá Zamora assistirà a la inauguració de les obres del pantà de Venajever.

El president de la República ha signat aquest matí dos decrets, que han causat molta sensació i han produït immensa alegria en aquesta capital.

Un d'ells porta un preàmbul on figuren frases laudatòries per a Blasco Ibàñez, i disposant que el pantà de Venajever, les obres del qual seran inaugurades demà, s'anomeni pantà de Blasco Ibàñez.

Per l'altre decret es confirmen els privilegis i l'autonomia que gaudeix el tribunal d'Aigües de València.

En el decret es reconeix la forma lleial de procedir de l'esmentat tribunal, i es disposa que aquell tingui lliure i completa autoritat sobre les aigües que com a conseqüència de les obres que es realitzen amb la construcció del pantà de Venajever caiguin sobre la jurisdicció del dit tribunal.

Un petard a la Plaça de Castellar

Madrid, 5. — Anit, a les onze, i mentre se celebrava el banquet al senyor Azaña al Palace, esclatà, a

la part exterior d'un quiosc de floristes de la Plaça d'Emili Castellar, un petard. El soroll fou molt gran. En els primers moments de l'explosió hi acudí un oficial de seguretat amb diversos guàrdies, els quals practicaven un reconeixement. No trobaren res. No s'ha registrat cap desgràcia, i els perjudicats s'han reduït al trencament d'uns cristalls del quiosc.

Un aexcursió

València, 5. — El president de la República, després de presidir la sessió del Tribunal d'Aigües que es reuneix a la porta de la Catedral des de fa molts segles, marxà a la ciutat sanitària de Portaceli.

Als pobles de trànsit sortiren les autoritats i el veïnat en massa amb bandes de música.

A tots els pobles hi havia grans arcs amb dedicatòries elogiant el cap de l'Estat.

El President de la República amb els ministres, autoritats i personalitats recorregueren totes les dependències de la ciutat sanitària, dedicant frases de consol als malalts i elogiant la Diputació que ha realitzat les obres.

Després fou servit un esplèndid banquet.

El President de la Diputació llegí un discurs de salutació al president de la República, invocant la memòria de l'il·lustre valencià doctor Moïner, que lluità tants anys per què fos construït el sanatori a favor dels tuberculosos pobres.

Pregà que es concedís anit a València per tal de poder acabar la gran empresa.

S'adreçà a tots els parlamentaris valencians dels distints partits polítics perquè prestin llur concurs a la idea.

Després s'adreçà al president del Consell, senyor Azaña, com a diputat per València, demanant-li el seu ajut.

En aixecar-se a parlar el senyor Alcalá Zamora, el públic es posà a peu dret i l'aplaudí amb gran entusiasme, mentre que la música interpretava l'himne de Riego.

El senyor Alcalá Zamora pregà a tots que s'assenessin.

Manifestà que la idea llançada pel president de la Diputació és tan humanitària que segurament estarà al conveniement de tots en secundar-la.

Conec la fredor que s'amaga al carrer, però estic segur que es donaran perfecte compte tots d'aquest assumpte, que arriba al més fons del cor.

El dolor sempre és sensible, però quan es tracta d'una malaltia com aquesta que acabem de veure, el dolor és duplica. Hi ha, a més, altres consideracions d'ordre social, i és la que, el tuberculos és pot guarir-se, mentre que el tuberculos pobre està condemnat irremissiblement a morir. (Grans aclamacions.)

Portarà aquest encàrrec al Govern i m'interessarà per aquesta millora que demanau. (Gran ovació.)

Visita al creuer francès

En tornar a València el senyor Alcalá Zamora, es traslladà al port per tal de visitar el creuer francès "Mariscal Foch".

El plet del registrador

Madrid, 5. — Aquest matí ha acabat la vista de la causa sobre indemnització civil entaulada per Angel Ossorio i Gallardo en nom i representació del registrador de la Propietat, senyor Josep Sánchez Vilches, contra els hereders del general Primo de Rivera i els ex-ministres de la Dictadura.

El lletrat senyor Arranz, en representació de l'almirall Coma, ha continuat l'informe emès en la sessió d'al·lir.

Diu aquest lletrat que segons el paràgraf tercer de l'article 154 de la llei d'Enjudiciament civil i l'article 86 del Contenciós administratiu, s'han de seguir procediments diversos per entendre a accions diferents.

Afirmar després que al Codi civil, no està previst el cas de delictes per inexecució de sentències.

Referint-se al criteri sustentat pel lletrat demandant que no podia reconèixer-se com Govern el de la Dictadura, diu que aquest argument està en contradicció amb el fet que en comptes de plantejar la qüestió davant els tribunals ordinaris, es planteja davant el Tribunal Suprem.

A continuació parlà el senyor Martínez Romero, advocat del comitè dels Andes.

El discurs d'aquest senyor fou molt breu i es limità a exposar simplement algunes consideracions.

Començà estimant l'existència d'una incongruència entre la petició del

ELS ESTUDIANTS

La batalla contra els adherits a la F. U. E.

Escorcoll policíac al local dels estudiants carlins

Madrid, 5. — A migdia, un grup d'estudiants tradicionals, adversaris de la F. U. E., es van dirigir en actitud irada a la Universitat Central, on penetraren i van trencar alguns quadros i el tauler d'anuncis.

Am aquest motiu, es produí una topada violent entre els estudiants que penetraren al centre universitari i els alumnes qu allí hi havia.

Es van repartir bastonades i bufetades entre ambdós bàndols.

Els estudiants tradicionalistes sortiren de la Universitat i es van dirigir al centre tradicionalista del carrer del Caballero de Gracia.

Pels carrers cèntrics de la població es va produir un gran aldarull.

Assabentades del fet les autoritats acudiren al carrer del Caballero de Gracia, el tinent coronel de Seguretat, Sr. Panguas, el comissari de la primera brigada, Sr. Aparicio, forces de Seguretat i nombrosos agents.

A F R A N C A

La vaga d'espectacles ha estat general a París i a les províncies

Tardieu a París
París, 5.—A les deu del matí, procedent de Londres, ha arribat M. Tardieu. — Fabra.

El senyor Madariaga obsequiarà el President del Consell francès
París, 5.—L'Ambaixador d'Espanya, senyor Madariaga, donarà el dijous un gran banquet a honor del President del Consell francès, al qual assistiràn diverses personalitats franceses i espanyoles. — Fabra.

Una carretera transpirenca
Tardès, 5.—Sota la presidència de l'alcalde de Lourdes, ha tingut lloc en aquesta població una reunió que havia estat sol·licitada per diversos Sindicats de la regió de les Valls del Gave de Pau per tal d'estudiar la qüestió relativa al traçat d'una carretera transpirenca.

Han assistit a la dita reunió dos delegats de les regions espanyoles.

El Conseller General, senyor Mounie, ha presentat un projecte de carretera internacional per la Vall de l'Aure, i el senyor Bonidier ha presentat un altre projecte de carretera per les Valls Argeles i Gavarnie.

Després d'una extensa discussió, s'ha procedit al nomenament d'una comissió, la qual estarà encarregada de prosseguir l'estudi dels dos projectes presents. — Fabra.

El primer aniversari de la República espanyola
París, 5.—Amb motiu del primer aniversari de la instauració de la República Espanyola, se celebraran a París diversos actes commemoratius.

L'Ambaixador d'Espanya oferirà el dia 14 d'abril un banquet, al qual assistiràn representants de les Societats, Organismes i Premis espanyols de París.

A la tarda tindrà lloc una recepció a l'Ambaixada, a la qual han estat invitats tots els membres de la Colònia espanyola.

L'Societat "Nueva España" celebrará el diumenge, dia 17, un banquet seguit d'un concert i ball. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

La vaga d'espectacles
París, 5.—La vaga d'espectacles que havia estat acordada per a aquesta nit en senyal de protesta contra la reducció, que es jutja insuficient, introduïda en les càrregues fiscals, és general, tant a París com a províncies.

Unicament funcionen els teatres subvencionats pel Govern. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

El trasllat del cadàver de Briand
París, 5.—El trasllat a Cocherel de les restes mortals del senyor Briand, tindrà lloc el mes de juny vinent. — Fabra.

ESTRANGER

A L'EXTREM ORIENT
Tramesa de tropes a Manxúria
Toquio, 5.—L'emperador del Japó ha autoritzat la tramesa, a la Manxúria, de la resta de les vuitena i desena divisió, que rellevaran la vintena divisió coreana.

No obstant quedarà una brigada coreana a la Manxúria per a combatre els bandits queoperen sobre una gran extensió. — Fabra.

L'emprèstit japonès a Manxúria
Toquio, 5.—De font autoritzada s'assegura que l'emprèstit de vint milions de yens que diverses Empreses japoneses subministren a Manxúria, serà sense interès i per un termini de cinc anys. — Fabra.

Es trencaran les negociacions de Xang-Hai?
Londres, 5.—Comuniquen de Toquio a l'Agència Reuters que al ministeri de la Guerra s'espera la ruptura de les negociacions de Xang-Hai. — Fabra.

Les fortificacions soviètiques
Riga, 5.—Segons notícies rebudes en aquesta capital el Govern d'Ukrània ha fet una crida a tots els ciutadans soviètics que estiguin lliures del servei militar perquè es presentin amb l'objecte de prendre part en diversos treballs que s'empeñaran.

La major part d'aquests mobilitzats seran enviats en tren especial a l'Extrem Orient, on les autoritats soviètiques es propenen fortificar la línia del riu Amour. — Fabra.

L'emprèstit a la Manxúria serà amb interès
Toquio, 5.—De l'Agència Rengo: S'ha decidit que l'emprèstit de 20 milions de yens, sol·licitat pel Govern de Manxúria, l'assumiran el Banc Mitsui i el Mitsui, per mitjà del Banc de Corea.

Aquest emprèstit s'emetrà amb un interès del 5 per 100, amortitzable en cinc anys, i estarà garantit per l'excedent dels fons de la gabelle. — Fabra.

Una vegada en el teatre, Ramos del Palacio es dirigí al darrer pis, on ocupà una de les localitats.

Minuts abans de començar la conferència, pogué observar que els ànims es trobaven molt excitats, per part d'alguns individus que formant petits grups discutien acaloradament.

D'un d'aquests grups veié que diversos individus, assenyalant a un dels seus, li deien: "Vostre estat és enconfortable", i simultàniament començaren a pegar-li diversos subjectes per creure que el jutge que ell era un dels agitadors.

En veure's agredit, volgué demostrar que era i provar la seva innocència; però, segons manifestà Ramos, de nou intentaren agredir-lo.

Lavors es recordà que en una de les butxaques portava un punyal i el tragué per defensar-se, clavant-lo a un individu que no coneix, dels que formaven el grup sense saber el que feia i si obsessionat amb la defensa de la seva persona.

Als pocs segons fou detingut, i assegurà no estar afiliat a cap partit polític.

Ramos des de la comissaria del districte de Bonavista passà a la direcció de seguretat, on, després d'èsser fixat, fou conduït pels agents al jutjat de guàrdia.

El jutge interrogà el detingut, i es guarda absoluta reserva referent a la declaració prestada.

A les tres de la tarda, Ramos fou conduït a la presó Model.

Acabat el miting, la policia posà a disposició del jutge, Josep Luis Mateo, de 28 anys, periodista; Antoni Monto, de 20 anys; Manuel Alvarez, de 28 anys; manya; Ferran Ederan, de 24 anys; ebanista; Teodor Aubina, de 17 anys; Cristóbal González, de 21 anys; metal·lúrgic; Agustí González, de 21 anys; Joan Rojas, de 25 anys; Brígido López, de 24 anys; xofer; Ramon Panizo, de 24 anys; i Eleuteri Olmo, de 23 anys.

Tots ells, per disposició judicial, ingressaren a la presó.

Declaracions del senyor Casares Quiroga
Madrid, 5.—De matinalda ha manifestat el ministre de la Governació que el fet al teatre Maria Guerrero durant la conferència del diputat socialista senyor Bujeda, es troba en greu estat, i ha estat traslladat a l'equi quirúrgic del centre.

L'agressor és el diu Santiago Ramos, té 59 anys i és industrial.

He parlat amb el fiscal de la República sobre aquest cas —ha afegit el senyor Casares Quiroga—, perquè tractant-se de delictes en locals públics s'entri de ple a l'article 171 del Codi Penal. Hi ha un grup professional del desordre, per als que l'aplicació d'una multa no pot ésser una solució. Immediatament reincideixen, i les conseqüències cauen sobre el Ministeri de la Governació. Però és que hi ha a més una acció

judicial. La màquina de l'Estat ha de respondre a un engranatge perfecte, perquè en cas contrari, si una roda falla, una altra forçosament ha de donar quèaixal·lar i el que cal aconseguir és una ordenació perquè cada òrgan descabellat la seva funció corresponent.

Carnet de excursionista
CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA
CLUB ALPI CATALA
Conferència del professor Gausson

La conferència que M. H. Gausson, de la Facultat de Ciències de Tolosa, donarà a les set d'aquest vespre al Centre Excursionista de

A ANGLATERRA
La qüestió del carbó amb Alemanya
Londres, 5.—Responent diverses qüestions a la Cambra dels Comuns, sobre l'estat de les negociacions amb Alemanya, sobre la qüestió carbonera, el ministre de Comerç ha declarat que la resposta alemanya a la nota anglesa no era satisfactoria. Es faran prop del Govern alemany noves gestions sobre aquest particular. — Fabra.

El nou governador del Banc d'Anglaterra
Londres, 5.—Els senyors Montagu Norman i Ernest Munsgrove Harvey han estat reelegits, respectivament, governador i sub-governador del Banc d'Anglaterra. — Fabra.

A BOLIVIA
Es desment la concentració de tropes a la frontera del Paraguai
Buenos Aires, 5.—El ministre de Bolivia en aquesta capital, en unes declaracions fetes als periodistes desment rotundament els rumors d'una suposada concentració de forces bolivianes a la frontera del Paraguai. Es tracta d'un simple relleu de forces en aquella zona, com sol fer-se habitualment en aquesta època, cada any. — Fabra.

A FINLANDIA
L'ús de les begudes alcohòliques
Helsingfors, 5.—Avui ha entrat en vigor la llei per virtut de la qual queda abolida la prohibició que pesava sobre l'ús de begudes alcohòliques. — Fabra.

A LA SOCIETAT DE NACIONS
La pròxima reunió plenària
Ginebra, 5.—S'ha reunit la Comissió de la Unió inter-parlamentària per preparar la reunió plenària

que ha de celebrar-se el 20 de juny. En l'ordre del dia figura la qüestió del desarmament i de la seguretat.

El Consell ha acceptat la invitació rebuda del Govern d'Espanya per celebrar la reunió plenària de l'any 1932 a Madrid. — Fabra.

A ANDALUSIA
ELS FETS DE CHIPIONA
Les botigues continuen tancades

S'assegura que l'Ajuntament s'encarregarà de les fàbriques de pa.

Vaga de pàgesos a Medina-Sidonia
Medina-Sidonia, 5.—Per solidaritat amb els vagues de Jerez de la Frontera s'ha declarat la vaga general de camperols, deixant aquests abandonats el bestiar al camp.

Ha estat clausurat el centre obrer.

Vaga de fusters a Cádiz
Cádiz, 5.—En aquesta capital s'han declarat en vaga els fusters i els pintors per solidaritat amb els paletes.

A Arcos de la Frontera grups d'obrers recorregueren els carrers, coaccionant els que treballaven i obligant a que el comerç tanqués les seves portes.

A Villamartin un grup de revoltosos assaltà una fàbrica, i se n'emportà el pa així com el que conduïa un camió.

Han estat clausurats els centres socialistes.

La vaga de forners a Granada
Granada, 5.—La vaga del gremi d'arts blanques continua en el mateix estat, però a la població no manca pa.

Als pobles de Maracena i Arbolote també s'han declarat en vaga els flequers; han estat detinguts alguns vagues que coaccionaven els que treballaven.

El governador ha enviat equips militars als referits pobles amb el fi que secundin els propietaris de fleques en el treball.

Catalunya, sota els auspicis de la Generalitat, versarà sobre el tema "Els Pirineus catalans sota el punt de vista forestal". Aquesta conferència anirà acompanyada amb nombroses projeccions il·lustratives.

La conferència que havia de donar al Centre Excursionista de Catalunya avui, a les set de la tarda, el senyor Manuel Bassa i Ermenegol, sobre el tema "Una petita ciutat prehistòrica", ha estat ajornada fins dimarts de la setmana vinent.

F. J. C. DE CATALUNYA
Es recorda a tots els feccistes que el propi dimarts, a dos quarts de vuit de la vetlla, al local de la Federació de Joves Cristians de Catalunya (Santa Anna, 11 i 13), continuarà la conferència a càrrec de mossèn Jaume Oliveres, sobre "Els camins d'accés a la Majadeta".

A A L E M A N Y A

Els hitlerians havien fet els preparatius necessaris per a apoderar-se del Poder

El canceller Brüning
Berlín, 5.—Després d'uns quants dies de repòs, que ha passat a Veller, el canceller Brüning ha reprès la segona tornada de propaganda a favor de l'elecció de Hindenburg.

El canceller anirà a Ginebra després de les eleccions per a prendre part en els treballs de la Conferència del Desarmament i participar en les negociacions sobre el problema dels Estats danubians. — Fabra.

La reducció de les importacions
Berlín, 5.—La reducció sistemàtica i radical de les importacions que es reclama actualment en diferents cicles econòmics, ha aixecat en altres vives protestes.

La Cambra de Comerç de Hamburg fa constar que és un error fonamental creure que a la llarga es podrà vendre més als països veïns del que s'hi compra. I és molt difícil fer una distinció entre els productes indispensables i els que no ho són.

La dita Cambra acaba dient que la política de divises no ha estat posada en perill per les importacions, sinó pel servei dels deutes alemanys a l'estranger. — Fabra.

L'activitat política
Berlín, 5.—Com sigui que s'ha acabat la treva establerta amb motiu de les festes de Pasqua, s'ha reprès amb tota activitat la propaganda política.

En un discurs pronunciat a Breslau pel president del partit socialista alemany, senyor Vels, després de rebre un homenatge a la memòria del cap del partit socialista italià, senyor Turatti, ha fet ressaltar la importància que per a tot el món tenen les properes eleccions que han de celebrar-se a Alemanya i a França.

El resultat d'aquestes eleccions
—ha dit—demostrarà si Europa pot arribar, per fi, a una veritable reconstitució mitjançant l'establiment de la necessària entesa entre França i Alemanya. — Fabra.

Els preparatius hitlerians
Berlín, 5.—Els documents publicats per la policia prussiana després d'efectuats els seus recents escorcolls a diversos llocs d'Alemanya, posen de manifest que els hitlerians ho tenien tot preparat per a apoderar-se del Poder, si el senyor Hitler hagués triomfat en les eleccions presidencials.

En efecte, els hitlerians disposaven per això, ultra stocks abundants d'armes i municions, de tota una sèrie d'informes minuciosos sobre l'exèrcit, policia, mitjans de comunicació i principals Empreses industrials.

Tot això els donava grans probabilitats d'haver aconseguit immediatament el seu objecte. — Fabra.

LA NOVA ARQUITECTURA
El secretari general del Congrés d'Urbanisme que s'ha de celebrar a Moscou, senyor Giedion, ha donat una conferència a l'Ateneu Enciclopèdic Popular

Molt interessant fou la conferència pública que a l'Ateneu Enciclopèdic Popular donava el Secretari del C. I. R. P. A. C., senyor Giedion, desenvolupant el tema "La Revolució Optique au Vingtième Siècle".

Presentat a l'auditori, en nom de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, per uns breus paraules primer en català i després en francès de Josep Maria de Sucre, desenvolupà el senyor Giedion la seva conferència.

Fou una dissertació suggestiva pel seu alt interès educatiu. Justificà el senyor Giedion amb abundosa i selecta documentació gràfica com el maquinisme ha influït d'una manera decisiva en la psicologia col·lectiva determinant la necessitat de trobar elements nous de tècnica, de sensibilitat i d'expressió plàstica que s'avençuin amb l'evolució actual de la cultura.

Tingué agudes línies de conferenciant en l'exposició de les idees i dels motius bàsics de la renovació operada en el món de les realitzacions plàstiques i fabrils per les que treballa la nova promoció de les minories intel·ligents europees, entremetint-se especialment a remarcar la influència de Picasso.

Al·ludí, entre altres personalitats, que és difícil de recordar, a Ozenfant, Archipenko, Arp, Brancusi, al català Joan Miró, Mondrian, Deostburg, als puristes russos, a Boccioni, a Torres García i als més destacats enginyers que han dut a terme les més acurades realitzacions tècniques del segle XIX.

Remarcà com la nova objectivitat en l'art pren cos en la més depurada i àgil expressió antisensual. És una recerca espontània i alhora intel·ligent vers el món de la llibertat, en la vasta perspectiva de la inextinguible evolució de la societat.

Més d'una hora durà la conferència documentalíssima i abundantment expulsa del senyor Giedion, el qual, en acabar, fou merescudament felicitat.

DARRERA HORA
El crim de Badalona
Diligències de la policia que semblen confirmar la participació de Balsano en el crim

A pesar que el jutjat per estar de guàrdia no efectuà

MOVIMENT BURSATIL

MERCAT LLIBRE Les sessions d'avui del Mercat Lliure han paleat quelcom de passivitat. S'ha notat més aviat aflluència de paper en tots els rotllons, la qual cosa ha fet fluïxar els canvis; han influit a la depressió manifestada els rumors confusos que circulaven d'un moviment sediciós. Amb tot, no es pot dir que la feblesa s'hagi vist amb intensitat, però sí el suficient per a fer quedar la major part dels valors per sota la tanca anterior. S'ha de notar la pujada que avui també han fet les accions B. Catalunya.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors de la sessió d'ahir a la tarda:

Valors	Dia 5 anterior	Alça o baixa
Nords	55'50	56'30 -0'80
M. Rif	60'50	70'75 -1'25
Colonial	55'25	56'25 -1'00
Explosius	152'50	153'25 -0'75
Gas E	93'75	94'50 -0'75
Docks	15'50	15'50 0'00
Petroles	7'00	7'25 -0'25
B. Catalunya	10'25	9'25 +1'00
Montserrats	27'50	28'00 -0'50

La tanca anterior dels Docks és del 25 de març passat, i la corresponent al Gas E del dia 1 d'aquest mes.

BORSA AL COMPTAT El negoci d'obligacions en general mostra depressió; les operacions es van realitzar en nombre modest, i les cotitzacions queden quelcom febles, en general.

Els deutes de l'Estat continuen fent el mateix negoci d'aquests darrers dies, que és poc important; els canvis en general queden quelcom fluïxos; de les sèries tractades, es mostren més aviat sostingudes les Amortitzables 5 % 1900, i algunes milloren d'un quart d'enter. Els bons o Tresoreria segueixen millorant; la sèrie A queda a 22'50 (+2'00), i la sèrie B, 22'75 (+1'25).

Els Ajuntaments, poc animats, i encara un xic de pesantor; varien més els Màlaga, Millores, que fan 60'00 (-3'00); dels altres, algunes repeteixen, i la resta reben fins a mig enter.

De les Diputacions sols s'han operat les Provincials, que milloren a 82'00 (+0'50).

Amb les Cèdules Banc Hipotecari i Crèdit Local, avui gairebé no s'hi ha fet negoci; les cotitzacions han repetit els canvis.

Les obligacions carrileres, menys tractades que aquests darrers dies, queden febles en canvis. De les Nords reben més les Especials Pamplona, 48'50 (-1'00); Astúries segona hipoteca, 45'50 (-1'50); tercera hipoteca, 45'25 (-1'75); i Especials Almansa, 38'75 (-1'75).

De les Almansa, queden més variades les segona hipoteca, 70'00 (-1'00); sèrie B, 56'00 (-3'00); l'anterior cotització és del 30 de març darrer, i del 28 la sèrie E, 50'50 (-3'50); sèrie G, 77'50 (-1'00); sèrie H, 60'75 (-3'00), i sèrie I, 76'00 (-1'75).

Les obligacions industrials, poc tractades, i queden, en general, un xic fluïxos; les recales, però, no són d'importància, arribant fins a tres quarts d'enter, i encara són les menys. Algunes baixen més, però és perquè l'anterior cotització és de darrers del primer d'aquest mes.

Les accions fan poc negoci; varien més les Aigües de Barcelona ordinàries, i queden a 160'50 (-1'00); Huelles, 70'00 (-2'00); Docks, 152'50 (-7'50); i Telefòniques preferents, 109'75 (-0'65).

La línia puja a 49'95 (-0'15). El dòlar igual, 13'25.

BORSES ESTRANGERES El curs de les principals Borses exteriors en la sessió d'ahir donà mostres d'una evident feblesa. Ja fa bastants dies que aquesta depressió es manifesta, i l'efecte de reaccions de tant en tant es veuen lluir, la tendència a la baixa domina, per ara.

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL									
Yards	Obertura	Segon telègram	Tanca	Alça	Alça	Alça	Alça	Alça	Alça
4.88	4.59	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67
NOVA YORK									
6.10	6.03	6.01	6.01	6.01	6.01	6.01	6.01	6.01	6.01
NOVA ORLEANS									
6.29	6.29	6.29	6.29	6.29	6.29	6.29	6.29	6.29	6.29
EGIPTE (Liverpool)									
5.68	5.73	5.73	5.73	5.73	5.73	5.73	5.73	5.73	5.73
EGIPTE (Alexandria)									
10.07	10.19	10.07	10.07	10.07	10.07	10.07	10.07	10.07	10.07

DISPONIBLE EN PLAZA

Good Middling (Standard Universal)	Good Middling (Standard Universal)	Good Middling (Standard Universal)	Good Middling (Standard Universal)
10.07	10.19	10.07	10.07
10.07	10.19	10.07	10.07
10.07	10.19	10.07	10.07

ECONOMIA

INDEXS DE L'INSTITUT D'INVESTIGACIONS ECONOMIQUES

LES VARIACIONS DEL PREU DE LES SUBSISTENCIES

El número index ponderat del preu de les subsistències que calcula l'Institut d'Investigacions Econòmiques de Barcelona, utilitzant els preus del dia 15 de cada mes i prenent com a base igual a 100 els promedis de l'any 1913, dona per als dotze mesos de l'any 1931 i els tres primers de 1932 els resultats següents:

Gener	Febrer	Març	Abril	Maig	Juny	Juliol	Agost	Setembre	Octubre	Novembre	Diciembre
207'3	204'7	210'3	208'4	201'7	198'6	197'1	198'4	198'6	205'3	204'7	205'4

Durant l'any 1932 s'ha produït el mateix fenomen que té lloc cada any, o sia una pujada de les subsistències en els primers mesos, per anar després davallant altra vegada fins arribar als nivells d'estiu, per tornar a pujar altra vegada a l'hivern. El mes de gener l'índex ha estat un punt més alt que l'any 1931 i el febrer dos punts i mig més elevat, però en canvi el març s'ha produït una baixa de prop de sis punts respecte al mes de març de l'any passat. Això pot ésser degut a haver estat aquest any més avançada l'època de la Quaresma.

MEMBRE DEL PATRONAT

Ultra el Foment del Treball Nacional, la Cambra de Comerç, la Cambra de la Indústria i l'Econòmica d'Aliments del País que cooperaran a la fundació de l'Institut, han sol·licitat figurar com a membres del Patronat les entitats i empreses següents:

Sevilla	92'00	2' fix 3 %	24'00
Cádiz	97'00	2' variable	13'00
Marroc 5 %	81'50	1907	23'50
Banc Hipotecari 5 %	87'00	Babadilla 4 1/2	22'00
Caixa d'Emissions	77'00	6 %	36'00
Crédit Local 6 %	81'25	Groc fix	17'00
5 1/2 %	77'75	variable	6'00
interprov.	72'00	Gris fix	31'00
6 %	86'75	variable	10'00
Cèdules Argentines	1'23	Secundària 4 %	27'00
Rons Exposició Internac.	82'75	Manresa - Berga 5 %	29'50
Ajuntaments i Diputacions		Sarrià a Barcelona 6 %	88'50
Badalona	89'00	F. C. Catalunya 5 %	36'00
Ajunt. Barcelona 1903	57'00	6 %	46'50
1906 B.	59'25	Catalans vells	
1906 C.	58'50	nous	
1907 B.	60'00	Tànger a Fez 6 %	94'50
1912 B.	58'00	Cremallera 6 %	15'00
1912 E.	55'00	Gran Metro 6 % 1922	69'00
1910 D.	58'00	Transversal 6 %	29'00
1912 F.	54'00	C. de Tramvies 4 %	68'00
1913 B.	58'00	5 %	70'00
Ampliació B.		Tramvies B. E. G. 4 %	87'00
1911 B.	71'00	5 %	78'00
1925 Balmaes	70'50	St. Andrew 4 %	98'00
1928 Port Franc.	70'25	Barcelona 6 %	86'75
1922 6 % Exposi.	62'00	Sevilla 6 %	93'00
1928 5 % Exposi.	62'00	Granada 6 %	79'50
Eixample 1907	88'00	Aigües, Gas i Electricitat	
1907	71'00	Aigües Huelva	45'00
1913	79'50	València	95'25
Bons Referma	64'00	Barcelona 5 %	90'00
Ajunt. València 6 %	70'35	6 %	100'25
Sevilla Exposició	82'00	Barcelonès E 4 %	86'00
Màlaga	61'00	5 %	95'35
Diputacions velles	68'00	Catalana Gas E. 4 1/2	97'15
Mancomunitat 1920	59'00	6 %	97'15
C. Crèdit. Comunal	64'00	Bons 6 %	95'50
Diputació Barcelona 6 %	80'00	Chade 6 %	102'75
Ferrocarrils i Tramvies		Bons 6 %	115'00
Nord 1.ª hipoteca 3 %	50'00	Energ. Elect. Cat. 5 %	87'50
2.ª	48'00	6 %	91'00
3.ª	50'00	Bons 6 %	97'50
4.ª sèrie	48'50	Bons 7 %	60'00
5.ª hipoteca 3 %	48'50	Coop. Fluïd Elect. 6 %	95'00
Pamplona	48'50	Gas Lebon 6 %	95'00
Prioritat	51'75	Unió Elect. Cat. 6 %	92'00
Lleida a Reus	52'50	Elect. Cinca 6 %	93'75
Astúries 1.ª	47'00	Sevillana Elect. 6 %	94'50
2.ª	45'50	Real Rees 6 %	94'25
3.ª	45'25	Rees Llevant 6 %	101'80
Segovia 3 %	49'00	Bons	92'00
Almansa 4 %	58'75	Indústries diverses	
Adherits	49'85	Forn Andalusia 5 %	100'00
Sant Joan 3 %	55'25	Asland 5 %	82'00
Alsàcia 4 1/2 %	62'50	6 %	91'50
Osca 4 %	60'75	6 %	91'00
Nord 6 %	87'35	hip. 6 %	93'00
Valencians 5 1/2 %	80'50	Colònia Güell 6 %	90'00
Alacant 1.ª 3 %	44'25	Cons. i Pavim. 6 %	72'00
2.ª 3 %	70'00	Cros 6 %	100'75
3.ª 3 %	70'25	Elect. M. Ebre 6 %	95'00
M. S. A. A. 3 %	68'00	E. Ind. Aragó 6 %	73'50
B 1/2 %	56'00	Carbus Metal 6 %	95'00
C 4 %	58'00	Mines Rif 6 %	99'25
D 4 %	58'00	Colorants Exp. 6 %	101'50
E 4 1/2 %	59'50	Foment Obres 4 1/2 %	97'75
F 5 %	67'75	5 %	77'00
G 6 %	77'50	6 %	88'00
H 5 1/2 %	66'75	Sucreria Espanyola 6 %	100'25
I 6 %	70'00	Hullera Espanyola 6 %	88'00
J 5 %	66'50	Maquinista T. M. 6 %	81'00
Francès 1 1/2 %	59'00	Potassa Soria 7 %	96'00
2 1/4 %	36'00	Nacional Pirelli 6 %	97'00
Directes 2 1/4 %	49'00	Tenerife Moderna 7 %	70'00
Badajoz 5 %	74'50	Unió Cotoner 6 %	51'00
Orense primitiva	32'00	Salinera 6 %	98'00
prioritat 3 %	48'00	Vidriera 6 %	79'00
Andalus 1.ª fix 3 %	20'50		
1.ª variable	11'25		

Cambra Oficial de la Propietat Urbana, Cambra Mercantil, Cambra Oficial del Comerç i de la Indústria de Girona, Cambra Nacional d'Indústries Químiques, Cambra Oficial del Llibre, Unió Industrial Metal·lúrgica, Consorci de la Zona Franca, Associació del Mercat Lliure de Valors, Ajuntament de Terrassa, The Royal Bank of Canada, International Banking Corporation, Banca López Brú, Energia Elèctrica de Catalunya, Anglo Espanyola d'Electricitat, Vacuum Oil Co., Societat General de Cables Elèctrics, Forêt S. A., Fàbriques de Mita i Pont C. A., Antoni Sabatés Vela, Ajuntament Badalona, Societat Metropolità de Construcció, Societat General d'Aigües, Banc Comercial de Barcelona, Societat Anònima Cros, "Cubiertas y Tejados", Stat. Anònima Damm, Stat. Anònima Morató, Societat Espanyola de Carbons Metàl·lics, La Maquinista Terrestre, Magi Villar-del.

Són moltes altres les empreses, corporacions i entitats que tenen anunciada la llur demanda d'inscripció com a membres del Patronat de l'Institut d'Investigacions Econòmiques.

EL MOVIMENT DE L'ESPECULACIO A LA BORSA DE BARCELONA

L'índex ponderat que l'Institut d'Investigacions Econòmiques calcula utilitzant les cotitzacions a termini dels valors representatius del nostre mercat bursàtil començà el mes de gener de l'any 1932 i segueix fins a la data. Al costat de les dades originals, es publica una altra sèrie formada per l'índex paper reduït a or, segons les oscil·lacions del canvi. Es pren com a base l'any 1925. I a continuació es publica el promedi anual per als anys anteriors a 1932 i l'índex mensual corresponent als tres darrers mesos de 1931 i tres primers mesos d'aquest any:

Anys	Index paper	Reduït a or
1922	87'2	94'2
1923	91'5	92'1
1924	89'8	84'3
1925	100'0	100'0
1926	117'0	122'2
1927	137'9	154'1
1928	162'1	187'3
1929	159'2	163'1
1930	143'3	116'6
1931	85'9	58'0
1932		
octubre	60'9	38'1
novembre	64'1	38'5
diciembre	69'0	40'0

ACCIONS

Banc d'Espanya	513'00
Banc de Catalunya	9'50
Canal Ebre	45'00
Petroles	99'50
Ferretes	6'80
Catalana Gas D.	81'50
E.	90'00
F. pref. 6 %	93'50
C. Transatlàntica O.	60'00
Transmediterrània	124'00
Espanya Industrial	150'00
Hispano-Suïssa	151'00
Ford	166'00
Huelles	70'00
Indústries Agrícoles	223'00
Telefònica ordinària	105'00
pref. 7 %	100'75
Funicular Montjuïc ord.	24'00
Grans Pendents M.-Núria	16'00
Tramvies Barcelona ord.	90'00
6 %	74'50
Cros	82'00
155'00	

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES

Padrosa	Tanques
Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool

Blat Nova York

Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool

Blat Liverpool

Blat Liverpool	Blat Nova York
Blat Liverpool	Blat Nova York
Blat Liverpool	Blat Nova York

Blat Nova York

Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool

Blat Liverpool

Blat Liverpool	Blat Nova York
Blat Liverpool	Blat Nova York
Blat Liverpool	Blat Nova York

Blat Nova York

Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool

Com es veu en les xifres anteriors, l'índex de l'especulació durant el mes de març passat ha estat el més alt registrat des del mes d'octubre de 1931 i tret del mes de desembre que fou cinc punts més alt que el de novembre, per tornar a baixar un punt i mig el gener, mostra una lenta però continuada tendència a l'alça.

CRIDA A LES FAMÍLIES TREBALLADORES

L'Institut d'Investigacions Econòmiques es dirigeix a les mestresses de casa de les famílies treballadores, tant si es tracta d'obrers manuals com de funcionaris de comerç, perquè vulguin prestar-li una cooperació eficaç, per la determinació del pressupost familiar de les classes treballadores en 1932. Les qui desitgin cooperar a aquest estudi podran recollir unes llibretes que se'ls donaran perquè escriguin llurs despeses diàries, a les oficines de l'Institut, situades al Palau de la Generalitat.

S'han fixat cinc premis de cent pessetes que seran concedits a les mestresses de casa que hagin omplert millor les llibretes.

Navilers i Companyies navals

E. Cons. Naval 6 %	94'50
Transatlàntica 6 %	85'00
6 %	97'00
5 1/2 %	78'00
Especial 6 %	88'00
Transatl. Esp. 5 %	75'00
Naval Llevant 6 %	87'00

ACCIONS

Banc d'Espanya	513'00
Banc de Catalunya	9'50
Canal Ebre	45'00
Petroles	99'50
Ferretes	6'80
Catalana Gas D.	81'50
E.	90'00
F. pref. 6 %	93'50
C. Transatlàntica O.	60'00
Transmediterrània	124'00
Espanya Industrial	150'00
Hispano-Suïssa	151'00
Ford	166'00
Huelles	70'00
Indústries Agrícoles	223'00
Telefònica ordinària	105'00
pref. 7 %	100'75
Funicular Montjuïc ord.	24'00
Grans Pendents M.-Núria	16'00
Tramvies Barcelona ord.	90'00
6 %	74'50
Cros	82'00
155'00	

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES

Padrosa	Tanques
Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool

Blat Nova York

Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool

Blat Liverpool

Blat Liverpool	Blat Nova York
Blat Liverpool	Blat Nova York
Blat Liverpool	Blat Nova York

Blat Nova York

Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool

Blat Liverpool

Blat Liverpool	Blat Nova York
Blat Liverpool	Blat Nova York
Blat Liverpool	Blat Nova York

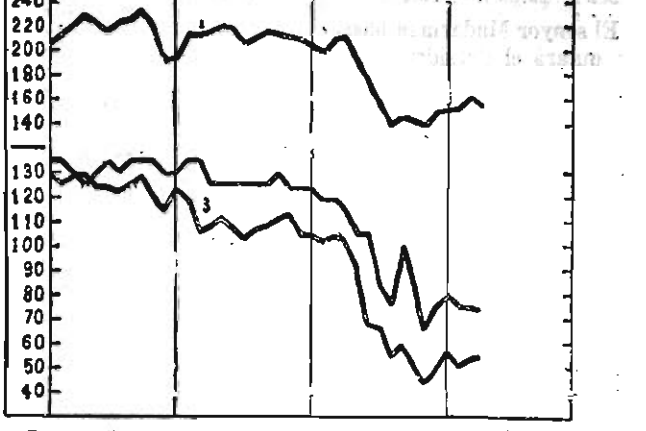
Blat Nova York

Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool
Blat Nova York	Blat Liverpool

ESTADISTICA

LA BAIXA DE VALORS

II.-Aigües, Colonials, Docks

Fa pocs dies que publicàvem un gràfic que indicava el moviment de les accions carrileres; avui ho fem de les industrials, per poder comprovar si segueixen la mateixa tendència.

Els valors que posen en el gràfic són: Aigües de Barcelona (1), Crèdit i Docks (2), Colonial (3). Els Docks són reduïts a pessetes, per poder utilitzar la mateixa escala del Colonial. Els canvis de que ens servim són els reguladors que a fi de més fixa el

FUTBOL

ES GESTIONA PER A DIUMENGE QUE VE UN BARCELONA-ATHLETIC DE BILBAO

El Barcelona està efectuant les corresponents gestions per tal de donar diumenge a l'edifici barcelonista un partit amb l'Athletic de Bilbao, la qual cosa tanmateix seria un encert i creiem que podria veure un bon partit, més quan es compleix el desig de l'equip barcelonista jugar a l'edifici de l'equip B, entre els Dos Santos.

Com a començament de programa, es jugarà el partit Júpiter-Nacional, per al Campionat d'Espanya.

EL COMITE DE COMPETICIO DEL TORNEIG DE PROMOCIO

Els clubs que han de disputar la promoció a la primera categoria, han elegit el comitè de competició, el qual està integrat pels senyors Fontseré, Canyelles i Roure.

ATLETISME

INAUGURACIO DE LES PISTES DE CENDRA DEL C. D. JUPITER

Amb motiu de la inauguració de les pistes de cendra de cent metres i de salts i llançaments, la secció d'Atletisme del C. D. Júpiter ha organitzat un festival per al diumenge vinent, dia 10, al seu camp d'esports atlètics (Joan de Malta-Casp), al qual han promès la seva assistència els més destacats valors de l'atletisme català.

L'ordre de proves d'aquest festival serà el següent: a les deu en punt del matí: Llançament del pes, 80 metres llisos, eliminatòries; salts d'alçada, 300 metres elim. atòries, 600 metres final; lluita a la corda (equips de l'Ateneu Enciclopèdic Popular); salts de llargada, 300 metres final, 80 metres final; llançament del disc, i reemplaçaments olímpics.

La puntuació serà: 6, 5, 4, 3, 2 i 1, punts, solament els clubs que presentin un mínim de cinc atletes.

La inscripció per a aquestes proves es tancarà el dia 8, a les nou de la nit, i no s'admetran els que es presentin amb posterioritat a aquesta data.

PING-PONG

Després d'interessants i disputats encontres, ha finalitzat el Primer Concurs Social de classificació del Club "De 7 a 9", havent conquerit els primers llocs de primera categoria els senyors Pelegrí, Cerdà, Jansa, i de segona, els senyors Brunet, Gual i Segura.

R E M

REGATES DEL CLUB MARITIM

El Club Marítim disputà diumenge al matí la darrera prova de les regates de canots a un rem, patronats per senyors Pelegrí, Cerdà, Jansa, i de segona, els senyors Brunet, Gual i Segura.

- 1.—"Ponent", amb Giordani i senyoreta Conde, en 6 minuts 27 segons.
- 2.—"Cantàbric", amb Noveilles i senyoreta Jorba, en 6 minuts 33 s.
- 3.—"Mar Negra", amb Valls i senyoreta Boyer, en 7 m. 8 s.
- 4.—"Júpiter", amb Arruga i senyoreta Trepal, en 7 minuts 11 s.
- 5.—"Mercuri", amb Lamarca i senyoreta Lamarca, en 7 minuts 23 s.
- 6.—"Delfí", amb Bonasti i senyoreta Bonasti.
- 7.—"Caril", amb Carrera i senyoreta Faidella.

Les regates foren disputades amb gran entusiasme i amb tal motiu hi hagué gran animació al port i al Club, sobretot en acabar les regates, que es féu el repartiment dels premis en mig de l'animació corresponent com a final d'un matí ben esportiu, al local del Club.

T I R

ACTIVITAT ESPORTIVA

Mentre al camp de tir de La Salut la temporada està en ple apogeu, degut al gran nombre d'aficionats socis del "Tiro Nacional", que acudeixen allí per fer llurs practiques de tir amb fusell, els tiradors que ambicionen disputar les proves de caràcter internacional de carabina i arma curta van sovint al camp de Montjuïc, la temporada del qual obrirà aquesta primavera un extraordinari interès no solament en el que refereix al prestigi del tir de carabina de precisió, sinó també el de pistola, ja que els equips barcelonencs d'ambdues especialitats són els que amb més mèrit poden competir als de les altres representacions en les eliminatòries nacionals per a concórrer a la gran Olimpíada de Los Angeles en cas de concórrer Espanya, la qual cosa sembla un fet.

En les tirades individuals amb opció a medalla, hem d'assenyalar dos premis amb arma curta a 25 metres, guanyats brillantment amb categoria de medalla d'or pels senyors Angel Sales i Enric Mestanza, amb 90 punts respectivament. El primer amb arma nacional i el segon amb arma americana.

La nostra felicitació als distingits

ESPORTS

Crònica pugilística de la setmana

El combat presentació d'Ignasi Ara. — Calen adversaris millors que Dubus per a l'aragonès. — Del match Siciliano-La Roe. — Pere Ruiz venç Casagnoli. — Quin és el millor pes mosca català? — Els resultats de la setmana

Locatelli segueix vencent. — Augier esdevé campió de França

La presentació del boxador aragonès Ignasi Ara a Barcelona assenyala una efemèride digna de consideració en els annals de la Boxa a Catalunya. Ara és un dels més joves valors de la boxa peninsular, i el seu pas pel nostre ring, que no ens expliquem prou bé per què s'ha retardat tant, mereix un comentari en consonància amb la importància de l'esdeveniment.

Dissortadament per a nosaltres, el comentari que anem a fer haurà d'ésser més subjectiu que objectiu, car és evident que el combat de divendres posa a la nostra mà una suma d'elements massa petita perquè, partint d'ell, ens sigui possible bastir una opinió concreta respecte la valor del boxador que ens ocupa.

Dubus, batut invenciblement i decisivament per tots els boxadors europeus d'alguna categoria abans de presentar-se a combatre a Barcelona, és un boxador massa poc qualificat perquè, partint exclusivament del contrast que resulta de la seva actuació i de la d'Ignasi Ara, hom pugui arribar a formular conclusions de caràcter general. Tenim per sort respecte d'Ignasi Ara prou informes perquè entre ells i el que ens fou possible, collir divendres poguem elaborar provisionalment un judici.

Ignasi Ara és un boxador complet, així és un pugilista en el qual les qualitats naturals i les adquirides s'equilibren d'una manera perfecta arribant a formar un conjunt que hom conceputa tot seguit d'excel·lència. El combat de divendres ens confirma en diferents aspectes aquest concepte. En efecte, malgrat d'algunes importants dificultats que presentava l'elemental encontre, dificultats que naixien principalment de la manca de categoria de l'adversari, vam veure sempre descabellat ara en un pla d'harmonia i d'equilibri que no dubtem a qualificar "insuperable". L'adversari, dolent, batut a l'avantatge, és dona molt sovint el cas que posa en rídicul el boxador de classe, que es veu obligat a combatre, majorment si aquest, com va fer Ara, li consent més rounds de durada dels que per les seves qualitats li pertoqueu. Ara va salvar admirablement aquest escull. No li fou possible obtenir una victòria esclatant, d'aquelles que alçant l'espectador del seient desfermen l'entusiasme, però així i tot va actuar i vencer amb prou brillantesa i aplom perquè el públic tingues la sensació en tancar l'encontre que acabava de veure un boxador excepcional i digne del prestigi que l'acompanya.

Ningú, però, no es declarà satisfet i és ben natural. Car és el combat i no pas l'exhibició d'una sèrie de brillants qualitats per part d'un sol dels contendents el que aporta als espectadors al voltant del ring. És precis un nombre de probabilitats de victòria aproximadament iguals perquè la lluita de dos pugilistes en el ring revesteixi el seu veritable caràcter, o almenys que hom reconegui en el més inferior dels contendents una arma, sigui "punch", sigui esgrima, sigui resistència, etc., que li permeti, si no vencer, almenys igualar la lluita. Cap d'aquests factors es donava en el belga Dubus i tot hom ho va veure: aquí el caràcter de poc emoció del combat que ens ocupa.

Ignasi Ara necessita adversaris de gran categoria i per tant difícil de trobar. No és pas una opinió nostra sinó la de tothom. Hem-vos ací el que respecte el particular diu un diari de Madrid:

"Parece cosa de juego la cuestión de hallar adversarios para el peso medio y semipesado español Ignacio Ara. Este hecho no solo se circunscribe a Madrid, sino que igual sucede con las organizaciones de Barcelona, San Sebastián y Bilbao cuando se trata de hacer la presentación Ara."

En principio, se concierta un combate contra un pugil extranjero; pero luego, bien sea por sus posteriores derrotas o por sus pretensiones elevadas, el caso es que no se lleva nunca a efecto lo que se había pensado.

El encuentro, que ya casi se tenía contratado en firme, Ara-Kid Nitrano, para efectuarse en Madrid, no se pudo; tampoco celebró, pues Nitrano, después de su victoria sobre Alexis Mari, creyó hallarse próximo a un combate con Marcel Thil y no quiere exponerse a que los puños de Ara le quiten esta aspiración.

Hemos de censurar a las organizaciones, aunque ellas también sean sorprendidas, por no tratar con más formalidad esta clase de acuerdos, que desorientan por completo a la afición y perjudican la expectación por ver combatir a Ara.

Como al baturo no se le encuentran adversarios en el peso medio, se podían buscar pugiles del semipesado, y entre éstos creemos que el más calificado para que realizase un combate reñido sería el campeón rumano Spakow, el cual, desde hace poco tiempo, está obteniendo una serie de triunfos en París contra Gandon, West Moet y Barrere, como habrán podido ver nuestros lectores

en el resumen de resultados que venimos publicando.

Además, parece que la I. B. designará a Spakow como adversario de Martinez de Alfara para el título europeo de la categoría.

Esto es, a nuestro juicio, una de las mejores circunstancias para que el rumano efectúe una gran pelea frente a Ara, ya que éste ha sido aceptado como aspirante oficial de Alfara para el campeonato de España.

La realización de este encuentro no sería más que un trasiego de lugar, pues Spakow ha firmado un contrato para enfrentarse a Ara en San Sebastián."

Sotscrivim en gran part les manifestacions d'aquest col·legi i ens permetem donar la paraula als empresararis perquè donin una resposta adequada ensenys que basada en allò que en ells hi ha d'esportiu.

La Roe-Siciliano, que vam tenir ocasió de presenciar a la mateixa reunió on debutava Ignasi Ara, fou una lluita no mancada d'emoció que va deslluir a estones l'actitud del públic, declaradament favorable a l'italià. És veritat que aquest, tant pel seu coratge com per haver intentat sempre boxar com per l'audaçitat de 10 quilos menys de pes que pesava damunt seu, fou un digno creditor a la general simpatia a la qual volem ajuntar la nostra, però estimem censurable manifestar-se ostensiblement durant el combat a favor d'un dels contendents, car això, ultra desmoralitzar l'altre, arriba a desnaturalitzar la lluita. És van cometre durant el combat algunes faltes de poca importància que el públic va assenyalar amb exagerades protestes quan era el negre el que les cometia; Siciliano, a dir veritat, va cometre més "fouls" que el seu contrari, tots involuntaris, i és injust que el públic no els volgués reconèixer. Però el que més va contrariar els espectadors fou el fall donat al combat pels jutges. El combat fou sovint tan confús, que anar estajant round per round la puntuació havia de resultar per als jutges una tasca difícilíssima, però el fall a favor de La Roe ens sembla excessiu. La nostra impressió de conjunt fou que calia donar vencedor a Siciliano o almenys nul, car la seva actuació fou lúcid, que va tenir valor en el combat: la del negre no va valer res, car, ultra haver-se presentat a combatre amb visible manca de preparació i excés de greix, mai no va boxar.

El debut d'Aguilar com a pes mitjà es va limitar a una actuació de mig round, car Zubizarreta, el seu adversari, fou comptat "out" mig round després de començades les hostilitats. Aguilar aconseguí un knock-out per mitjà d'un llarg crechet desferre a l'estómac, la qual cosa vol dir que conserva el "punch" d'antany, que no és poca cosa.

El petit Aras, en vencer per punts Minguell, havent-se hagut d'encarregar de substituir el valencià Sanchis depresta i corren, va conquerir els aplaudiments del públic per la seva corajosa actuació. Aras boxà molt bé a llarga distància, palesà un excellent joc de cama i demostrà saber manejar amb habilitat els seus punys. Fou a estones desbordat a mitja distància, modalitat de joc que es veu que no domina, però finalment s'imposà d'una manera brillant gràcies a les seves qualitats entre les quals no es la que menys val una eficàcia en el cop poc corrent en homes del seu mateix pes. Aras, el mateix que el pes mosca Ortega, és un dels boxadors que a l'hora actual semblen tenir més probabilitats d'afermar-se en el ring.

El pes mosca madrileny Pere Ruiz ha tingut un gran èxit a París en batre el pes gall italià, Cavagnoli, el mateix que enfrontà ja fa temps a Carlos Elías en donà la sensació, malgrat d'haver perdut, d'ésser un pugilista intel·ligent, ensenys que en possessió d'un joc variat i precís. Pere Ruiz havia rebut fet match amb el filipí Mendiola, resultat que no guarda relació amb el que ara calia d'obtenir, car Mendiola és considerat inferior a Cavagnoli, però si tenim en compte les actuacions del madrileny davant Magno i l'avui campió d'Espanya Arilla, hauríem de convenir que es troba situat avui en un força honorable primer pla.

Mentre els madrilenys aconseguien destacar dins la categoria pes mosca, els excel·lents pugilistes Manuel Arilla i Pere Ruiz, a casa nostra Victor Ferrand i Vilanova, boxadors que tant s'havien distingit, resten en una inactivitat absoluta.

Sols el petit Ortega, avui campió de Catalunya, actua de tant en tant, i sempre amb èxit, en el nostre ring. No es podria fer alguna cosa en el sentit de fer una acurada revisió de valors dins d'aquesta categoria? El públic català, creiem que no deixaria d'interessar-se en una tasca tan profitosa, car volem creure que entre les persones que freqüenten la

boxa n'hi ha una majoria que no negaran el seu concurs sempre que es tracti d'estimular l'eclosió de nous valors. De més de Vilanova i Ferran, ja anomenats, entre els pesos mosca els excel·lents pugilistes Mompó i Jiménez, els quals han deixat completament la boxa, ho sabem de cert, perquè hom no els contracta. Trobaríem encara entre els pesos mosca catalans de les darreres promocions alguns boxadors que no farien mal paper en una competició organitzada amb la finalitat de determinar qui és entre tots el millor pes mosca català. Tal vegada estem predicant en desert, però ens consta de creure que el públic tingui més interès a presenciar els combats que per acabar d'emplenar els programes ens donen cada setmana els empresararis, que no pas d'altres tendint a la utilitat i concreta finalitat que proposem.

Hem-vos ací els principals resultats obtinguts durant la passada setmana als rings de tot arreu:

Barcelona: Ara venç Dubus, per abandonament, 7 rounds. La Roe venç Siciliano, per punts, 10 rounds. Aguilar venç Zubizarreta, per k. o., 1 round. Aras venç Minguell, per punts, 8 rounds.

Sabadell: Martínez venç Quintana, per punts, Muñoz venç Del Pino.

Bruselles: Van Claveren venç Sibille, N. (Campionat d'Europa pesos lleugers).

Marsella-Trampton venç Merini, per punts.

París: Vaillamy-Turillo venç De-wenker Ali Ben Said per punts. Leperson venç Guy Bonaugre, per punts. Ferret venç Tormo, p. punts. Robert Tassin venç Paris, per k. o. Spakow venç Barrere, per punts. Anderson venç Tarante, per punts. Huguenin venç Schaefler, per abandonament, 2 rounds. Holtrve venç Biesmans, per punts. Nitrano venç Marin, per abandonament, 5 rounds. Loratelli venç Jhony Cuthbert, per punts, 12 rounds. Griselle venç Mac Donald, per k. o., 1 round. Arilla venç Mura, per punts.

Rotterdam: Van Vliet-Anneet, N. Sanders venç Volkmar, per punts.

Milà: Abruzziati venç Quadrini, per punts.

Londres: Fred Webster venç Bert Thomas, per k. o., 12 rounds. Even Lane venç Harry Brooks, per punts. Tony Hyams a Ted Sullivan, per k. o., 1 round.

Manxester: Len Harvey venç Jack Mac Avoys, per punts.

Merthyr: Bert Kirby venç Billy Biron, per punts.

Nova York: Billy Petrole venç Batling Battalino, per inferioritat.

PAULINO VENÇ JACK GAGNON PER K. O. EN SET ROUNDS

Nova York, 5. — Paulino Uzcudun obtingué anit una neta victòria sobre Jack Gagnon, al qual posà fora de combat a la setena represa.

En pujar al ring ambdós boxadors foren ovacionats pels nombrosos espectadors que omplien per complet el local. Paulino pesa 91 quilos, i el seu contrincant 92. Ambdós són de corpulència força semblant.

Des del primer assalt Paulino dona mostres de voler acabar aviat el combat i es llança contra Gagnon, el qual en diverses ocasions és obligat a cobrir-se o a defensar-se entrant en "clinch". Amb aquestes característiques continua la lluita fins al quart round amb net domini per part del base. En el cinquè Gagnon passa a l'atac, i encara que s'adjudica avantatge en aquest assalt, Paulino l'obliga a encaixar quatre o cinc cops de

puny de gran contundència. El treball demoleedor d'Uzcudun sorteix el seu efecte en el round següent, en el qual Gagnon va diverses vegades a les cordes, tot donant mostres de cansament.

La setena represa comença amb dues esquerres poderoses de Paulino que fan tintinejar Gagnon, i després d'un breu cos a cos Paulino trameta una altra esquerra a la mandíbula del seu contrincant, que va al tapis completament "groggy". No obstant Gagnon s'aixeca, però en males condicions físiques, i després d'un canvi de cops a distància encaixa un curt croquet que el llença novament a terra, aquesta vegada pel compte final.

El triomf de Paulino ha estat objecte d'una gran ovació per part dels espectadors, i aquesta victòria l'ha rehabilitat davant el públic.

Després de la lluita de Paulino i Gagnon, el ring quedà buit fins a les onze de la nit, quan fou ocupat per la lluita de dos pesos mitjans, entre els quals hi havia el belga Dubus i el català Ignasi Ara. La lluita fou molt interessant, però finalment fou guanyada per Dubus, per punts, 10 rounds.

Després de la lluita de Dubus i Ara, el ring quedà buit fins a les onze de la nit, quan fou ocupat per la lluita de dos pesos mitjans, entre els quals hi havia el belga Dubus i el català Ignasi Ara. La lluita fou molt interessant, però finalment fou guanyada per Dubus, per punts, 10 rounds.

Després de la lluita de Dubus i Ara, el ring quedà buit fins a les onze de la nit, quan fou ocupat per la lluita de dos pesos mitjans, entre els quals hi havia el belga Dubus i el català Ignasi Ara. La lluita fou molt interessant, però finalment fou guanyada per Dubus, per punts, 10 rounds.

ESCACS

CLUB UNIO ESCACS

La Junta directiva d'aquesta Unió Escacs, ha quedat constituïda per els següents senyors:

President, Salvador Olivé; vis-president, Cosme Bonifació; secretari, Ferran Samaniego; tresorer, Joan Casals; comptador, Pere Vidal; vocals: Antoni Gutierrez i Vicenta Peris els quals al pendre possessió de llurs càrrecs, es plauen en saludar a l'afició en general i particularment a tots els clubs d'escacs.

Els nous directius de la Unió Escacs desitgen col·laborar, amb els altres clubs, a la propagació del joc-ciència, i per tan d'obtenir-ho no repararan en sacrificis.

El dia 15 d'aquest mes, començarà el "Torneig de Primavera" d'aquest club, concedint-se nombrosos i valuosos premis; veient-se la inscripció des del començament concurrissima.

A l'enseny, i a fi d'estimular als seus associats a l'estudi d'aquest joc, setmanalment es plantejaran problemes i finals de partides, concedint-se un premi al que més solucions acertades hagi enviat.

CLUB D'ESCACS GOMAYO

Aquest club en l'assemblea general de socis celebrada el dia 18 d'aquest mes, acordà el nomenament de la següent Junta Directiva:

President, Ricard Gabarró; vis-president, Antoni Balagué; secretari, Joan Majoral; vis-secretari, Gabriel Franci; comptador, Salvador Casals; bibliotecari, Carles Gil; tresorer, Joaquim Pla; vocals: Pere Viladomat i Joan Homedes.

Aquesta Directiva té en projecte la celebració de torneigs i competicions, pensant així mateix formar un fort i seleccionat equip de la seva categoria per pendre part en el Campionat de Catalunya per equips.

VOLEU VENDRE? HOTEL SEGUR

OLARIS, 8 - Telèfon 21525

La inauguració del camp d'esports del C. A. D. C. I.

Amb motiu de les festes del XXIX aniversari del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, la secció d'esports inaugurà diumenge i amb tota solennitat el seu camp d'esports.

A aquest acte hi assistí el president de la Generalitat Francesc Macià i el programa es descabellà d'acord amb l'ordre que varem anunciar.

En primer lloc, a les nou del matí es jugà un encontre de base-ball, corresponent al Campionat de Catalunya, entre el C. A. D. C. I. i la Penya Brucs. Venceren els darrers per 11 carreres a 3. A continuació es jugà un altre partit, també de Campionat, entre el Barcelona i l'Espanyol. L'encontre hagué d'ésser suspès per l'arbitri al tercer inning, quan l'equip blau-blau vençia per 7 carreres a 0.

Simultàniament tingueren lloc diversos exercicis de lluita a la corda entre socis del C. A. D. C. I. L'encontre de hockey entre l'equip Centre i un de la Penya Intrépids fou suspès. Per últim al camp de rugby tingué lloc un encontre corresponent al Campionat de Catalunya entre l'equip del Sans (que lluita la samarreta del C. A. D. C. I. i el Joventut). Vencé el Sans per 6 a 3, remuntant a la segona part l'avantatge del Joventut, que acabà la primera part amb 3 a 0 al seu favor. Arbitrà bé Duran, i els equips eren:

Sans: Cases, Llop, Salvador, Mateu, Ribes, Valls, Mumbur, Manyer, Ronyé, Ruiz i Gallart.

Joventut: Melón, Polo, Fierro, Romero, López, Pérez, Romero, Jover, Gimeno, Rael, Grau, Pere, Arceñiga, Belmonte i Franco.

Els nous terrenys consisteixen en un camp de rugby, un altre de hockey i un altre apte al base-ball.

dientes al año 1932 sean disputados en la primera decena del próximo mes de junio.

3.—Homologar el resultado del combate Ros-Sobral para el título de campeón de España del peso medio, y declarar campeón a Francisco Ros."

LOCATELLI VENÇ CUTHBERT PER PUNTS

París, 3. — Bert El pes lleuger italià Anacleto Locatelli aconseguí anit un nou triomf en batre per punts a dotze repasses l'anglès Johnny Cuthbert. La victòria de Locatelli fou neta, ja que, ultra dominar el seu contrincant en esgrima i habilitat, l'engregà per dues vegades al tapis.

AUGIER VENÇ BENSE I ESDEVÉ CAMPÍO DE FRANÇA DELS PESOS PLOMA

Dissabte passat, a Niza, Nik Bensa posava en joc el seu títol de campió de França dels pesos ploma davant Augier. El combat, quelcom igualat, fou fallat pels jutges al final dels quinze rounds a favor d'Augier, el qual ostentà des d'ara el títol que es disputava.

El resultat d'aquest match produirà sorpresa entre els aficionats barcelonencs que van veure darrerament Augier boxar a l'Olympia amb Josep Gironès.

ARILLA VENÇ MURA

Dissabte, al París-Ring, el madrileny Arilla venç per punts al parisenç Mura. El vencedor, segons "L'Auto", boxà sempre amb gran mestria.

Notes pregades

LA VETLLADA D'AQUESTA NIT AL "NUEVO MUNDO"

En la vetllada setmanal que la nostra primera organització donarà aquesta nit al popular "Nuevo Mundo" figura com a base d'aquesta l'encontre entre Ricard Alió, que en aquesta nomenés es troba en forma, contra l'ibatut a la nostra ciutat Kid Tunero, home d'una pegada poc comuna.

Aquest combat serà a la distància de deu rounds.

Precedirà a aquest match tres de vuit rounds, que seran el cubà Jonny Cruz contra Jim Terry en revenja; Habre és l'encarregat d'enfrontar-se amb Just Vidal, que aquesta nit fa el seu debut com a welter; el cubà Isasí lluitarà amb Santandreu, combat que promet ésser d'emoció per la duresa d'ambdós combatents.

Començarà la vetllada amb un quatre rounds a càrrec de Navarro i Cuenca.

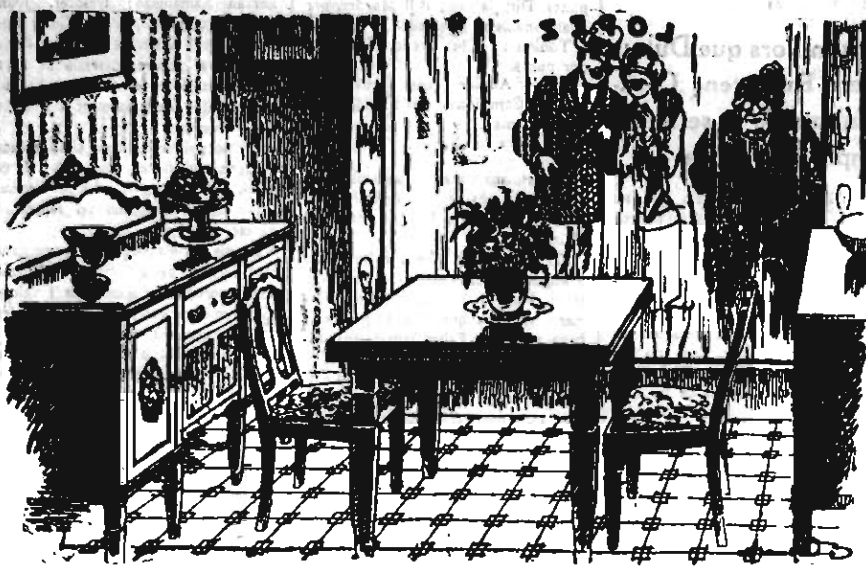
CAMPIONAT DE GOXA UNIVERSITARI D'ESpanya

L'equip amateur català que disputarà als madrilenys la final del campionat d'Espanya universitari divendres vinent al "Nuevo Mundo" està integrat pels següents:

Pes mosca, Català, bon boxador amb guàrdia d'esquerra.

MOBLES J. LOPEZ

44 - CARRER DEL CARME - 44

ELLA. — Quins mobles més bonics! Són els únics que m'han agradat.
ELL. — No hi ha dubte; la casa López és la millor i la més econòmica.

LA T.S.F.

Notes de la Ràdio-Associació

LA REVISTA

"CATALUNYA RADIO"

S'ha posat a la venda el núm. 6 de la revista "Catalunya Radio" que es repartirà següentment a tots els socis. Aquest número conté el següent sumari:

"Com perill l'obra de la Radiodifusió catalana", per Edoard Rigà. Anglada. — El canonge Jaume Codell, català il·lustre. — El Segon Concurs Infantil de Ràdio-Associació. — Aniversari de Shakespeare. — "El lit del tuberculós pobre", per J. M. Albaladejo. — Els orfons del mestre Pérez Moya. — Inauguració oficial de la Conferència per a estudiar el problema dels paràsites industrials. — La Radiodifusió a través de la República. — Subscripció a favor dels tuberculosos pobres, novena llista de donatius rebuts. — Repartiment de donatius. La revista està il·lustrada amb profusió de gravats.

"LA RADIO"

Dissabte passat, dia 2, es posà a la venda el núm. 6 del setmanari "La Radio", amb interessants articles, caricatures i informacions. Cada setmana conté el programa detallat de les emissions de Ràdio-Associació i de les principals estacions de ràdio d'Espanya. Aquest número igual que els anteriors val 15 cèntims.

Emissions Nacionals

Programes per a avui

RADIO ASSOCIACIÓ, E A J-15 (251 m.)

12:00: Obertura. Senyals horàries pel carril·lon. Primera informació de valors. Canvis de tanca del Borsí del matí.

"Diari femení"

12:05: Emissió núm. 158. Calendari. Sant del dia. Indicacions astronòmiques. Les persones nascudes avui.

Full del dia. — Conversa femenina. Curs de cuina pràctica. — El plat de demà, receptes "Menage". Seccions variades: Crònica de la moda, receptes de bellesa, recomanacions pràctiques per a la llar, fórmules fàcils de reposteria catalana.

Informació d'entitats femenines. Secció de consultes. Preguntes i respostes sobre qualsevol fema relacionat amb la dona. Consultori ginecològic. Borsa femenina de treball. Radiobeneficència femenina. Col·laboració espontània de radio-oients.

12:30: Fi de l'emissió.

Concert de sobretaula

12:50: Concert pel quintet de Ràdio-Associació, alternant amb una selecció de música en discos. Informació d'espectacles barcelonins.

14:00: Hora exacta. Segona informació de valors. Canvis de tanca del Borsí del matí. "Donna Francisquita", selecció (Vives) pel quintet. Beneficència de Ràdio-Associació. Llista dels donatius rebuts per a les diverses institucions benèfiques.

14:25: "Cantares sevillanos", pas doble (R. Traveria), pel quintet de Ràdio-Associació.

14:30: Fi de l'emissió de sobretaula.

Emissió de tarda

17:00: Obertura. Senyals horàries pel carril·lon. Primera informació de valors i moneda. Tanca de la sessió de la Borsa Oficial de Barcelona.

17:05: Curs ràpid de Gramàtica anglesa, a càrrec de la professora nadiua Miss Ida Paul de l'Acadèmia Hispano-Francesa.

17:15: Música variada en discos.

18:00: Hora exacta. Continuació de la música en discos.

Emissió infantil

18:45: Un quart d'hora diari dedicat als infants. Lliçons de coses, lectures d'infants, contes, rondalles, poemes, curiositats.

Informació i notes del Segon Concurs Infantil de Ràdio-Associació. Llista dels dibuixos rebuts amb indicació del número corresponent. Detalls dels premis oferts per aquest Concurs.

19:00: Fi de l'emissió.

Emissió de nit

20:00: Obertura. Senyals horàries pel carril·lon. Segona informació de valors i moneda. Canvis de tanca de la Borsa Oficial de Barcelona i darrers canvis de la de Madrid. Breu informació de les sessions de Borsa del dia.

20:10: Concert per l'orquestra de Ràdio-Associació.

20:30: Curs d'Història de Catalunya a càrrec de "Palestra", pel professor Agustí Palau.

20:45: Selecció de música en discos.

21:00: Reportatge microfònic i notícies de premsa, a càrrec del publicista Octavi Salton. Canvis de darrera hora de cançons, caca, moretes, cançons, etc.

21:15: Continuació del concert.

22:00: Música selecta en discos.

22:30: L'orquestra de Ràdio-Associació interpretarà: "L'Arlesienne", primera suit (Bizet). "El Ventorriol", pas doble.

23:00: Programa per a demà. Fi de l'emissió.

RADIO BARCELONA E A J - 1

(349 m.)

7:30 a 8: Primera edició de "La Palabra" (diari parlat de Ràdio Barcelona).

8:00: Sessió de Cultura Física per ràdio.

8:15 a 8:45: Segona edició de "La Palabra".

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

Sobretaula

13:00: Sessió de música lleugera, en discos.

13:30: Concert pel sextet de Ràdio Barcelona.

Audició de discos selectes.

14:00: Informació teatral.

Secció cinematogràfica.

14:20: Continuació del concert.

15:00: Sessió radiobeneficència, organitzada exclusivament en obsequi dels hospitals i cases penitenciaris d'Espanya, amb discos escollits.

16:00: Fi de l'emissió.

Tarda

19:00: Concert pel trio de Ràdio Barcelona.

variada. — 19:00: Tancament de l'estació.

NIT

21:00: Obertura de l'estació. Notícies bursatils. Mercats agrícoles i fruiters. — 21:15: Conversa sobre folklore, per Maximilià Thous. — 22:00: Fantàsia de sarsuells. Notícies. — 23:00: Tancament de l'estació.

Emissions Estrangeres més interessants

FRANÇA. — Ràdio-Paris 1724 m. 20:45: Ràdio-concert de música variada. Torre Eiffel 1445 m. 24:00: Ràdio-concert simfònic, sota la direcció del mestre Flament. Alger 363 m. 20:00: Cants d'òpera i tangos. 21:00: Solos instrumentals. 21:45: Concert simfònic. Bordeus 304 m. 20:30: Concert per l'orquestra. Tolosa 385 m. 20:00: Opera còmica. Música militar. Opereta. 23:00: Discos dels ràdio-oients.

ALEMANYA. — Langenberg 472 m. 20:45: "El masover Chabert", comèdia de Balzac. Estutgard 360 m. 21:00: Comèdia musical d'Eichhorn.

AUSTRIA. — Viena 517 m. 22:05: Concert de música lleugera.

BELGICA. — Brusselles 509 m. 21:10: "Si jo fos rei", comèdia d'Adam.

ANGLATERRA. — Nacional 1554 m. 1:30 m. 20:15: Retransmissió des del Xeu's Hall; missa en si bemol de Bach. 23:05: Ball.

HONGRIA. — Budapest 550 m. 21:15: Veïllada artística per la Societat Turan. 23:00: Els tzigans A. Toll.

ITALIA. — Nord d'Itàlia 331 m. i 273 m. 20:45: Transmissió d'una comèdia; després concert. Roma-Nàpols 441 m. i 318 m. 20:45: Retransmissió des del Teatre Reial de l'Òpera.

SUISSA. — Nacional 403 m. 20:45: "Orpheus", òpera de Gluck, des de Lausanne.

TXECOSLOVAQUIA. — Praga 489 m. 21:00: Concert d'instruments de vent.

FABRICA DE CERAMICA

Articles de construcció

Majoles de València

CASIMIR VICENTS

Despatx: Tallers, 72

Telèfon núm. 15644

BARCELONA

PIANOS DE LLOGUER

Diferents preus. — Carme, 6, 1er.

Asuntos difíciles

Solució ràpida. EMERASA, Plaça Bon-Succés, 2, 1er. Telèfon 19983

1. i 2. Hipoteques

sobre cases acabades. Capital propi. Plaça Bon-Succés, 2, 1er. Telèfon 19983

Vies urinàries

I tota illa greu complicacions com són: Cistitis, prostatitis, gonorrea, etc. de l'aparell GENITO-URINARI, de l'home; metritis, vaginitis, anxitis, etc. de la dona; s'obté un ràpid i eficaç resultat amb l'ús dels **BELLOS OSSANS**. Aquests propolis antibiòtics i microbicides es comuniquen a la sang i omplen els seus efectes a les primeres preses; calmen els dolors produïts per la malaltia, l'orina es manté asèptica i els gonococs són destruïts, fins que s'obté amb el seu ús un veritable i complet tancament. Ho venia: Doctor Andreu Segala, Rambla de les Flors, 14; Farmàcia "La Cruz", Farmàcia Tarrés, carrer del Carme, 84; Centre d'Espectacles, Pelayo, 56.

Madrid: Paseo de la Castellana, 14. — Barcelona: Via Laietana, 2. Servei regular de vapors comercials i correu entre la Península, Canàries, Nord d'Àfrica, Canàries, Guinea Espanyola.

LÍNIA RÀPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-CADIZ-CANARIES. Sortides setmanals els dissabtes, a les 19 hores. Efectuaren els serveis les modernes motonaves "CIUDAD DE SEVILLA" i "CIUDAD DE CADIZ".

Línia comercial amb escala en tots els ports de la Mediterrània, Nord d'Àfrica i Canàries. Sortides quinzenals els dissabtes a les 19 hores.

LÍNIA RÀPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-PALMA DE MALLORCA. Sortides tots els dies (dijous i diumenges) de Barcelona i Palma, a les 21 h.

39 per les modernes motonaves "CIUDAD DE BARCELONA" i "CIUDAD DE PALMA".

Servei regular entre Tarragona, València, Alacant i Palma de Mallorca i entre Barcelona i Maho.

LÍNIA RÀPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIES DE GUINEA ESPANYOLA (Fernando Poo).

Sortides el dia 15 de cada mes amb escalas a València, Alacant, Cartagena, L'Aliz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Rio de Oro, Monrovia, Santa Isabel (Fernando Poo), Bata, Kogo i Rio Benito, pels vapors

"TEIDE" i "LEOPEL".

LÍNIA RÀPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA. Sortides de Barcelona els dijous i diumenges, a les 20 hores.

Sortides de València els dimecres i dissabtes a les 19 hores.

Servei prestat per la motonau.

Primera: 3200 Pies. Segona: 3150 Pies. Tercera: 1000 Pies.

Servei ràpid setmanal Mediterrània-Canàries.

Amb escalas en tots els ports. Sortides tots els diumenges.

LÍNIA RÀPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA, ALACANT, ORAN, MELILLA, CRUTA.

MALAGA I VICEVERSA.

Sortides de Barcelona tots els diumenges, a les 19 hores.

Servei comercial entre la Península, Nord d'Àfrica i Canàries, amb escalas a tots els ports de la Mediterrània.

Sortides quinzenals.

SERVEIS DIARIS ENTRE MALAGA I MELILLA.

DELEGACIÓ DE LA COMPANIA A TOTS ELS PORTS.

ESPECTACLES

TEATRES CONCERTS

TEATRE NOVELTATS

Compagnia Lirica L. LUIS CALVO

Tarda, a dos quarts de nou: Gran-
diosa programació a preu popular.
EL POBRE VALERIANO. L'extrem del
du PITOS I PALMAS, per la Com-
pañia Tomás i En Martí Gracia, i
ENSEANZA LIBRE, per la gent
Tini Avell, 4 aces, 4

Des de 2 pessetes butxaca.

Nit: "Peggy Fouquet". DOGA

FRANCISQUITA, pels celebrats ar-
tistes Matilde Vazquez, Pop Romeu,
Cecilia Gubert i Antoni Paleoc.

Demà, tarda, popular. Grandios

programa. LOS FRESCALES, PITOS

I PALMAS, per la Compañia i En

Gracia, i LOS CLAVES, pels

genials M. Vazquez i P. Romeu.

Nit: "Terribles Barcelona". EL

SANTO DE LA ISIDORA, ENSE-

ANZA LIBRE i EL POBRE VAL

BUENA, divendres, estrena del

salut d'Adam i Torroba, música

de blaz Olles, PALOMA DE EMBA-

JADORES O CADA CUAL CON SU

IGUAL. Protagonistes: M. Vazquez

P. Romeu. Despatx a compendia

Teatre Català Romea

Avui, a les cinc, tarda popular. Bu-

taques a UNA FESTA.

A un quart d'onze: 17 representa-

ció de L'ALEGRIA DE CERVERA

TRIOF DEFINITIU DEL SEGARRA

Ovacions a CANT A LA MATERNITAT

I A LA MUNTANYA

Demà, dijous, a les cinc, LES AVENTU-

RES D'EN TITELLEYA, amb el nou

quadro L'ESCARABAT SUB-BUR.

TEATRE BARCELONA

COMPANIA DE COMEDIES

IRENE LOPEZ HEREDIA

Avui, dimecres, tarda, a un quart

de sis: La comèdia en tres actes

UNA GRAN SEÑORA

Nit, a un quart d'onze: ESTRENA

de l'obra de LAS MIL Y UNA

NOCHES, agrupada per Edoard

Marquina, en tres actes, en vers.

ERA UNA VEZ

EN BAGDAD...

Demà, dijous, tarda: LADY

FREDERICK. Nit: ERA UNA VEZ

EN BAGDAD...

TEATRE NOVELTATS

AVUI, NIT

PENYA JOVENTUT

TEATRE GOYA

Telèfon 13946

Compagnia LORETO PRADO-E. CHICOTE

Tel. 13946. Avui, tarda, a les 3:30:

Segona audició pública de

B O T A S I M O E R M A N

amb un magnífic programa.

Nit, a les 10:15: LA CURSI DEL

HONGO, per la C. PRADO-CHICOTE.

TEATRE POLIORAMA

Compagnia de comèdia

PINO - THUILLIER

Avui, dimecres, tarda:

CUANDO LOS HIJOS DE EVA

NO SON LOS HIJOS DE ADAM

Nit:

MADRESLVA

Gran festival benèfic hospital

Vegem cartells

TEATRE BARCELONA

Avui, dimecres, nit. ESDEVENI-

MENT TEATRAL. ESTRENA DE

ERA UNA VEZ

EN BAGDAD...

D'EDUARD MARQUINA, amb la

seva assistència

TEATRE NOVELTATS

Demà, nit

TERTULIA BARCELONINA

durant els intermedis, renovació de

l'abonament a l'Administració del Teatre

TEATRE APOLO

Compagnia Lirica de

JOSEP LLIMONA

Dijous, 12 abril. ESTRENA de l'obra

lirica en dos actes. Llibre de VÍCTOR

MORA, música del mestre RAFAEL

MARTINEZ VALLS

L'ALIGA ROJA

Protagonista:

JOAN ROSICH

l'actor i vestuari nou

40 PROFESSORS D'ORQUESTRA, 40

Es despatxa a compendia i als Centres

de Localitats per a les cinc primeres

representacions

TEATRE BARCELONA

Avui, dimecres, nit. ESDEVENI-

MENT TEATRAL. ESTRENA DE

ERA UNA VEZ